

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
กิจกรรมการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์

กิจกรรมการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์

กิจกรรมที่ 1 การสร้างภูเขาทราย

ให้นักเรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. ออกรแบบภูเขาทรายที่นักเรียนคิดว่าสามารถทนต่อการกัดเซาะได้ดีที่สุด
จำนวน 2 ลูก
2. สร้างภูเขาทรายตามที่ออกแบบไว้
3. ทดสอบการกัดเซาะ โดยเทน้ำในบิกเกอร์บนภูเขาทรายลูกที่ 1 จากนั้นสังเกต
การเปลี่ยนแปลงของภูเขาทราย ทำการทดสอบการกัดเซาะด้วยวิธีเดียวกันกับ
ภูเขาทรายลูกที่ 2 โดยเทน้ำที่ระดับความสูงเท่ากันกับภูเขาทรายลูกที่ 1
4. เปรียบเทียบภูเขาทรายทั้งสองว่าเกิดการกัดเซาะแตกต่างกันอย่างไร เพราะเหตุใด

กิจกรรมที่ 2 ความหลากหลายในดิน

ให้นักเรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบตัวอย่างศินจากบริเวณที่แตกต่างกัน 3 แห่ง โดยใช้เว่นขยาย พร้อมทั้ง
อธิบายลักษณะของศินแต่ละแห่ง
2. เติมน้ำลงไป $\frac{1}{2}$ ของบิกเกอร์ เติมดิน $\frac{1}{4}$ ของบิกเกอร์ และใช้แท่งแก้วคน
หลังจากนั้นสังเกตชั้นของดินที่อยู่ล่างสุดของบิกเกอร์ และวัตถุที่ลอยอยู่ในน้ำ
ทำการทดลองด้วยวิธีเดียวกันกับดินอีก 2 แห่ง
3. เปรียบเทียบชั้นของดินและวัตถุที่ลอยอยู่ในน้ำของตัวอย่างดินในแต่ละแห่ง

กิจกรรมที่ 3

การถอย

ถ้ามีคืนน้ำมัน 1 ก้อน นักเรียนจะทำอย่างไร ให้ก้อนคืนน้ำมันลอกน้ำได้และสามารถรับน้ำหนักของเหวี่ยงลูบatha ได้มากที่สุด พร้อมทั้งเขียนอธิบายว่าทำไม่ก้อนคืนน้ำมันจึงลอกน้ำได้ (เขียนอธิบายลงในกระดาษ)

กิจกรรมที่ 4

นกหัวหวาน

จากสถานการณ์ปัญหาที่กำหนดให้ต่อไปนี้ “บริษัทสัมปทานป้า ไม่แห่งหนึ่ง ได้รับอนุญาตให้ตัดไม้ทางตอนเหนือของประเทศไทย ผืนป่าแถบนั้นมีพันธุ์ไม้ที่เป็นแหล่งอาชัยและอาหารอันดูดมสมบูรณ์ของนกหัวหวานพันธุ์ที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ นกอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้ขอร้องให้บริษัทยกเลิกการทำสัมปทานป้า ไม่ เพื่อให้นกหัวหวานมีที่อยู่อาศัยและไม่สูญพันธุ์ แต่แม่ของนักเรียนทำงานอยู่ในบริษัทแห่งนั้น ถ้าบริษัทเลิกสัมปทานป้า ไม่ แม่ของนักเรียนก็จะตกงานขาดรายได้มาจุนเจือครอบครัว ถ้าบริษัทยังตัดไม้ต่อไปนกหัวหวานก็จะสูญพันธุ์” ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา ที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับทั้งบริษัทสัมปทานป้า ไม่ และครอบครัวของนักเรียน

ภาคผนวก ข

ໂປຣໂຕຄອດກິຈกรรมກາຮແກ້ປ່ຽນຫາທາງວິທະຍາສາສຕ່ລົງ

ໂປຣໂຕຄອລກິຈກະນາຍສ້າງກູເທາກຮາຍ

ກລຸ່ມທີ 1

ເບລດ໌: ວາຮູນ ໂພນີແກ້ວ

ໂນ: ປະໄພ ແສງຫາວ

ຕັມ: ນຸ້ມຖາທີ່ ນ້ອຍເຈຣີຍ

ຕົງລື່: ອາທິດ ພຣມຄາ

1. ຄຽງ: ສໍາຫັນກິຈກະນນີ້ເປັນກິຈກະນາຍສ້າງກູເທາກຮາຍ ໃຫ້ອ່ານໂຈທຍ໌ກ່ອນທີ່ຈະລັງນື້ອ
(ລັງນື້ອສ້າງກູເທາກຮາຍ)
2. ໂນ: ອ່ານໂຈທຍ໌ (ໂດຍໂນອ່ານອອກເລີຍດັ່ງຊັດເຈນ, ເບລດ໌ໃຊ້ຄາມອີໄປທີ່ກະຕາຍເພື່ອອ່ານໂຈທຍ໌
ສ່ວນຕົ້ມແລະຕົງລື່ຟັງໂນອ່ານໂຈທຍ໌ອ່າງຕົ້ງໃຈ)
3. ຄຽງ: ເປັນໄຟ...ອ່ານໂຈທຍ໌ແລ້ວເຂົ້າໃຈວ່າຍັງໄຟ
4. ໂນ: ໃຫ້ສ້າງກູເທາ...ສອງລູກ (ຕາຂອງໂນມອງທີ່ໂຈທຍ໌ ສ່ວນເບລດ໌, ຕົ້ມແລະຕົງລື່ຟັງໂບພຸດອ່າງ
ຕົ້ງໃຈ)
5. ຄຽງ: ກ່ອນສ້າງໃຫ້ທຳຍັງໄຟ
6. ໂນ: ອອກແບນກູເທາກຮາຍ (ໂນທັນນາມອົງທີ່ຄຽງ ຈາກນັ້ນມອງຕົງລື່ແລະຍືນ ສ່ວນເບລດ໌, ຕົ້ມແລະຄົງລື່
ຟັງໂບພຸດອ່າງຕົ້ງໃຈ)
7. ຄຽງ: ແລ້ວເຮັດສອນອະໄໄນກິຈກະນນີ້
8. ໂນ: ທົດສອນການກັດເຈະ... (ຕາຂອງໂນມອງໂຈທຍ໌ພະທີ່ພຸດກັບຄຽງດ້ວຍເລີຍທີ່ເບາ ສ່ວນເບລດ໌ຍືນ
ແລະນອນມາທີ່ຄຽງ)
9. ຄຽງ: ດ້ວຍນັ້ນຈະເປັນອຸປະກຣົດ ມືນໍາ ດາດ ແລະກີດິນທຣາຍ (ຄຽງໃໝ່ໄປທີ່ອຸປະກຣົດ໌ສິ່ງວາງອູ້ດ້ານເຂົາງຂອງ
ເບລດ໌ແລະ ຕົ້ມ) ໃຫ້ພວກເຮົາວ່າຍັນສ້າງກູເທາກຮາຍ (ເບລດ໌ມອງໄປທີ່ອຸປະກຣົດ໌ແລະທັນໜ້າ
ກລັນມາຄຸຍກັນເພື່ອນໃນກລຸ່ມຈາກນັ້ນທີ່ມີກະຕາຍມາເຂົ້າ ສ່ວນໂນ, ຕົ້ມແລະຕົງລື່ລື່ມອົງເບລດ໌
ເຂົ້າ)
10. ຄຽງ: ເອາອຸປະກຣົດ໌ເຂົ້າມານົບໄຕ (ເບລດ໌ທີ່ມີຄາດລື່ເຕັກເຂົ້າມານົບໄຕ)
11. ເບລດ໌: ໃຊ້ຄາດຫຼືອປේລ່າຄ່ະ ໃຊ້ຄາດຫຼືອປේລ່າຄ່ະ (ຄາມຄຽງ)
12. ຄຽງ: ໃໃກ້ໄດ້... ໄນໄໃກ້ໄດ້...ແລ້ວແຕ່ເຮັດສອນທີ່ມີກະຕາຍມາເຂົ້າ ສ່ວນໂນ, ຕົ້ມແລະຕົງລື່ລື່ມອົງເບລດ໌
ເຂົ້າ)
13. ເບລດ໌: ເອາດີນໄສ່ໜີ (ບອກຕົ້ມໃຫ້ເອາດີນໄສ່ບົກເກອຮ໌)

(ทุกคนช่วยกันสร้างภูเขาทรายโดย ต้ม ใช้นิวมีอคดินลงในบิกเกอร์ขนาด 100 ซีซี ตักดินใส่บิกเกอร์ขนาด 600 ซีซี แล้วนำไปปะงบนถาดสีแดง แล้ว เบลล์ และ โน ใช้นิวมีอคดินลงในบิกเกอร์ให้แน่น ส่วน ติงลี่ นั่งมองเพื่อนทำอย่างสนใจ)

14. โน: เอวดินมาใส่เยอะๆ (โนบอกเบลล์และเบลล์ใช้นิวมีอคดินลงในบิกเกอร์ขนาด 100 ซีซี ตักดินมาเทใส่บิกเกอร์ขนาด 600 ซีซี แล้วต้มและโนจึงใช้นิวมีอคดินลงไปในบิกเกอร์ จากนั้นเบลล์จึงเลื่อนถาดสีแดงไปที่ติงลี่)
15. ติงลี่: ไม่แน่น (ติงลี่บอกกับทุกคนหลังจากกว่าบิกเกอร์บนถาดสีแดงแล้วกับบิกเกอร์ขึ้น)
16. เบลล์: บอกแล้วให้อ่าน้ำพสม (ต้มใช้มือโกยทรายให้เข้าหากันและใช้มือกดทรายให้แน่น)

(จากนั้นทั้งต้มและติงลี่ช่วยกันสร้างภูเขาทรายที่อยู่ในถาดสีแดง โดยพยายามใช้มือกดทรายให้เป็นรูปทรงพีระมิดฐานสี่เหลี่ยม)

17. เบลล์: เอาน้ำมาพสม (บอกต้ม ต้มจึงนำน้ำพรมลงบนกองทรายที่อยู่บนถาดสีแดงและทั้งต้มและติงลี่ใช้มือช่วยกันกดทรายให้แน่น)
18. เบลล์: เหลือที่ไวสำหรับเราหน่อยนะ (บอกต้มและติงลี่ให้เหลือพื้นที่ไวสร้างภูเขาทรายอีกหนึ่งถุง)
19. ครู: มีสองถาดนะ(ต้มซึ่งมีอไปที่ถาดใบสีเขียวเพื่อบอกเบลล์)

(จากนั้นเบลล์นำทรายและน้ำพสมกันให้ทรายเปียกเล็กน้อยแล้วนำทรายใส่บิกเกอร์ขนาด 600 ซีซี และนำบิกเกอร์มาวางบนถาดสีเขียว ทั้งเบลล์และโนช่วยกันเอามือตอนที่ก้นบิกเกอร์เพื่อให้ทรายหลุดออก)

20. เบลล์: มันไม่ยอมออก (บอกต้มพร้อมกับหัวเราะในขณะที่ต้มเอาน้ำพรมบนกองทรายในถาดสีแดงแล้วเอวดินใส่บิกเกอร์ขนาด 100 ซีซี)
21. เบลล์: เอามาใส่บนนี้เลย (บอกต้มให้อาหารายในบิกเกอร์วางบนกองทรายที่อยู่บนถาดสีเขียวพร้อมกับยิ้ม ส่วนติงลี่ใช้มือตอนทรายบริเวณฐานกองทรายให้เป็นรูปสี่เหลี่ยม)
22. ครู: อันนี้ภูเขาทรงอะไร (ซึ่ไปที่ถาดสีแดง ส่วนติงลี่มองที่ครูแล้วมองที่ต้ม)

23. ต้ม: ทรงพระมิตรับ (ต้มกำลังใส่ดินลงในบิกเกอร์ขนาด 100 ซีซี)
24. ครู: อันนี้ภูเขาทรงอะไร (ชี้ไปที่ถ้าดีสีเขียว)
25. โน: ทรงกระบอก (หลังจากโนพูดจบทั้งเบลล์และโนก็หัวเราะ)
26. ครู: เอ้า...แล้วทำไม่ถึงทำให้ภูเขามันต่างกันล่ะ
27. เบลล์: อันนี้ใช้อุปกรณ์ช่วยค่ะ (เบลล์ยืนให้ครู) เอาไว้ตรงนี้... (ชี้ไปที่ด้านบนของกองทรายในถ้าดีสีเขียวเพื่อให้ต้มวางดินที่เทือกจากบิกเกอร์ขนาด 100 ซีซี ตรงนั้น)
28. ครู: ใช้อุปกรณ์ช่วย...ทรงมันก็เลยต่างกัน ทำไมอันนี้ถึงใช้อุปกรณ์ช่วย อันนี้ไม่ใช้อุปกรณ์ช่วย
29. โน: อายากรามความแตกต่าง
30. เบลล์: อันนี้ใช้บิกเกอร์ดินมันจะแน่น (เบลล์ชี้ที่ถ้าดีสีเขียว) อันนี้ใช้มือปั้นค่ะ...ดินไม่แน่น (ชี้ที่ถ้าดีสีแดง)
31. ครู: แน่น...ไม่แน่นดูจากอะไร
32. โน: ดูจากดินค่ะ อันนี้ยังเป็นดินแข็งอยู่ (เจ้ามือจับทรายที่ถ้าดีสีแดง) อิกอันผสมกับน้ำค่ะ (ชี้ไปที่กองทรายถ้าดีสีเขียว)
33. ครู: เอานำพสมลงไป酵ะไหน
34. โน: ไม่มากค่ะ พอดีดินมัน...
35. ต้ม: ใส่พอชื้น (ต้มและติงลี่ช่วยกันสร้างภูเขารายบนถ้าดีสีแดง โดยทำให้ผิวน้ำของทรายเป็นร่องๆ)
36. ครู: ใส่ลงไปให้พอนมีความชื้น รู้ได้ไงว่ามันมีความชื้น
37. ติงลี่: สีมันแตกต่างกัน
38. เบลล์: จับดูแล้วมันเปียกๆ (เบลล์ใช้มือลูบกองทรายถ้าดีสีเขียว ส่วนโนนั่งมองเพื่อนทำและพิงเพื่อนพูด)
39. ครู: จับดูหรือถ้านมันเปียกๆ แปลว่ามีความชื้น (ครูจับทรายถ้าดีสีแดง)
40. ติงลี่: ทำให้มันกันน้ำ (บอกกับต้ม)
41. ครู: อันไหน...ทำให้มันกันน้ำ
42. ต้ม: ทำภูเขาระบุไรเดื่องรอยครับ...ทำแบบขันบันไดกันน้ำกัดเซาะได้ (เบลล์และโนหัวเราะที่เพื่อนพูดอิงวิชาการ)
43. ครู: เกยเห็นเข้าทำหรือ

44. ต้ม: เห็นในที่ว...ในหนังสือ (ทั้งต้มและติงลี่ช่วยกันทำให้ผิวน้ำของกรายเป็นร่องๆ เป็นชั้นๆ)

45. เบลล์: เคยเห็นของจริงอยู่่เขานั้นทา (เบลล์ใช้มือตอบกรายในถาดสีเขียวให้เป็นรูปทรงกระบอก)

46. ครู: อันนี้ได้ใส่น้ำใหม่ ถาดสีแดง

47. ต้ม: พรบน้ำครับ

48. ครู: ใช่คำว่าพรบน้ำ แต่อันนี้ไม่ได้พรน (ชีที่ถาดสีเขียว) แต่放สมน้ำใส่เยอะใหม่ (เบลล์ยกบิกเกอร์ที่มีน้ำให้ครูคุ้มปริมาณน้ำที่放สมกับกราย)

49. ครู: คิดใส่บิกเกอร์ใหญ่ ขนาดกึ่มลิตร

50. โน: 600 มิลลิตร

.....เรียบ.....

(ครูนั่งมองต้มและติงลี่ที่ใช้น้ำมือแตะลงบนกรายถาดสีแดงเพื่อทำให้ผิวน้ำของกรายเป็นร่องๆ เป็นชั้นๆ ส่วนโนและเบลล์ใช้มือลูบกรายรูปทรงกระบอกบนถาดสีเขียว)

51. ครู: เป็นชั้นเรียนจะ สวยงามกฎเขาลูกนี้ เออ...ด้านโน้น ไม่ทำเหรอ (ครูมองที่กฎฯ และชมต้มกับติงลี่ที่ทำผิวน้ำกรายให้เป็นร่องๆ เป็นชั้นๆ)

52. ต้ม: ทำการรับ (ส่วนเบลล์และโนก็ใช้มือลูบกรายรูปทรงกระบอกบนถาดสีเขียว)

.....เรียบ.....

(ต้มและติงลี่ช่วยกันผิวน้ำของกรายถาดสีแดงให้เป็นร่องๆ เป็นชั้นๆ ส่วนเบลล์และโนก็ใช้มือลูบและกดกรายบนถาดสีเขียวให้เป็นรูปทรงระฆังกว่าและเบลล์ก็นำบิกเกอร์ขนาด 100 ซีซี ที่มีคินอยู่่ค่าวัดบนกรายรูปทรงระฆังกว่าทำให้ได้กรายรูปทรงเจดีย์สามชั้น)

53. ติงลี่: ลองเทซิ (บอกต้ม)

54. ต้ม: ยังไม่เสร็จเลย (พูดกับติงลี่)
(บ่นพื้นพำ)

55. ครู: อันนี้คือภูเขาระหว่างกันออกแบบใช่ไหม มีส่วนไหนจะตกลงแต่งใหม่ภูเขานี้ (ต้มเตรียม
น้ำสำหรับทดสอบการกัดเซาะ ส่วนใบวารูปภูเขางานลงบนกระดาษ)
56. เบลล์: บอกว่าให้ทำทางน้ำ (บอกติ่งคี่)
57. ครู: ออกแบบเสร็จแล้ว ถ้าคิดว่าพร้อมจะทดสอบ ก็จัดการได้เลย (ต้มยำนิ古เกอร์ที่มีน้ำ
ให้เบลล์)
58. ต้ม: นี่...กรวดน้ำ (บอกและยื่นนิ古เกอร์ที่มีน้ำให้กับติ่งคี่, ครู โน่ เบลล์หัวเราะที่ต้มพูด)
(ติ่งคี่ทำการทดสอบการกัดเซาะโดยเท่าน้ำในนิ古เกอร์ที่ต้มยื่นให้ลงบนส่วนยอดของทรายรูปทรงพีระมิด
หลังจากนั้นเบลล์ก็เห็นน้ำในนิ古เกอร์ที่ต้มยื่นให้ลงบนส่วนยอดของทรายรูปทรงเจดีย์ ส่วนต้มและโน่
มองที่ภูเขาระหว่างสองสร้างอย่างสนใจ)
59. ต้ม: โอ้! เป็นรู โอ...(ทรายรูปทรงพีระมิดเป็นรูตรงส่วนยอดและน้ำไหลออกทางด้านข้าง
ทำให้เป็นร่อง)
60. เบลล์: อันนี้ไม่พัง (ชี้ที่ทรายรูปทรงเจดีย์ ซึ่งเป็นรูตรงกลางหลังจากเห็นน้ำตรงส่วนยอด)
61. ต้ม: เดี๋ยวนี้ เลยกัน (บอกตัวเองและใช้นิ古เกอร์ตักน้ำให้เดิมทั้ง 2 นิ古เกอร์เพื่อทดสอบ
การกัดเซาะอีกรั้ง)
- (การทดสอบการกัดเซาะครั้งที่ 2 เบลล์เห็นน้ำจากนิ古เกอร์ตรงส่วนยอดที่เป็นรูและน้ำที่ไหลออกทางด้าน
ข้างของทรายรูปทรงเจดีย์ ส่วนต้มก็เห็นน้ำลงบนส่วนยอดของภูเขารูปทรงพีระมิดและน้ำที่ไหลออก
ทางด้านข้างของภูเขารูปทรงพีระมิด)
(บ่นพิมพ์)
62. ครู: เสร็จหรือยังวิธีการทดสอบการกัดเซาะ (ติ่งคี่ใช้มือเกลี่ยทรายให้ปิดรูตรงส่วนยอดของ
ภูเขากลับตัวกัน)
ภูเขากลับตัวกัน
ภูเขากลับตัวกัน
63. เบลล์: อ่า! (บอกต้มเมื่อเห็นต้มจะเห็นน้ำลงบนกองทรายเป็นครั้งที่ 3)
64. เบลล์: อันนี้พัง (ชี้ที่ทรายรูปทรงพีระมิด) อันนี้พังน้อย (ชี้ที่ทรายรูปทรงเจดีย์)
65. โน่: พังเท่าๆ กัน (เปรียบเทียบการพังทลายของทราย)

66. ครู: อันนี้คือการสร้างภูเขารายใช้ใหม่ ไหนลองบอกซิว่า... ให้อันใหม่เป็นภูเขากูกที่ 1
เบลล์, โน: อันโน้นค่ะ (ซึ่งไปที่ภูเขารายรูปทรงพีระมิดในภาคสีแดง)
67. ต้ม, ติงลี่: อันนี่ (ซึ่งไปที่ภูเขารายรูปทรงเจดีย์ในภาคสีเขียว)
68. ครู: อันใหม่... (ทุกคนหัวเราะ) อันสีแดง เป็นภูเขากูกที่ 1 และอีกอันหนึ่ง ลูกที่ 2
ให้เข้าใจตรงกัน ลูกที่ 1 ใครเป็นคนสร้าง
69. ต้ม: ผมกับอาทิตย์รับ (หมายถึงผมกับติงลี่ ติงลี่ใช้มือเล่นรายในภาคสีแดง เบลล์ใช้มือ²
เล่นรายในภาคสีเขียว)
70. ครู: ต้มกับอาทิตย์ (หมายถึงติงลี่) เป็นคนสร้างใช้ใหม่
71. ต้ม: ครับ (ตอบครู)
72. ครู: ทำไม่ถึงคิดสร้างเป็นฐานรูปสี่เหลี่ยม ครั้งแรกที่ครูตามเป็นรูปทรงอะไร
ตอบว่าเป็นรูปทรงพีระมิดใช้ใหม่ ทำไม่ถึงคิดสร้างเป็นรูปทรงพีระมิด (ตามต้มและติงลี่)
73. ต้ม: ผมเห็นในโทรศัพท์พีระมิดอยู่ได้เป็นพันๆ ปี (พูดกับครูและตามมองที่ครู ส่วนเบลล์ก็เล่น³
รายในภาคสีเขียวและตามมองที่ครู โนมองที่ภูเขารายรูปทรงพีระมิดแล้วเขียนอธิบาย
บนกระดาษ)
74. ครู: เห็นทางที่ว่าว้า พีระมิดอยู่ได้เป็นพันปี แล้วมันเกี่ยวอะไรกับการนำมาทดสอบ
การกัดเซาะของภูเขาราย
75. ต้ม: ทนได้เหมือนกัน (ตอบครู)
76. ครู: มันน่าจะทนได้
77. ต้ม: โดยแเดด... โดยฟันพีระมิดอยู่ได้เป็นพันๆ ปี
78. ครู: พีระมิดอยู่ได้เป็นพันๆ ปี โดยแเดด โดยฟัน เห็นด้วยไหมที่สร้างเป็นรูปทรงนี้ อาทิตย์
(ครูมองและถามติงลี่)
79. ติงลี่: เห็นด้วยครับ (ติงลี่มองหน้าต้มแล้วยืนแบบอายๆ ก่อนตอบครูขณะเล่นรายในภาคสีแดง
ไปด้วย เบลล์เห็นอาการของติงลี่หัวเราะ ส่วนโนเขียนคำตอบบนกระดาษ)
80. ครู: ทำไม่ถึงเห็นด้วย ทำไม่... มันเป็นอย่างไร... มันดูเท่ห์ดีหรือ (ครูพูดหยอกล้อติงลี่)
ทำไม่ถึงสร้างเป็นร่องๆ เป็นช่องๆ
81. ต้ม: เป็นชั้นบันได (ตอบครูในขณะที่เบลล์และโนมองหน้าต้ม)
82. ครู: ชั้นบันไดมาเกี่ยวข้องอะไร
83. ต้ม: ทำไร่เลื่อนลอยครับ (ตอบครู ขณะที่เบลล์มองหน้าต้มและโนยืน)

85. ครู: การทำไร่เลื่อนลอย
86. ต้ม: กีทำเป็นขันบันไดครับ เพื่อรักษาหน้าดิน (พุดกับครู)
87. ครู: เพื่อรักษาหน้าดิน กีเลยลองทำอย่างนั้นบ้าง
88. ต้ม: ครับ (พุดกับครู)
89. ครู: มันไหวใหม่นี่....มันรักษาไหวใหม (เบลล์หัวเราะและยิ้ม)
90. ต้ม: ไม่ไหวครับ ทรายมันไม่แน่น
91. ครู: ทรายมันไม่แน่น แสดงว่าความแน่นมีผลต่อการกัดเซาะหรือไม่ (ทั้งต้มและติงลี่ฟังครูถาม แต่เบลล์ฟังครูถามพร้อมกับเล่นทรายหาดสีแดงไปด้วย ส่วนโนบังเจียนตอบบนกระดาษ)
92. ต้ม, ติงลี่: ครับ (ตอบครู)
93. ครู: มีผลอย่างไร (ตามต้มและติงลี่)
94. ติงลี่: เป็นเดินทรายกัดเซาะได้ง่ายครับ (เบลล์กระซิบที่ข้างหูของโนบ)
95. ครู: เพราะอะไร
96. ติงลี่: มันไม่เก่าตัวกัน
97. ครู: คืนทรายมันไม่เก่าตัวกัน จึงกัดเซาะได้ง่าย แล้วทำไม้ของวรุณีถึงสร้างเป็นรูปทรงแบบนี้จะเรียกมันว่าอย่างไรดี (ตามเบลล์)
98. เบลล์: ทรงกระบอกค่ะ เพราะหนูเอาบิกเกอร์มาทำค่ะ (มองแล้วยิ้มไปที่ครูพร้อมยกบิกเกอร์ที่ใช้ให้ครูดู)
99. ครู: บิกเกอร์ทำ
100. เบลล์: แล้วมันจึงเป็นทรงกระบอกค่ะ
101. ครู: ที่แรกครูเห็นเราสร้างเป็นขันเดียวไม่ใช่เหรอ แล้วทำไม้ต่อยอดขึ้นไปเป็นขันที่ 2 บังเห็นร่องรอยเป็นขันที่ 2 ออยู่เลย (ครูชี้ไปที่รอยต่อระหว่างขันที่ 1 และ 2)
102. เบลล์: เพื่อที่จะทำให้การเน้น้ำลงไป จะทำให้ขันที่ 2...ไม่ใช่ค่ะ...ให้ขันแรกพังก่อนค่ะ (เบลล์พูดและยิ้มไปด้วย ส่วนโนบนั่งฟังอย่างตั้งใจ)
103. ครู: อันไหนขันแรก (ตามเบลล์)
104. เบลล์: อันนีค่ะ (ชี้ที่ขันบนสุด)
105. ครู: หมายถึงขันที่อยู่ข้างบน ถือว่าเป็นขันแรกของเรา (ครูมองไปที่เบลล์)
106. เบลล์: ค่ะ (เบลล์พูดพร้อมกับพยักหน้า)
107. ครู: มันมี 2 ขันใช่ไหม สรุปแล้ว (ครูถามเบลล์กับโนบ)

108. เบลล์, โน: 3 ค่ะ (เบลล์กับโนมองหน้ากันแล้วค่อยตอบครู ส่วนตัวกับติงลี่ฟังอย่างสนใจ)
109. ครู: อันนี้เป็นชั้นที่ 1 ส่วนนี้เป็นชั้นที่ 2 อันนี้เป็นชั้นที่ 3 (ครูชี้ไปที่แต่ละชั้นจากข้างบนลงไปลงสุด) ตั้งใจสร้างเป็นชั้น เพราะว่าอะไร
110. โน: ให้มันพังที่ชั้นแรกก่อน (พูดและมองหน้าครู)
111. ครู: แล้วสรุปว่าไงนี่
-
112. เบลล์: เวลาเท่าน้ำลงไปจะค่อๆ พัง เพราะใช้อุปกรณ์มันจะแน่นกะ เวลาอาดินยัดลงไปแล้ว มันจะเข้าไปอยู่ในบิกเกอร์ ดินมันจะแน่นกว่าดินอันนั้นค่ะ (เบรียบเทียบกับภูเขา อีกถูกหนึ่ง) (ส่วนโนบียนรายละเอียดลงในกระดาษ)
113. ครู: เรากดๆ ใหม่ เวลาอาดินใส่ (ต้มฟังครูพูด ส่วนติงลี่เล่นทราบดีแล้ว)
114. เบลล์: กดค่ะ
115. ครู: เราคิดว่า ถ้ามีภาระในการสร้างมันจะง่ายกว่า (โนลุกขึ้นมองที่ด้านบนของภูเขาทราย รูปทรงกรวยๆ กอก)
116. เบลล์: ค่ะ
117. ครู: แล้วการกัดเซาะของพวกรากคืออะไร ตามความหมายของเรา 4 คนนี้ การกัดเซาะของน้ำ คืออะไร.... การกัดเซาะของน้ำหรือการกัดเซาะด้วยน้ำ.... (ต้มและเบลล์มองหน้ากันแล้ว หัวเราะ ส่วนติงลี่เล่นทราบดีแล้ว)
118. เบลล์: น้ำไปกัดเซาะหน้าดิน
119. ต้ม: น้ำไปทำลายดิน
120. ครู: การกัดเซาะคือกัดเซาะหน้าดิน
121. เบลล์: น้ำไปทำลายดิน
122. ครู: ทำลายอย่างไร
123. เบลล์: ก็...มันก็ใช้ความชื้นค่ะ กัดเซาะดิน เซาะดินไปเรื่อยๆ จนมันพัง
124. ครู: แล้วความชื้นมันจะกัดเซาะได้อย่างไร
125. เบลล์: ถ้าดินมันแห้ง น้ำมันก็จะเซาะ แล้วมันก็จะเปียก....(บึ้มและมองที่ต้ม)... มันก็จะพังลง (ส่วนต้มก้มมองหน้าเบลล์และเล่นทราบดีแล้ว)
126. ครู: แสดงว่าการกัดเซาะของเราคือ...ในกรณีนี้คือ การกัดเซาะด้วยน้ำใช่ไหม

ความชื่นของน้ำ...หรือที่เราใช้คำพูดอยู่ ก็คือว่ามันเปียกง่ายๆ ว่าง่ายๆ...

127. ต้ม: เหมือนกับลำคลอง เวลา�้ำมาแรง ตลึงก์พัง เพราะว่าน้ำบันแรง
128. ครู: อันนี้โครงบอกเรื่อ
129. ต้ม: คุจากแม่น้ำ ตลึงคลอง (เบลล์และโบนองหน้าต้มแล้วขึ้น ส่วนติงลีเล่นทรรยบวนถادสีเขียว)
130. ครู: เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว น้ำท่วม พากเรอไปเล่นน้ำไม่ใช่หรือ ได้สังเกตอะไรกับการกัดเซาะของน้ำ
131. ต้ม: ถนนพัง... ขาด... น้ำบันแรง (เบลล์เล่นทรรยในถادสีเขียว)
132. ครู: การที่เห็นถนนขาด ถนนพัง เป็นตัวอย่างของการกัดเซาะของน้ำ ลองซ่าวิกันคิดซิว่า การกัดเซาะของน้ำ...มันมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ทำให้น้ำเกิดการกัดเซาะ ได้ดี ได้น้อย
133. โน: ความแรงของน้ำค่ะ (ตอบครู)
134. ครู: ถ้ามาแรงนี้เป็นอย่างไร
135. ต้ม: พังง่าย พังเร็ว
136. ติงลี: เชาะเอาหน้าดินเลย (เบลล์เล่นทรรยในถادสีเขียว)
137. ครู: แล้วมีอะไรอีก...ที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อการเกิดการกัดเซาะ ได้มากหรือน้อย... (ทุกคนเงียบ)....นึกไม่ออกคิดถึงถนนที่ผ่านมาเมื่อกี้ก็ได้ ถนนมันจะทรุดเร็วนี่เองจาก การกัดเซาะของน้ำมันมีปัจจัยอะไรอีกบ้าง
138. ต้ม: ถนนมันวางทางน้ำด้วยครับ
139. ครู: หมายถึงทิศทางการวางตัวของถนน ต้องวางตัวอย่างไรถึงจะกัดเซาะได้ดี
140. ต้ม: ภาครูป南北
141. ครู: ใจระหวัด (ครูถามและหยิบกระดาษแล้วส่งให้ต้ม) ...ไหนถนน
142. ต้ม: อันนี้ถนนเหมือนกับทางไปบ้านแหลม น้ำบันมาแรง ถนนมันวางอยู่มันเลยพังครับ (ทุกคนมองภาพที่ต้มวัดบนกระดาษ)
143. ครู: มันจะพังได้ง่ายกว่า อันนี้หมายถึงทิศทางของตัวตฤที่มันกีดขวางน้ำ มันมีอิทธิพลต่อ การกัดเซาะ ได้มาก...ได้แล้วหนึ่งอย่าง ใช่ไหม....ได้ความแรงของน้ำที่มีผลต่อ การกัดเซาะ แล้วมีอะไรอีก
144. โน: ปริมาณของน้ำค่ะ
145. ครู: ปริมาณของน้ำเกี่ยวข้องอย่างไร

146. โน: ถ้าน้ำมีมาก เวลาฝนตกน้ำก็จะไหลลงรวมกันจนล้น น้ำมันท่วมแล้วก็จะไหลไปเรื่อยๆ
เกิดการกัดเซาะถนนและพื้นดิน
147. ครู: ถือว่าปริมาณน้ำมีส่วนเกี่ยวข้อง มีอะไรอีกใหม่...(เงียบ)... ได้ 3 อย่างแล้วนะ... กลับมา
ดู 2 ถัดนี้ซึ่งถ้าดูใหม่นั้นกัดเซาะได้ดีกว่ากัน บอกได้ใหม่ (ติงลี่ยืนกระดาษที่ต้มว่าดให้โน
เก็บไว้)
148. เบลล์: ถ้าดันนั้นทำใหม่ค่ะ (ชี้ไปที่ถ้าดสีแดง) (ทุกคนหัวเราะ)
149. ครู: มีการทำแล้วตกแต่ง(ถ้าดของ ต้ม, ติงลี่ สร้าง) ดูไม่รู้เรื่องเลยใช่ไหม... ว่างั้ย...
150. ติงลี่: ถ้าดันนี้กัดเซาะ ได้ดีกว่าถ้าดันนั้น (ชี้ไปที่ถ้าดสีแดงหรือภูเขาลูกที่ 1)
151. ครู: ทำไม่ว่าอย่างนั้น
152. ติงลี่: ดูจากการกัดเซาะของน้ำกรับ มันกัดเซาะได้มากกว่ากรับ
153. ต้ม: คืนมันไม่แน่นกรับ (พูดกับครู)
154. ครู: ก็ทำเป็นขันบันไดไม่ใช่เหรอ (ครูใช้มือจับทรายถ้าดที่ 1 สีแดง)
155. ติงลี่: กันน้ำไม่ได้กรับ...น้ำมาแรง
156. ครู: แล้วเบลล์กับโนคิดว่าถ้าดที่ 2 (ชี้ถ้าดสีเขียว) กับถ้าดที่ 1 (ชี้ที่ถ้าดสีแดง) อันไหนกัดเซาะ
ได้มากกว่ากัน
157. เบลล์: อันนี้ค่ะ ตอนที่หนึ่งหนูเห็นน้ำแรงกว่าถ้าดที่ 1 ค่ะ (ถ้าดที่ 1 คือถ้าดสีแดง)
158. ครู: ตอนเราเห็นน้ำ เทกีรัง
159. เบลล์, โน: 3 ครั้ง ค่ะ (พูดกับครู)
160. ครู: โครงสร้างลูกที่ 1 โครงสร้างลูกที่ 2 โครงสร้างลูกใหม่ก็เทของโครงของมัน เพราะฉะนั้น
โอกาสของความแรงของน้ำจึงต่างกัน ก็มีครั้งที่ 3 ครูเห็นว่ามีคนหนึ่งเห็นเดียวตั้งใจ
เทมากเลย ทำไม่ถึงทดสอบถึง 2, 3 ครั้ง
161. เบลล์: ทดลองดูค่ะ
162. โน: ดูว่ามันจะทนทานนานได้แค่ไหน ลองทดลองหลายๆ ครั้ง
163. ครู: ทำไม่ครั้งที่ 3 จึงตัดสินใจเป็นคนเห็นเดียวทั้ง 2 อัน (ถ้าดต้ม)
164. ต้ม: เพราะว่าความแรงจะได้เท่ากัน
165. ครู: ความแรงจะได้เท่ากัน
166. เบลล์: ขนาดเท่ากัน เทมีอซ้ายยังแรงกว่า
166. ต้ม: มีอซ้ายไม่ค่อยถดัก (พูดแล้วหัวเราะ)

167. ครู: มือซ้ายไม่ค่อยถนัด...เลยบังคับไม่อู้...เลยเหลงไป อันไหนสูงกว่ากันภูเขา 2 อันนี้
 168. เบลล์, โน: อันนีค่ะ
 169. ครู: คิดว่าความสูงมีผลต่อการกัดเซาะ ใหม่...(เงียบ) ... อันนีก็สูงระดับหนึ่ง แต่เป็นสูงแบบ
 พิเศษ (ลูกที่ 1 ถ้าดีเดง) อันนี้สูงแบบทรงกระบอกหรือเจดีย์ก็ได้ (ลูกที่ 2 ถ้าดีเจียว)
 คิดว่าความสูงมีผลต่อการกัดเซาะอย่างไร
 170. โน: มีค่ะ ถ้าสูงน้ำก็จะกัดเซาะช้า...(หัวเราะที่พูดพิเศษ)ช้า
 171. ครู: หมายถึงถ้ำภูเขาสูง....
 172. โน: น้ำก็ไหลได้ช้าค่ะ
 173. เบลล์: ให้ลงมาสู่ข้างล่างได้ช้า กว่าจะลงมาขั้นบนก็จะพังก่อน
 174. ครู: แสดงว่าเราพูดถึงระยะทางใช่ไหม
 175. เบลล์: ค่ะ
 176. ครู: ถ้าจากชุดยอดของภูเขามาถึงฐานภูเขามันมีความสูงและระยะทางห่างกันเยอะๆ กว่าน้ำ
 มันจะไหลมาส่วนล่างของภูเขา มันก็....
 177. เบลล์: พังช้าค่ะ
 178. ครู: ที่พังช้าเพราะอะไร
 179. โน: น้ำมันถูกข้างบนก่อน แล้วมันก็จะไหลลงมาข้างล่าง มันก็จะไปไหลช้าๆ
 180. ครู: เพราะอะไรมันถึงช้า ทำไมไม่ไหลเท่ากัน
 181. เบลล์: เพราะว่า�้ำมันไหลมาตรงนี้ก่อนค่ะ มันจึงซึมลงไปตรงนี้ค่ะ น้ำที่เหลือก็ไหลลงมา
 182. ครู: น้ำจากยอดภูเขา เพราะแรงจากส่วนยอดใช่ไหม มันก็จะกัดเซาะส่วนบนก่อน
 ส่วนล่างมันจะกัดเซาะน้อย เพราะว่าน้ำมันไหลช้า เมื่อจากน้ำมันซึมลงไปด้วย
 อันนี้ประไฟ (หมายถึง โน) เขารูปอย่างนั้น... เป็นใจอาทิต(หมายถึงติงติ่ง) มันสูงๆ กับ
 มันเตี้ยๆ นี่ เอาจริงๆ อันนี้เตี้ย อันนี้สูง เป็นภูเขาลูกที่ 2 สูง ลูกที่ 1 เตี้ยกว่า ความสูง
 กับความเตี้ยของภูเขามีผลต่อการกัดเซาะอย่างไร คิดไปเลยคิดอย่างไรก็ได้คิดมา ภูเขา
 หลังโรงเรียนนี้สูงไหม (ขณะที่ครูพูดติงติ่งและต้มเล่นทรราชที่ถ้าดีเดง)
 183. เบลล์, ต้ม: สูงค่ะ/ครับ
 184. ครู: ภูเขานะๆ กับเตี้ย อันไหนกัดเซาะได้ดีกว่ากัน
 185. เบลล์: อันเตี้ยๆ ค่ะ
 186. ครู: ทำไม

187. เบลล์: เพราะว่าจะทางมันน้ออกกว่าค่า (พูดและเล่นทรยที่คาดสีเขียวด้วย)
188. ครู: หมายความว่านักจากจุดสุดยอด จุดสูงสุด ทำไม่ถึงคิดแบบนั้น
189. เบลล์: ก็ เพราะว่าเวลา_n้ำลงมา ถ้าจะทางสันน้ำก็จะลงมาจากข้างบนเร็ว ถ้ามันสูงมันก็จะลงมา
ช้าค่า มันจะมีวัดถูกกีดขวางอยู่
190. ครู: มันสูง มันลงมาช้า เพราะมันมีวัดถูกกีดขวางอยู่
191. เบลล์: ค่า แล้วมันก็ใช่ว่าลงมาคุดซึ่มลงไปด้วย คินคุดซึ่ม_n้ำลงไปด้วย
192. ครู: คุดซึ่มน้ำ มากหรือน้อย
193. โน: บางส่วนค่า
194. ครู: ปริมาณน้ำก็จะลดลง ไปสอดคล้องกับที่ประไฟ(โน)ว่าปริมาณน้ำมีผลต่อการกัดเซาะ
ถ้าน้ำมากกัดเซาะได้ดีกว่าน้ำน้อย...พูดถึงกีดขวาง สิ่งกีดขวางอย่างภูเขา...สร้าง
สิ่งกีดขวางขึ้นโดยมนุษย์เป็นคนสร้างใช้ใหม่ เพราะว่าเหอ(ต้มและติงลี่) สร้างภูเขานี้เป็น^{แบบ}
แบบขึ้นบันได (ชี้ไปที่ภูเขาลูกที่ 1 คาดสีแดง) อันนี้มันช่วยอะไรกับการกัดเซาะ มันช่วย
เพิ่มการกัดเซาะหรือลดการกัดเซาะ เมื่อก่อสร้างขึ้นมาเป็นขั้นบันไดแบบเหอ (หมายถึง
ภูเขารายที่ต้มและติงลี่สร้างขึ้น)
195. ต้ม: ช่วยลดครับ
196. ครู: ช่วยลดอย่างไร
197. ต้ม: ถ้ามันกัดเซาะมันก็กัดเซาะแบบพอคี
198. ครู: อ้าว... น้ำมันมาทางใหม่ เท่าน้ำทางใหม่ค่า เทค้านบนใช้ใหม่ (ต้มชี้ไปที่บริเวณเทน้ำ)
199. ต้ม: แต่มันไหลลงไปครับ
200. ครู: แต่มันไหลลงไปทางนี้เหรอ (ครูชี้ไปที่น้ำกัดเซาะเป็นร่องจากส่วนยอดภูเข้าไปยัง
ส่วนล่างภูเขา)
201. ต้ม: ครับ
202. ครู: ขั้นบันไดที่เหอสร้างขึ้น มันช่วยลดการกัดเซาะอย่างไร (ถามต้มกับติงลี่)
203. ต้ม: เวลาเราเทลงไปน้ำก็จะกัดเซาะตรงที่เป็นขั้นบันได มันก็จะเหลือเป็นพื้นดิน(พื้นทราย)
204. ครู: สรุปว่ามันจะลดการไหลของน้ำ หรือทำให้ความแรงของน้ำเป็นอย่างไร
205. เบลล์, ต้ม: มันลดลงค่า/ครับ
206. ครู: เพราะว่าตอนแรกนุ่ฤทธิ์บอกว่าความแรงของน้ำมันมีผลต่อการกัดเซาะ เพราะอย่างนั้น
เราสร้างภูเขารูปแบบขั้นบันได มันจะลดความแรงของน้ำ เพราะฉะนั้นโอกาสการกัดเซาะ

มันจะน้อยลง มีปัจจัยอะไรอีกใหม่ที่ทำให้เกิดการกัดเซาะอีก

207. เบลล์: ความแน่น ความหนาแน่นของดิน
208. ครู: มันเป็นอย่างไรความแน่น กับความหนาแน่นของดิน
209. เบลล์: ถ้าคืนมันแน่น เวลานำเข้ามันก็จะพังได้ยาก เพราะว่าดินจับกันแน่น ดินอ่อนๆหรือดินยังไม่แน่นเวลานำเข้ามันก็จะพังง่าย
210. ครู: คำว่าแน่นของเรานี้ หมายถึงเม็ดดินมันจับตัวกันใช้ใหม รวมตัวกันมันก็แน่น ถ้ามันกระจายกันอยู่แสดงว่ามันไม่แน่น คำว่าแน่นกับไม่แน่น มันมีช่องระหว่างเม็ดดิน ต่างกันใช้ใหม มีอะไรเพิ่มเติมอีกใหม่ต่อการกัดเซาะของดิน ลองเขียนสรุปไว้ด้วยได้ ปัจจัยแล้วที่พุดมาเรื่อยๆ (เงียบ) เขียนด้านหลังก็ได้ถ้าไม่พอ...

(นักเรียนทุกคนช่วยกันเก็บอุปกรณ์การทดลองจากโต๊ะ) (โน้ตเขียนหัวข้อบนกระดาษว่า “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกัดเซาะของน้ำ” จากนั้นให้ส่งเบลล์เขียนต่อ)

211. เบลล์: ความแรงของน้ำ ว่าจัย (เบลล์พยักหน้าตามติงลี่)
212. ติงลี่: ปริมาณของน้ำ (บอกเบลล์)
213. โน้ต: ถ้าน้ำแรงก็จะกัดเซาะได้ดี ข้อ 2 ปริมาณของน้ำ ถ้าน้ำมีปริมาณมากมารวมกันก็จะทำให้น้ำไหลแรงและเกิดการกัดเซาะดินได้ง่ายกว่า (พูดให้เบลล์จดตาม)
214. เบลล์: ข้อ 3 ความสูง ความเตี้ย ถ้าภูเขาสูงก็จะทำให้น้ำที่ไหลผ่านลงมาช้า เพราะว่าระยะทางของภูเขามาก เพราะก่อนที่น้ำจะไหลลงมาสู่ดินชั้นล่าง ดินจะสามารถดูดซับน้ำบางส่วนไปบ้างแล้ว (เบลล์อ่านออกเสียงพร้อมกับเขียนบนกระดาษไปด้วย)
215. ครู: มีปัจจัยอื่นๆ อีกใหม
216. ต้ม: ข้อ 4 สิ่งกีดขวาง ถ้ามีสิ่งกีดขวางมันจะช่วยลดความเร็วของน้ำได้ (บอกให้เบลล์เขียน)
217. เบลล์: ถ้าคืนมีความหนาแน่นมาก โอกาสที่น้ำจะเซาะจะน้อย เพราะถ้าเซาะ ดินจับตัวหรือรวมตัวกันเป็นก้อนจะทำให้ดินแน่น แต่ถ้าคืนไม่แน่น คือดินไม่รวมตัวกัน หนาแน่นน้อย ดินก็จะพังได้ง่าย
218. ครู: ความหนาแน่น กับความแน่นเหมือนกันใหม เมื่อกี้เห็นเราใช้ 2 อัน ใช้ทั้งความหนาแน่น และความแน่น วารูณ(เบลล์) ใช้ในการรวมตัวของดิน ถ้ามันไม่รวมตัวกันมันกระจายกัน มันก็หนาแน่นน้อย เออ...ความหนาแน่นกับความแน่นเหมือนกันใหม

219. เบลล์: ไม่เหมือนค่า แต่มันก็อยู่ร่วมกัน เพราะถ้ามันจับตัวกันกันแล้วมันแน่นมันต้องมีความ
หนา เพราะมันรวมตัวกันมาก แต่ถ้ามันจับกันกันน้อบมันก็จะไม่มีความหนา เมื่อร่วมตัว
กันมากมันก็จะเป็นก้อน (เบลล์ตอบครู)
220. ครู: สมมติว่าถ้ามีพื้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยม มีปริมาณเม็ดดิน (ครูวารูปสี่เหลี่ยม 2 รูปและ
ในสี่เหลี่ยมทั้งสองมีวงกลมแทนด้วยปริมาณเม็ดดิน รูปที่ 1 วงกลมกระจายกันอยู่ รูปที่ 2
วงกลมอยู่แบบชิดติดกัน) เรายกค่าว่าอันไหนมันแน่น ตามความเข้าใจของเรา
221. เบลล์, ต้ม: อันที่ 2 กะ/กรับ
222. ครู: และอันไหนมันหนาแน่นมากกว่ากันระหว่างอันที่ 1 และอันที่ 2 (หมายถึงรูปที่ครูวาด)
223. เบลล์: อันที่ 2 กะ
224. ครู: เมื่อกี้ถามว่าอะไรมันแน่น เราเก็บก่อว่าอันที่ 2 เพราะมันอยู่ใกล้ๆ กัน และ
อันไหนหนาแน่น (หมายถึงรูปใดที่ครูวาด)
225. เบลล์: อันที่ 2 มีความหนาแน่น
226. ครู: ทำไมคิดว่าอันที่ 2 มีความหนาแน่นด้วย
227. เบลล์: เพราะว่ามันรวมตัวกันค่า รวมตัวกันมากๆ ก็เกินความหนาค่า
228. ครู: อาทิตย์ (ติงลี่) ความแน่นกับความหนาแน่นเหมือนกันไหม
229. ติงลี่: เหมือนกรับ
230. ครู: เหมือนกันอย่างไร (ตามติงลี่)
231. ติงลี่: เพราะว่าความหนาแน่นมีปริมาณเท่ากันครับ
232. ครู: มันเท่ากันอย่างไร อะไรทำให้รู้ว่าเท่ากัน (ตามติงลี่)
233. ติงลี่: เปลี่ยนคำพูดครับ(สลับคำแห่งคำ)
234. ครู: แล้วประไพ (โน) ความแน่น กับความหนาแน่นมันต่างกันไหม
235. โน: ความหนา คำว่าแน่น แล้วไม่มีหนาเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าถ้าแน่นแล้วต้องหนาด้วย
เพราจะรวมตัวกันมากค่า
236. ครู: เช้าใจว่าความหนาแน่นรวมตัวกันเยอะๆ แล้วก็มีความหนา
237. โน: แล้วก็แน่นค่า(เสียงหัวเราะ)
238. ครู: มีอะไรอีกใหมนอกเหนือจาก 4 ข้อนี้
239. เบลล์, โน, ต้ม, ติงลี่: ไม่มีกรับ/ กะ

ໂປຣໂຄໂລກີກຣມການສ້າງກູເຂາທຣຍ ກລຸ່ມທີ 2

ແພນ່ມ: ອັງຄຸມາລິນ ພຣມເສນາ
ນຸ່ມ: ສາມພຣ ຈາມສັກດີ

ນໍາ: ສຸກາຮັດນໍ ແມ່ນຕາ
ສັນ: ຂະນິຍົງຈາ ນ່ອກລາງ

1. ຄຽງ: ວັນນີ້ເຮົາຈະທຳກິຈກຣມ ຜື້ອວກິຈກຣມການສ້າງກູເຂາທຣຍ ນີ້ເປັນໂຈທຍ໌ ເຮັດລົງນີ້ອ
ໄດ້ເລີຍ (ຄຽງໃນກິຈກຣມລົງນີ້ ນັກເຮັບຖຸກຄນອນທີ່ໃນກິຈກຣມ)
2. ສັນ: (ອ່ານໂຈທຍ໌) ໃຫ້ນັກເຮັບທຳກິຈກຣມກລຸ່ມຕ່ອໄປນີ້ 1. ອອກແບນກູເຂາທຣຍທີ່
ນັກເຮັບຄືດວ່າສາມາດທັນຕ່ອກກັດເຊາະໄດ້ຕີທີ່ສຸດ ຈຳນວນ 2 ລູກ...
ໃຫ້ສ້າງເລີຍໄໝນຄ່າ
3. ຄຽງ: ອ່ານໂຈທຍ໌ໃຫ້ຈົນກ່ອນ ອ່ານໂຈທຍ໌ໃຫ້ຈົນທຸກໆຂ້ອກ່ອນ (ແພນ່ມທີ່ມີບາດສີແດງ)
4. ສັນ: ສອງ...ສ້າງກູເຂາທຣຍຕາມທີ່ອອກແບນໄວ້ ສາມ...ທດສອບກັດເຊາະໂດຍກາ
ເຫັນໃນບົກເກອຮ່ວລົງນົມກູເຂາທຣຍລູກທີ່ 1 ຈາກນັ້ນສັງເກດກາເປັນແປງຂອງ
ກູເຂາທຣຍ ທຳກັນກັດເຊາະດ້ວຍວິທີເດີບາກັນກູເຂາທຣຍລູກທີ່ 1 ສີ...ເປົ້າມີບາດ
ກູເຂາທຣຍທີ່ສອງວ່າເກີດກັດເຊາະແຕກຕ່າງກັນອ່າງໄຣ ເພຣະເຫດຸໂດ
ສ້າງເລີຍນັ້ນຍັກ
5. ຄຽງ: ອ່ານໂຈທຍ໌ແລ້ວເຂົ້າໃຈນັ້ນ ມີຫຼືຍື່ອສັງສັນຕະລາງໄໝນ ຈະຄາມວະໄໄກກ່ອນນັ້ນ (ສັນນອງດູ
ທີ່ໂຈທຍ໌)
6. ແພນ່ມ: ສ້າງນີ້...ຈະສ້າງກໍລູກກີ່ໄດ້ຫຼືຍື່ອຄ່າ (ສັນນອງທີ່ຄຽງ)
7. ຄຽງ: ...ຈຳນວນສອງລູກ ໂດຍໃຊ້ຄາດຮອງທຣາຍ ເພຣະວ່າດ້າເກີດເຮາວງກັນ ໂດຍ
ໂດຍຈະເປື້ອນທຣາຍ ເກື່ອງທຣາຍນັ້ນ (ສັນນອງໜ້ານຸ່ມແລ້ວກີ່ຫວວະຈະ)
8. ແພນ່ມ: ເກື່ອງທຣາຍ
9. ຄຽງ: ເຂົ້າ...ເຮັນ (ສັນຈັບບັນນຳລັ່ງໃຫ້ນຸ່ມ ແລ້ວນຸ່ມກີ່ໃຫ້ບັນນຳນັ້ນຕັກທຣາຍເທັງນົມຄາດ
ສີເຂົ້າ ສ່ວນແພນ່ມກີ່ບົກເກອຮ່ວທີ່ວາງອູ່ນົມ ໂດຍມາວາງໄກຕັກບັນນຳທີ່ມີນຳອູ່ເຕີມ)
10. ຄຽງ: ຄຸຍກ່ອນນັ້ນຍັກ ວ່າເຮົາຈະອອກແບນອ່າງໄຣ (ນຸ່ມຫຼຸດຂະຈັກ ກະພວົນຕາແລະນອງໄປທີ່ສັນ
ຫລັງຈາກທີ່ເທັກທຣາຍລົງນົມຄາດ)
11. ນຸ່ມ: ທຣາມແລ້ວຍນັ້ນ (ສັນຫຼັງວາງທ່າທາງຂອງນຸ່ມ ສ່ວນແພນ່ມແລະນຳກີ່ເຍັນ)
12. ຄຽງ: ນຸ່ມນອກທຣາມແລ້ວຍນັ້ນ ອັງຄຸມາລິນພັກຫຼາຍແລຍ ປະຫັນຈະໄໄກກັນທຣາມ
ສາມແລ້ວຍນັ້ນ (ນຸ່ມໃຫ້ບັນນຳຕັກທຣາຍແລ້ວເທັງນົມຄາດສີເຂົ້າ)

13. บุ่ม: ภูเขาไฟฟูจิ (ทั้งน้ำ ส้มและแรมมี่ช่วยกัน กอยทรายที่อยู่ในภาคให้มาร่วมกัน)
14. ส้ม: เอามาอีก (บอกบุ่มให้ตักทรายมาเทลงบนถادอีก) ถุงๆ...(บอกให้แรมมี่และน้ำ กอยทรายให้เป็นกองสูงขึ้นกว่าเดิม)
- (ขณะนี้ทุกคนกำลังช่วยกันสร้างภูเขารายโดยที่บุ่มเป็นคนตักทรายที่อยู่ในกำลังแม่เหล็กลงบน ถัดไป ส่วนส้ม แรมมี่และน้ำช่วยกัน กอยทรายให้เป็นกองสูงๆ และใช้มือตอบ กดทรายให้แน่น)
15. แรมมี่: ขนาดนี้พอหรือเปล่าค่า (ตามครู โดยพูดและหันหน้ามองที่ครู)
16. ครู: ก็แล้วแต่สมาชิกของเราศึกษาดูว่า คิดว่าภูเขางูลูกที่เราสร้างนี้ ถ้าตามโจทย์ก็คือว่า ต้องสามารถทนต่อการกัดเซาะ ได้ดีที่สุด คิดว่ารูปทรงหรือว่าขนาดหรือลักษณะ คิดขึ้นนี้มันสามารถที่จะทนต่อการกัดเซาะ ได้ดีหรือยัง (ทุกคนใช้มือกดทรายและหยุดพิงพร้อมมองที่ครู)
17. แรมมี่: เท่านี้เน่นพอหรือยัง (ตามเพื่อน ส้มตอบแรมมี่ด้วยเสียงที่เบามากๆ)
18. ครู: ว่างยังเพื่อนบอกว่ายังไม่แน่นพอ คนอื่นว่าอย่างไร (ครูถามทุกคน แรมมี่มองหน้า ครูและยิ่ม) อันนี้คือภูเขากองเราใช่ไหม
19. แรมมี่: ค่า
20. ครู: สร้างได้แล้วภูเข้า ทำไม่ถึงสร้างภูเขางูเป็นรูปทรงนี้ (ส้มตอบครูด้วยเสียงที่เบามากๆ) อะไรมันจะไม่ได้ยินเลข พูดดังๆ นิดหนึ่ง ครูไม่ได้ยินเลย (บอกส้ม)

.....(เจ็บ).....

21. ครู: ที่นี่นักเรียนที่สอนต่อการกัดเซาะด้วย (หวนโจทย์) เราจะมีวิธีการทดสอบอย่างไร ถึงจะรู้ว่ามันทนต่อการกัดเซาะ (แรมมี่หันมองที่ครู ส้มมองที่โจทย์ ส่วนบุ่มและน้ำนั่งนิ่ง)
22. ส้ม: เท...เทน้ำลงไปที่กองทราย (บุ่มใช้มือแตะที่กองทรายและหันมาขึ้นให้น้ำ)
23. ครู: มีน้ำให้และบิกเกอร์ให้ เอาไว้ตักน้ำ

(ทุกคนกำลังช่วยกันทดสอบการทนต่อการกัดเซาะ โดยที่บุ่มใช้มือทิ้งสองก้อนลงที่กองทรายและน้ำ ใช้บิกเกอร์ตักน้ำที่อยู่ในขันน้ำแล้วเทน้ำลงบนกองทราย ขณะที่น้ำเทน้ำลงไปที่กองทรายอีกสาม ก้อนของที่กองทราย)

24. ส้ม: เป็นรูเลย (ส้มมองอย่างสนใจ ขึ้นและหัวเราะเมื่อเห็นกองทรายเป็นรู)
25. แรมมี่: หรือว่าตรงนี้นั่นยังไม่แน่นพอ มันก็เลยพังลงมาได้ (พูดและหันมองที่ครู)

26. ครู: คิดว่ามันยังไม่แน่นพอ มันก็เลยพังลงมา (ทุกคนนั่งนิ่ง)
 27. ครู: ลองดูซิว่าเขาให้สร้างกี่ลูก...ภูษาทราย

28. แม่นม: สองค่

(บุ่นและน้ำซ่อมกันยกถ้าดีเสียว่าที่มีภูษาทรายลงจากโต๊ะและส้มก็หยินถ้าดีเดงขึ้นวางบนโต๊ะจากนั้นบุ่นก็ใช้ขันน้ำตักทรายและเททรายลงบนถ้าดีเดง ส่วนแม่นมและน้ำซีอิ๊วใช้มือโภยทรายเห็นเป็นกอง)

29. ส้ม: เอาปากกา กับกระดาษให้หน่อย (บอกให้แม่นมหยินปากกาและใบงานให้)
 30. ครู: ลูกนี้เราต้องทำการทดสอบการกัดเซาะ ใหม่ (ครูถามทุกคน)
 31. แม่นม, ส้ม: ทำค่ะ (ตอบครู)
 32. ครู: ต้องทำการทดสอบการกัดเซาะด้วยเหมือนกับลูกที่ 1

(บุ่นใช้ขันน้ำตักทรายลงบนถ้าดีเดงอีกครั้ง จากนั้นทั้งแม่นม ส้มและน้ำซีอิ๊วช่วยกันโภยทรายให้เป็นกองพร้อมทั้งใช้ฟามีตอนทรายและกดทรายให้แน่น)

33. แม่นม: แน่นพอหรือยังค่ะ (ตามครู)
 34. ครู: ก็แล้วแต่สามารถในกลุ่มทดลองกัน อย่าลืมทดสอบการกัดเซาะนะ

(น้ำซีบิกเกอร์ตักน้ำที่อยู่ในขันน้ำแล้วก็เทน้ำลงบนกองทรายอย่างช้าๆ โดยที่แม่นม ส้มและบุ่นจ้องมองที่กองทราย)

35. ครู: ยกถ้าดีเดงขึ้นมา (ครูบอกน้ำหลังจากที่เห็นน้ำเสร็จ) แล้วลองเปลี่ยนเทียบกันดูซิว่าถ้าดีเดงท่านคนต่อการกัดเซาะได้ดีกว่ากัน (น้ำยกถ้าดีเสียขึ้นวางบนโต๊ะ ส้ม แม่นมและบุ่นมองภูษาทรายอย่างตั้งใจ) ถ้าดีเดงเป็นถ้าดีเดงนี่
 36. ส้ม, น้ำ: ถ้าดีเดง (ส้มและน้ำชี้ไปที่ถ้าดีเสียว่า)
 37. ครู: ถ้าดีเสียเป็นถ้าดีเดงนี่ แล้วถ้าดีเดงที่สองก็คือถ้าดี...
 38. ส้ม: สีเดง
 39. ครู: ถ้าดีเดงที่สองก็คือถ้าดีเดง...
 40. ส้ม: เอ้า...เสียง เสียงเลข (บอกแม่นมให้เสียงพร้อมส่งใบกิจกรรมให้แม่นม ส่วนแม่นมกำลังปัดทรายออกจากมือ, น้ำใช้นิ้วมือกดที่ภูษาทราย)
 41. ครู: ลองอ่านโจทย์บททวนดูซิว่า เขาให้ทำอย่างไรบ้าง ลองคุยกันดูก่อนก็ได้

- หรือคุยกับค้าขายอีกได้ เขาให้เปรียบเทียบอะไร (สัมภาษณ์ขึ้นมาดูและมองหน้าเหมือน)
42. สัม: เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของภูเขาไฟ (น้ำหัวเราะที่สัมพูดผิด)
43. ครู: ภูเขาราย...เรียกมันว่าภูเขาราย...คิดว่าเป็นภูเขาไฟหรือ (สัมหัวเราะและยิ้ม) ส่วนไหนของมันจึงคิดว่าเป็นภูเขาไฟ...เปรียบเทียบภูเขารายทั้งสองว่าเกิดการกัดเซาะแตกต่างกันอย่างไร เพราะเหตุใด (สัมมองใบกรรม แหม่นมองที่ครูส่วนนี้และบุ่มนิ่งและคิด)
44. บุ่ม: ภูเขาราย... (พูดเสียงเบามากๆ พร้อมใช้มือชี้ไปที่ถูกทั้งสอง)
45. ครู: อะไรมะ พุดดังๆ ไม่ได้ยิน (ครูบอกบุ่ม)
46. บุ่ม: ภูเขาไฟ... (เพื่อนหัวเราะที่บุ่มพูดผิด บุ่มแลบลิ้นเมื่อรู้ว่าพูดผิด)
47. ครู: ภูเขาราย...(พูดพร้อมกับหัวเราะ)
48. บุ่ม: ภูเขารายลูกที่หนึ่งน้ำเซาะน้อยกว่าภูเขารายลูกที่สอง
49. ครู: น้อยกว่า...
50. บุ่ม: อาจจะเป็นเพราะว่าภูเขารายลูกนี้ (บุ่มชี้ที่ถูกสีแดง) มีขนาดใหญ่กว่าลูกแรก (บุ่มชี้ที่ถูกสีเขียว) และปริมาณนำครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองไม่เท่ากัน
51. ครู: หรือ...แล้วอันไหนกัดเซาะได้กว่ากัน
52. บุ่ม: อันที่สอง (บุ่มเหลือบตามองค้านบนแล้วมองที่ครู ส่วนน้ำ, แหม่น, สัมก็นั่งฟัง)
53. ครู: อันที่สอง...ขนาดใหญ่กว่า ขนาดใหญ่กว่าหมายถึงขนาดของอะไร
54. บุ่ม, สัม: ของภูเขา (ทั้งสองตอบและมองที่ครู)
55. ครู: ขนาดของภูเขารายใหญ่กว่า เอ่อ...แล้ว ขนาดมีผลต่อการกัดเซาะอย่างไร
56. บุ่ม: เท่านั้นไป...น้ำอาจจะกัดเซาะได้มากกว่าอันที่หนึ่ง เพราะน้ำ...มันลงมาทั่วและลงมาได้มากกว่าอันที่หนึ่ง (บุ่มพูดกับครูโดยพยายามที่ครูและที่ภูเขารายสลับกันไป)
57. ครู: อะไรมันทำให้น้ำลงมาได้มาก... (น้ำ แหม่นและสัมนั่งฟังตั้งใจ)
58. บุ่ม: ก้มน้ำลงมาเป็นทาง...(บุ่มพูดพร้อมกับยิ้มและชี้ไปที่ภูเขารายตรงที่มีลักษณะเป็นร่อง)
59. ครู: ขนาด...ของมันมีอิทธิผลต่อการ...
60. นร: กัดเซาะ (บุ่มนิ่งและพยักหน้าแสดงความมั่นใจในคำตอบของตนเอง)
61. ครู: อันนี้(ชี้ที่ถูกสีแดง) กับอันนี้(ชี้ที่ถูกสีเขียว) อันไหนใหญ่กว่ากัน ลูกที่หนึ่งหรือลูกที่สอง (น้ำ แหม่นและสัมมองที่ภูเขารายทั้งสองถูก)

62. บุ่ม: ลูกที่สองค่า (บุ่มตอบอย่างนั้นใจ)
63. ครู: ลูกที่สอง (บุ่มพยักหน้า) ขนาดใหญ่กว่าก็เลยมีผลต่อการไล่ของน้ำ อันนี้คือความคิดของเพื่อนแล้วคนอื่นจะว่าอย่างไร
.....เงยบ.....
64. ส้ม: ว่า...
65. ครู: ไหน..ไกรคิดอย่างอื่นว่าอันไหนลูกกัดเชาะได้ดีกว่ากัน (แห่มกับน้ำฟังแต่ไม่พูดแสดงความคิดเห็น)
66. ส้ม: เพราะว่าคิดเป็นคิดราย น้ำก็เลยกัดเชาะได้ดี...
67. ครู: อันที่หนึ่ง หรืออันที่สองลูกกัดเชาะได้ดีกว่ากัน (ครูถามส้ม)
68. ส้ม: อันที่หนึ่ง (พูดและยิ้มแบบอายๆ)
69. ครู: ชนิษฐานอกว่าอันที่หนึ่ง (ครูชี้ไปที่ถ้วยตีดาดสีเขียว) อันนี้ใช่ไหม
70. ส้ม: กะ (ส้มพยักหน้า)
71. ครู: ทำไมชนิษฐานจึงคิดว่าเป็นอันที่หนึ่งลูกกัดเชาะได้ดีกว่าอันที่สอง (ครูชี้ไปที่ถ้วยตีดาดสีเขียวและถ้วยตีดาดสีแดงตามลำดับ สรุปส้มหมุนและลากถ้วยตีดาดสีแดงไปใกล้ตัวเองพร้อมก้มลงมองที่ภูเขาทราย)
72. น้ำ: หนูว่า...อาจจะเป็นเพราะว่าอันนี้หนูเก็บแรงกว่าอันนี้ (น้ำพูดกับครูโดยใช้มือชี้ไปที่ถ้วยตีดาดสีแดงและถ้วยตีดาดสีเขียวตามลำดับ)
73. ส้ม: เมื่อระยะที่...ระยะทางไม่เหมือนกัน...มันอาจเทไม่เหมือนกัน
74. ครู: แสดงว่าวิธีการเทน้ำก็จะมีผลต่อการกัดเชาะ...เราหมายความว่าอย่างนี้ไหมหรือยังรู้
75. น้ำ: กะ (น้ำพยักหน้า, ยิ้มและมองที่ครู) อันนี้ (น้ำชี้ที่ถ้วยตีดาดสีแดง) อาจจะเทน้ำแรงกว่าอันนี้ (น้ำชี้ที่ถ้วยตีดาดสีเขียว) ที่ได้
76. ครู: ก็เลยเป็นว่าอันที่สองลูกกัดเชาะได้มากกว่า (ส้มมองที่บุ่ม สรุปบุ่มนั่งยิ้ม)
77. ส้ม: เอาล่ะ...ยังงัยก็ยังคิดว่าอันที่หนึ่งลูกกัดเชาะได้น้อยกว่าหรือได้มากกว่านะ (ส้มใช้มือเขย่าถ้วยตีดาดสีเขียวแล้ว สรุปแ昏มันปักกาน, กระดาษและก้มมองที่กระดาษ)
78. บุ่ม: อันที่สองลูกกัดเชาะได้มากกว่าอันที่หนึ่งกะ (บุ่มชี้ที่ถ้วยตีดาดสีแดงและถ้วยตีดาดสีเขียว ตามลำดับ)
79. ครู: สรุปแล้วเราเห็นตรงกันไหมในกลุ่มของเรา ลองคุยกันซิอาจจะเห็นตรงกันหรือต่างกันยังยักได้ แต่ขอให้มีเหตุผลและลองเปรียบเทียบกันระหว่างอันที่หนึ่งกับอันที่สอง ถ้าตามความคิดเห็นของเราแล้วอันไหนลูกกัดเชาะได้มากกว่ากันและ

เพราจะไร (บุ้มนั่งเงียบไม่พอกจะไร ตื้มและน้ำใจนิววิวิโอเจี่ยหราแล้ว)

...ว่างยังคุณมาลิน จดอย่างเดียวเลย (แม้จะมีก้มหน้าใจแตกที่ใบခิจกรรม)

12

80. ครู: ตอนที่เราสร้างลูกแรกนี่ (ครูชี้ที่ถ้วยสีเขียว) ครูสังเกตเห็นว่าเราไม่มีการตอบ กองทรายแต่...ว่าลูกที่สอง (ครูชี้ที่ถ้วยสีแดง) มีการตอบกองทราย แม่ยังมีการถาม อีกว่า...แน่นหรือยัง แน่นพอกหรือยัง ทำไม่ต้องตอบกองทรายเวลาสร้างภูเขาทราย ลูกที่สอง (ทุกคนฟังครูพูด)

81. แม่นม: ให้มันแน่น (พูดกับครูและมองที่ครู)

82. ส้ม: ให้มันแน่นกว่า (ส้มพูดพร้อมๆ กับแม่นม)

83. ครู: ให้มันแน่น

84. ส้ม: แล้วเวลาเท่าน้ำ ยังทำให้มันกัดเซาะ ถ้าคินไม่แน่น (พูดกับครู)

85. ครู: แต่...สร้างอันที่หนึ่ง ตอนแรกคิดว่ามันยังไม่แน่นใช่ไหม (ครูชี้ที่ถ้วยสีเขียว) เวลาเท่าน้ำลงไปจึงเป็นรู

86. ส้ม: กิดว่าอันแรกจะไม่ตบ...แล้วมันจะกัดเซาะหรือเปล่า อันที่สองก็เลยลองตอบดู ว่ามันกัดเซาะแตกต่างกันอย่างไร

87. ครู: แสดงว่าเราสร้างทรายครั้งที่หนึ่งกับครั้งที่สองแตกต่างกันตรงไหน...

88. ส้ม: การตอบทราย (ส้มตอบครู)

89. ครู: ทรงการตอบทราย... กืออันที่สองมีการตอบกองทรายหรือตอบภูเขาทราย เพื่อให้มันแน่น การที่เราทำแบบนี้ เราคิดว่าอะไรมีผลต่อการกัดเซาะ

90. ส้ม: ถ้าคินแน่นแล้ว....(พูดพร้อมกับยืน) มันก็จะไม่ถูกน้ำกัดเซาะได้ง่าย (บุ้มกับน้ำนั่งฟัง ส่วนแม่นยังบากกาและก้มหน้ามองที่กระดาษ)

91. ครู: ถ้าคินมันแน่นมันจะไม่ถูกน้ำกัดเซาะได้ง่าย คนอื่นคิดอย่างไร (แม่นนงเงยหน้า ขึ้นมามองครู บุ้มนั่งฟัง, มองตรงไปข้างหน้า ส้มและน้ำใช้นิ้วมือเขียนทรายเล่น)เขียน.....

92. แม่นม: หนูคิดว่ามันน่าจะขึ้นกับคินน้อย คินมาก เวลาเท่าน้ำตามากก็จะกัดเซาะมากแล้ว เท่าน้ำถูกน้ำอยู่ก็จะกัดเซาะน้อย

93. ครู: อังคุมารินบอกว่าขึ้นอยู่กับปริมาณของคิน ปริมาณของคินอันไหนมีปริมาณคินมากกว่ากัน

94. แม่นม, ส้ม: อันที่สอง

95. ครู: ภูเขาทรายลูกที่สองจะมีปริมาณคินมากกว่า ถ้ามากกว่าทำไม่จึงคิดว่าน้ำนั้นกัดเซาะ

- ได้ดีกว่า (ทุกคนมองมาที่ครู)
95. หมาย: ถ้ารายมีปริมาณมากกว่า มันก็ตัดเชาะ ได้มากกว่า (หมายมพูดพร้อมกับพยักหน้า)
96. ครู: คินมากกับคินน้อยทำให้นำนักตัดเชาะคิน ได้แตกต่างกันอย่างไร (หมายและสั่นมองที่ครู ส่วนบุญหมุนและเลื่อนดาดสีแดงมาดูใกล้ๆ และมองกลับไปกลับมาระหว่างภูษาทั้งสองลูก)
97. บุ่น: คินมากเชาะมากกว่าคินน้อยคือ ครูสังเกตดูซึ่งคือ (บุ่นหมุนดาดสีแดงมาให้ครูดู) เวลาเห็นน้ำคินจะให้ลงมาตรงนี้มากกว่า (ซึ่ร่องทราย) ... บุกอย่างสำลุยหมดความสูงอันนี้สูงกว่า... ความใหญ่ อันนี้ใหญ่กว่า... ความกว้างอันนี้ฐานกว้างกว่า อันนี้ดินเบอะกว่าตรงนี้ด้วยเราเห็นน้ำคินจะเป็นรู (ซึ่ดาดสีแดง) นำที่เทจะให้ลงมา... คินตรงไหนเบอะกว่าตรงนั้นก็ให้ลงเบอะกว่า
98. ครู: แสดงว่าการตัดเชาะนี้ ความหมายของเราก็อถ้าคินมากกันอยู่เบอะๆ ก็แสดงว่า มันตัดเชาะมากกว่าหรือ (สั่นหัวเราะ, บุ่น หมายและน้ำฟังครูพูด) ใช่มั๊ย... เราดูตรงนี้ใช่มั๊ย (บุ่นพยักหน้า) และ ไออิเนี่ยนนะ... (ครูชี้ภูษาทราบนดาดสีเขียว) เขาเรียกการตัดเชาะหรือเปล่า (ครูชี้ก้องทราบบริเวณด้านบนที่เป็นรูและบริเวณด้านข้างที่เป็นร่อง) ถ้าตามความหมายของเรอแต่บังเอิญว่าคินมากองกันอยู่ตรงนี้น้อย (ครูชี้ตรงที่คินใหญ่มากองรวมกัน) เราเก็บเรียกว่าการตัดเชาะน้อย... แต่ถ้าคินมากหมายความว่าคินนักหลุดออกจากตรงนี้มากกว่าคินมากองกันอยู่ตรงนี้มากก็เก็บเรียกว่าลูกตัดเชาะมาก... (ครูชี้ที่ภูษาทราบนดาดสีแดง) ตรงนี้คือความหมายของสมพร (บุ่นพยักหน้าพร้อมยกมืออยู่หนีภูษาทราบ)
-เมื่อ.....
99. บุ่น: แต่ความจริงเราต้องสร้างภูษาทราบเท่ากัน (พูดกับครูและมองที่ครู)
100. ครู: ความจริงคืออะไร (ครูถามบุ่น)
101. บุ่น: ให้สร้างภูษาทราบเท่ากัน
102. สัม: เพื่อเปรียบเทียบ (หมายมองไปที่บุ่นส่วนน้ำใช้น้ำมือเที่ยวรายเด่น)
103. บุ่น: และก็ปริมาณน้ำต้องเท่าน้ำเท่ากัน เทตรงจุดเดียวกัน เทให้เหมือนกันทุกอย่าง ถึงจะเปรียบเทียบกัน ได้ แต่อันนี้มันลูกใหญ่กับลูกเล็ก ไม่ต้องเท่าน้ำก็รู้ค่ะ... ว่าอันนี้ลูกน้ำตัดเชาะ ได้มากกว่า (ซึ่ดาดสีแดง)
104. ครู: ทำไม่ถึงคิดอย่างนั้นละ ไม่ต้องเท่าน้ำก็รู้
105. บุ่น: เพราะว่าดูแลปริมาณก็รู้แล้วค่ะ (บุ่นพูดอย่างมั่นใจ)

106. แม่นม: ภูเขาเกี๊ยสูงด้วยเวลาเท่านี้...(แม่นมหยุดพูด เพราะกำลังพูดพร้อมกับครู)
107. ครู: แล้วการกัดเซาะไม่ต้องใช้น้ำหรือ
108. บุ่ม: ใช่ค่ะ (พูดพร้อมกับพยักหน้า)
109. ครู: แล้วถ้าไม่ใช้น้ำจะรู้ได้อย่างไร
110. บุ่ม: หมายถึงค่ะ (พูดกับครูและมองที่ครู)
111. ครู: จินตนาการເເວາເຮອ
112. บุ่ม: หมายถึงถ้าจะเปรียบเทียบเราต้องสร้างภูเขาให้เท่ากัน สูงเท่ากัน กว้างเท่ากัน
113. ครู: แสดงว่าปริมาณดินก็มีความสำคัญต่อการกัดเซาะในเมืองที่ว่าปริมาณดินมาก การกัดเซาะจะมากหรือน้อย
114. บุ่ม: ได้มาก (น้ำและสัมกำลังใช้มือลูบที่กองทราย)
115. ครู: แต่จะทนต่อการกัดเซาะ ได้มากหรือน้อย (แม่นมนั่งฟังเพื่อนพูดกับครู)
116. บุ่ม: ได้น้อยค่ะ (พูดพร้อมกับพยักหน้า)
117. ครู: แล้วคนอื่นล่ะ

.....เมื่อย.....

118. ครู: เออ...แล้วทำไม่ให้เราไม่คิดที่จะสร้างให้มีขนาดเท่ากันล่ะ ก็เมื่อกีสมพรเป็นคนบอกเองว่าต้องสร้างให้เท่ากัน แล้วก็ต้องเท่านี้ที่ระดับเท่ากันด้วยใช่มั้ย (ทุกคนฟังครูพูด) แล้วทำไม่ถึงสร้างให้มันแตกต่างกันล่ะ (บุ่มพยักหน้า)
119. แม่นม: คืออยากรู้ว่ามันจะแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งทั้งสองลูกนี้จะแตกต่างกันอย่างไร ว่าลูกเด็ก(ภูเขารายลูกที่หนึ่ง) กับลูกใหญ่ (ภูเขารายลูกที่สอง) ผลจะออกมานะแตกต่างกันอย่างไร
120. ครู: แล้วเราทำอะไรให้มันแตกต่างกันบ้าง สองอันนี้
121. แม่นม: ใหญ่ขึ้นสูงขึ้นค่ะ
122. ครู: อันไหนใหญ่ขึ้นสูงขึ้น
123. แม่นม: ถ้าที่สอง หรือลูกที่สองค่ะ (สัมชี้ภูเขารายบนถادสีแดง)
124. ครู: ถ้าที่สองหรือลูกที่สองใหญ่ขึ้นและสูงกว่า แสดงว่าต้องการจะทดสอบว่าความสูงหรือความใหญ่ของภูเขามีผลต่อการกัดเซาะ
125. แม่นม: เราต้องการทราบว่าภูเขานำ้ใหญ่ทันต่อการกัดเซาะ ได้มากขนาดไหน
126. ครู: เราได้ข้อสรุปหรือยัง อันไหนทันต่อการกัดเซาะ ได้มากกว่ากัน
127. บุ่ม: ได้แล้วค่ะ...(พูดกับครู) อันนี้ (ชี้ภูเขารายลูกที่หนึ่งบนถادสีเขียว)
128. ครู: ทำไม่ดูตรงไหน จึงรู้ว่ามันทนต่อการกัดเซาะ ได้ดีกว่าอันที่สอง

129. บุ่ม: เพราะว่าปีนมาลกนที่เราสร้างภูเขาให้น้อยกว่าปีนมาลกนที่เราสร้างลูกนี้ (ชีดาดสีแดง) และกัดเช่าน้อยกว่าลูกนี้ (ชีดาดสีเขียว) ด้วยค่ะ...อาจจะเป็น เพราะว่าขนาดก์ได้ สรุปว่าอันนี้ (ภูเขารายลูกที่หนึ่งบนดาดสีเขียว) ลูกกัดเชา น้อยกว่าอันนี้ (ภูเขารายลูกที่สองบนดาดสีแดง)
130. ส้ม: บางที่มันก็ไม่ได้เกี่ยวกับความสูง (ส้มตอบครู)
131. ครู: ถ้าไม่เกี่ยวกับคินแล้วเกี่ยวกับอะไร
132. ส้ม: เกี่ยวกับคิน...มันไม่เหมาะสม เพราะว่า...ถ้าเราไม่ได้ทดลอง เราเก็บร่องรอยน้ำที่จะซึบอยู่แล้ว ว่าคินมันเป็นคินราย มันก็น่าจะกัดเชาอยู่แล้ว
133. ครู: โอดี...มันกัดเชา ทั้งสองเป็นคินรายมันก็ต้องกัดเชา แต่ตามว่าอันไหน ทบท่อการกัดเชา ได้ดีกว่ากัน...ใช่มั้ย (ส้มมองที่ครู)
134. ส้ม, แรมม่: กะ (ตอบครูพร้อมกับพยักหน้า)
135. ครู: มันก็ต้องกัดเชาอยู่แล้ว ถ้าพูดตาม...ตามลักษณะของคินให้มั้ย คินรายก็ต้องมี การกัดเชาในระดับหนึ่ง (ครูชี้ที่ดาดสีเขียว) อันนี้ก็ต้องกัดเชาในระดับหนึ่ง (ครูชี้ที่ดาดสีแดง) แต่ที่นี่...มันกัดเชาแตกต่างกันขนาด ไหนก็ขึ้นอยู่กับการที่เรา ออกแบบใช้ใหม่ล่าสุด...เราจะออกแบบให้มันมีลักษณะเป็นอย่างไร แต่เราย้อน ไปที่อังศุมาลินบอกว่า กีดาดทั้งสองนี้ (ภูเขารายบนดาดสีแดง) ตั้งใจสร้างให้มัน สูงขึ้นและก็ใหญ่ขึ้น...ก็เพื่อที่จะดูว่าความสูงหรือความใหญ่ของมันมีผลกับการ กัดเชาใหม่ อันนี้คือความคิดของอังศุมาลิน แล้วสมพรก็มาสรุปต่อว่าถ้าเกิด เอาความสูง...อันนี้ (ภูเขารายบนดาดสีเขียว) จะทบท่อการกัดเชา ได้ดีกว่าดาด ที่สอง... ที่นี่พอกนิษฐานก็มาແยงว่าความจริงอาจจะไม่เกี่ยวกับความสูงก็ได้อาจจะ เกี่ยวกับลักษณะของเนื้อดินแล้วถ้าเบรียบเทียบกับเนื้อดินในธรรมชาติ เราคิดว่า ระหว่างคินเหนียว คินร่วน คินราย ก็ค่าว่าอันไหนหนักต่อการกัดเชา ได้ดีกว่ากัน (ทุกคนตั้งใจฟังครูพูด โดยที่ส้มและน้ำใช้นิ้วมือลูบหารายเล่นไปด้วย)
136. ส้ม, บุ่ม: คืนเห็นไข่กะ (ตอบครู)
137. ครู: ทำไม่
138. ส้ม: เพราะว่ามันจับกลุ่มกัน
139. บุ่ม: เพราะคินมันเกาะตัวกันเป็นกลุ่ม (พูดพร้อมกับส้ม)
140. ครู: หมายถึงเม็ดดินใช้ใหม่
141. ส้ม: กะ
142. ครู: เม็ดดินมันเกาะตัวกัน...อย่างน้ำท่วมวันนี้ เห็นการกัดเชาใหม่ มันเป็นอย่างไร

การกัดเซาะ (ครุตานทุกคน)

143. ส้ม: มัน...ทำให้ทาง(ถนน) ขาด (พูดพร้อมกับมองไปที่บ่อม)
144. ครู: ขาดเลยหรือ มาไม่ได้เลยใช่ไหม (สัมหัวเราะ บุ้มฟังอย่างเงียบๆ น้ำเล่นทราบ)
145. แหม่ม: บางที่การกัดเซาะก็ทำให้เกิดคลื่น (พูดกับครู)
146. ครู: บางที่การกัดเซาะทำให้เกิดคลื่น บริเวณไหนเป็นคลื่น อังศุมาลินไปเห็นตอนไหนที่ว่าเกิดคลื่น (ถามแหม่ม)
147. แหม่ม: บ้านสุการัตน์ค่ะ
148. ครู: ที่ไปเมื่อกี้เป็นอย่างไร
149. แหม่ม: พื้นเป็นดินทราย บ้านสุการัตน์พื้นเป็นดินทราย (ตอบครู)
150. ครู: บ้านสุการัตน์พื้นเป็นดินทราย ตอนนี้น้ำท่วมไหม (ครุตานน้ำและใช้มือจับที่แขนของน้ำ)
151. น้ำ: ท่วมค่ะ (ตอบครู)
152. ครู: แล้วมาได้อย่างไร
153. น้ำ: อยู่บ้านญาติ (พูดพร้อมใช้นิ้วมือเขย่าทรายเล่น)
154. ครู: อ้อ...อยู่บ้านญาติ (พูดพร้อมกับหัวเราะ) แล้วเคยสังเกตไหมดินทราย สังเกตเห็นพื้นบ้านเป็นอย่างไรบ้าง (ครุตาน้ำ)

156. น้ำ: มองไม่เห็นดิน มองไม่เห็นเลย...น้ำมันพัคดินไปแล้ว (ตอบครุส่วนส้มฟังแล้วหัวเราะ)
157. ครู: ที่อังศุมาลินบอกว่าน้ำกัดเซาะเป็นคลื่น เป็นคลื่นตรงไหน หมายถึงน้ำเป็นคลื่นหรือดินเป็นคลื่น
158. แหม่ม: ดินเป็นคลื่นค่ะ
159. ส้ม: ดินเหมือนกับเป็นชั้นบันได...ดินเป็นคลื่นเหมือนกับทรายที่อยู่ถาวรอะเล (สัมทำมือโดยโนกสบัดมือเป็นรูปปีกแซก)
160. แหม่ม: มันไม่ได้เซาะตรงๆ มันเซาะแบบ....(แหม่มทำมือประกอบโดยโนกรือส่ายมือเป็นรูปปีกแซก)
161. ครู: เมื่อนoonที่เราไปมาเมื่อกันีนี้ใช่มั้ย เป็นอย่างไร... เป็นชั้นๆ หรือ...
162. แหม่ม: ค่ะ...เป็นชั้นๆ
163. ครู: อังศุมาลินก็เลยจินคนาการว่าเป็นคลื่น... (แหม่มและสัมหัวเราะ, ยิ้ม) อันนั้นคือน้ำมันกัดเซาะ... น้ำมาแรงไหม...

164. แหม่น,ส้ม: แรงค่า (สัมโนที่น้ำพร้อมตอบครู)
165. ครู: นำมาระงไหม...
166. ส้ม: แรงค่า (ตอบครู)
167. ครู: เปรียบเทียบกับน้ำที่เราเทลงไปนี้ แรงไหม
168. แหม่น,น้ำ: แรงค่า (สัมหัวเราะ)
169. ครู: แรง...แรงในระดับหนึ่งของเราใช่ไหม (ครูพูดพร้อมกับหัวเราะ)
170. ส้ม: แรงไม่เท่ากัน (สัมใช้มือลูบกองทราย ส่วนบุ้นนั่งฟัง)
171. น้ำ: ใช้แรงเท่าไม่เท่ากัน (พูดกับครูพร้อมกับใช้นิ้วมือลูบกองทราย)
172. ครู: เราคิดว่าความแรงของน้ำมีผลต่อการกัดเซาะไหม
173. แหม่น, ส้ม, บุ้น, น้ำ: มีค่า
174. ครู: อาย่างไร (หมายถึงอิทธิพลความแรงของน้ำที่มีต่อการกัดเซาะ)
175. น้ำ: ถ้าเทน้ำแรง...มันก็จะเซาะมาก...ต้องเทค่อยๆ ให้มันมีปริมาณเท่าเดิม
(มองที่แหม่นก่อนจะพูด)
176. ครู: เวลาเราเท เมื่อกี้เราเทจากข้างบนลงมา (ชี้ที่ด้านบนของภูเขาทรายบนดาดฟ้าเยี่ยง)
แล้วลักษณะการกัดเซาะมันเป็นอย่างไรก่อน
177. ส้ม: ก็จะเป็นรูๆ...ลงไปก่อนแล้วค่อยไล่ลงมาทางนี้ (ชี้ภูเขารายตรงที่เป็นร่อง)
178. ครู: ที่นี่เราสรุปได้ยังว่าอะไรบ้างที่มีผลต่อการกัดเซาะ (ทุกคนนั่ง)
179. ส้ม: น้ำค่า (สัมใช้สายตามองที่พื้นทางชัยมือก่อนตอบ)
180. ครู: น้ำเอยา... ปริมาณน้ำ ความแรงของน้ำ หรืออะไรมองน้ำ
181. ส้ม: ความแรงของน้ำค่า
182. ครู: ความแรงของน้ำ...
183. ส้ม: เพราะว่าเมื่อกีหنูสังเกตเห็นสุการ์ตันเทน้ำลงไปในปริมาณที่ไม่เท่ากัน
(หมายถึงความแรงของน้ำ) ...เขาเทแบบว่าเทตรงนี้ค่อยๆ (ชี้ที่ภูเขารายบนดาดฟ้า
สีเยียว) ...และเทตรงนี้แรงๆ (ชี้ที่ภูเขารายบนดาดฟ้าแดง) เทปริมาณน้ำ
ไม่เท่ากัน (หมายถึงความแรงของน้ำไม่เท่ากัน)
184. ครู: ตัวօรงรู้สึกอย่างนั้นมั๊...สุการ์ตัน...อันไหนแรงกว่ากัน
185. น้ำ: อันนี้ค่า (ชี้ภูเขารายลูกที่สองที่อยู่บนดาดฟ้าแดง)
186. ครู: แล้วจะไร่รีก (สัมก้มหน้าลง, บุ้นและน้ำนั่งไม่พอดจะไร)
187. แหม่น: น้ำในบิกเกอร์ไม่เท่ากันด้วยค่า
188. ครู: ปริมาณน้ำที่เทลงไปไม่เท่ากัน อันไหนเทียบกว่ากัน อันไหนเทในปริมาณ

- มากกว่ากัน (บุ่มหันหน้าที่น้ำ)
189. น้ำ: ภูเขาทรายลูกที่สอง (น้ำซึ่ไปที่ภูเขาทรายบนดาดฟ้าเดง)
190. บุ่ม ความหนาแน่นของดิน (พุดและมองที่ส้ม)
191. ส้ม: ความหนาแน่นของดิน (พุดหลังจากที่บุ่มพุดเสร็จ)
192. ครู: เป็นอย่างไรความหนาแน่นของดิน
193. ส้ม: ดินมันไม่แน่น...ก็ถูกกัดเซาะได้มาก
194. ครู: อ้อ หมายถึงความแน่นของดิน อันไหนแน่นกว่ากัน
195. บุ่ม: อันนี้ค่ะ (ซึ่ที่ภูเขาทรายบนดาดฟ้าเดง)
196. ส้ม: ลูกที่สองแน่นกว่าค่ะ
197. ครู: รู้ได้อย่างไรว่าอันที่สองแน่นกว่า (หั้งเหมือน, ส้ม, บุ่ม, น้ำใช้มือกดลงที่ภูเขาทรายหั้งสองลูก)
198. ส้ม: กดดู (ตอบครู)
199. ครู: กดดูแล้วเป็นอย่างไร
200. ส้ม: มันยุบลงไปเบอะกว่า (หมายถึงภูเขาทรายลูกที่สอง)
201. ครู: แล้วอันนี้ไม่ยุบหรือ (ครูใช้นิ้วมือกดที่ภูเขาทรายลูกที่สองบนดาดฟ้าเดง)
202. ส้ม: ยุบค่ะ...แต่ก็ยุบน้อยกว่า (ใช้มือกดที่ภูเขาทรายหั้งสองลูกสลับกัน)
203. ครู: อันไหนยุบน้อยกว่าແສدقว่า...
204. ส้ม: มันแน่นกว่า... เพราะว่าได้ทุบให้มันแน่น (ภูเขาทรายลูกที่หนึ่ง) แต่อันนี้ไม่ได้ทุบค่ะ (ภูเขาทรายลูกที่สอง)
205. ครู: อันนี้ไม่ได้ทุบ...ไม่ได้ตบดินตอนสร้าง...เอามือกดดู...อันนี้ยุบมากก็เลยว่ามันแน่นน้อยกว่า (หมายถึงภูเขาทรายลูกที่หนึ่งบนดาดฟ้าเดง) ...จะไอลึกที่มีผลต่อการกัดเซาะ (น้ำใช้นิ้วมือจิ่มไปที่กองทราย, เหมือนเขียนคำตอบลงในใบกิจกรรม)
206. ส้ม: ปริมาณของดินไม่เท่ากัน (บุ่มนองที่ส้ม)
207. ครู: ปริมาณของดินไม่เท่ากันเป็นอย่างไร (ถามส้ม)
208. ส้ม: อันนี้ใช้ดินเบอะกว่ามันก็เลยกัดเซาะมากกว่า (หมายถึงภูเขาทรายลูกที่หนึ่ง) (ส้มพุดโดยที่สายตาไม่ได้มองที่ครู)
209. ครู: ใช้ดินเบอะกว่า...ก็เลยกัดเซาะมากกว่า... ไหนตรงไหนจึงรู้ว่ากัดเซาะมากกว่า
210. ส้ม: ดูจากดินที่มันไว้โลมา...มันมากกว่า (ส้มหมุนดาดฟ้าเดงเพื่อให้ครูเห็นอีกด้านหนึ่งของภูเขาทรายลูกที่สองตรงบริเวณที่ทรายใหม่รวมกัน)

211. ครู: ไหน...คุปปิริมาณดินที่มันໄหลลงนานี้เหรอ (ครูชี้ตรงบริเวณที่ดินໄหลมารวมกัน) เรายังคงร่องนีเหรอ (ชี้ตรงร่องของภูเขาทรายที่ถูกกัดเซาะด้วยน้ำ) หรือว่าตรงไหน...ซึ่งให้ชัดๆ
212. ส้ม: คุณที่ตรงนี...ที่มันໄหลออกมากกว่า (ชี้ตรงบริเวณที่ดินໄหลมารวมกัน)
213. บุ่ม: ความลึกที่มันกัดเซาะลงไปคืดคาย (ชี้ตามร่องของทรายที่ถูกน้ำเซาะตื้งแต่ยอดถึงฐานของภูเขาทรายลูกที่สอง)
214. ครู: ความลึกที่นำมันกัดเซาะลงไปคืดคาย(บุ่มพยักหน้า) อันไหน กัดเซาะมากกว่า อันนี (ชี้ที่ภูเขาทรายลูกที่สอง) ร่องลึกกว่าอันนี (ชี้ที่ภูเขาทรายลูกที่หนึ่ง)
215. บุ่ม: แล้วก็คุปปิริมาณดินที่มันໄหลลงมาตรงนีด้วย (ชี้ที่บริเวณที่ดินໄหลมารวมกัน)
216. ครู: อาจจะเป็น เพราะว่าดินมากกัดเซาะมาก ดินน้อยกัดเซาะน้อยก็ได้ (พูดไปเย็บไป)
217. บุ่ม: ดินมากกัดเซาะมาก...ดินน้อยกัดเซาะน้อย (พูดไปหัวเราะไป) แต่เรื่องของนะว่าดินตรงนีดินแน่น (หมายถึงภูเขาทรายลูกที่สองบน\data\สีแดง)
218. ครู: แน่น เพราะว่ามันมีดินมากนี กะ ข้างในมันก็เลยอัดกันแน่น เวลาอาบน้ำเท มันก็ໄหลออกมากหนาด (พูดและมองที่ครู)
219. ส้ม: มันอาจจะกัดเซาะข้างนอก (พูดกับครู)
220. บุ่ม: หรือมันอาจจะเป็นระบบทางความสูงก็ได้ (บุ่มพูดพร้อมๆ กับที่สัมผูด)
221. ครู: ถ้ามันอัดแน่น มันจะทนต่อการกัดเซาะ ได้มากกว่าไม่ใช่เหรอ
222. ส้ม: ข้างในดินแน่น ข้างนอกดินอาจไม่แน่น มันก็เลยໄหลจากข้างนอก
223. ครู: เราหมายความว่าข้างในมันแน่นข้างนอกมันไม่แน่น (ครูชี้ที่ทรายลูกที่สอง)
224. ส้ม: ข้างในดินอาจแน่นกว่า ข้างนอกมันอาจจะไม่แน่น (บอกครูอีกรึ)
225. ครู: แสดงว่าดินที่ลงมากองตรงนีคือดินที่อยู่ข้างนอก (ชี้ที่ภูเขาทรายลูกที่หนึ่ง)
226. ครู: สรุปแล้วอันไหนทนต่อการกัดเซาะ ได้ดีกว่ากัน
227. บุ่ม,น้ำ: อันที่หนึ่ง (ชี้มือไปที่ภูเขาทรายบน\data\สีเขียว)
228. ครู: อันที่หนึ่ง ภูเขาทรายลูกที่หนึ่ง เพราะอะไร เย็บคำอธิบายลงไปด้วย

(ในขณะที่แหน่งกำลังเย็บคำอธิบายลงบนกระดาษใบกิจกรรมนั้น สัมрутิ์แหน่งเย็บลงบนกระดาษ, บุ่มใช้สายตามองทางซ้ายทางขวา, น้ำใช้นิ้วมือเขียนลง)

229. ครู: เราช่วยนอกเพื่อนช่วย...อะไรมีผลต่อการกัดเซาะ เวลาทดสอบแล้ว\data\ที่หนึ่ง หรือ\data\ถ้า\data\ที่สอง ที่ดินทนต่อการกัดเซาะ ได้ดีกว่ากัน

(สัมกິນลงมองที่ແໜ່ງມ່ນເຈີຍແລະພູດກັບແໜ່ງ)

- 230. สົ່ມ: ປຣິມາຜົດນີ້ໄມ່ເທົ່າກັນ ຄວາມຫານແນ່ນໄມ່ເທົ່າກັນ (ນອກແໜ່ງໃຫ້ເຈີຍ)
- 231. ຄຽງ: ກາຮັດເຊາະຂອງເຮົາ ເຮົາດູໃນລັກຢະໄຫນ
- 232. ບຸ້ນ: ດູຈາກດິນທີ່ຖືກກັດເຊາະນາ
- 233. ຄຽງ: ນັ້ນກື້ອກກັດເຊາະ (ບຸ້ນພັກໜ້າ) ...ຈາກດິນທີ່ຖືກກັດເຊາະນາ
- 234. ຄຽງ: ຄໍາດິນເຊາະນານ້ອຍກີ່ແປ່ວ່າ...
- 235. ບຸ້ນ: ທນຕ່ອກກັດເຊາະ ໄດ້ນຳກັນ
- 236. ຄຽງ: ທນຕ່ອກກັດເຊາະ ໄດ້ນຳກັນ...ຄໍາດິນຕົວໄຫນຖືກກັດເຊາະນານັກກີ່ແປ່ວ່າ...ທນຕ່ອກກັດເຊາະ ໄດ້ເປັນອ່າງໄຣ
- 237. ສົ່ມ: ນ້ອຍ
- 238. ຄຽງ: ອັນນີ້ກື້ອກວານໝາຍກາຮັດເຊາະຂອງເຮົາໃໝ່

.....ເຈີຍ.....

(ແໜ່ງກຳລັງເຈີຍຄໍາອົບາຍລົບນະຄະດາຍໃນກິຈกรรม ໂດຍທີ່ສົ່ມ, ບຸ້ນແລະນໍ້ານອງແໜ່ງມ່ນເຈີຍພ້ອມທັງໝ່າງກັນນອກປັ້ງຈີ່ທີ່ມີຜົດຕ່ອກກັດເຊາະ)

- 239. ແໜ່ງມ່ນ: ...ຄວາມຫານແນ່ນຂອງດິນແຕ່ລະຄາດໄມ່ເທົ່າກັນ...ກາຮເທົ່ານກູງເຂາໃນປຣິມາຜົດທີ່ໄມ່ເທົ່າກັນ...ເກີ່ວກັນບ່ານດັບຂອງດິນ...ແລະຄວາມຫານແນ່ນຂອງດິນ...ແລະເກີ່ວກັນຄວາມແຮງຂອງນໍ້າໄມ່ເທົ່າກັນ (ແໜ່ງມ່ນເຈີຍພ້ອມກັບພູດໄປດ້ວຍ)
- 240. ຄຽງ: ບ່ານດັບຂອງດິນກື້ອປຣິມາຜົດຂອງດິນທີ່ອ່າງໄຣ
- 241. ແໜ່ງມ່ນ: ປຣິມາຜົດຂອງດິນໄມ່ເທົ່າກັນ (ຕອບຄຽງ)
- 242. ສົ່ມ: ດິນນາກດິນນ້ອຍກ່າ
- 243. ຄຽງ: ດິນນາກດິນນ້ອຍ...ຄໍາສາມຕິວ່າມີກ້ອນທຶນປ່ານນາກກັດເຊາະຈະເປັນອ່າງໄຣ
- 244. ສົ່ມ: ຄໍາມີກ້ອນທຶນປ່ານນາ...ອາຈະຖືກກັດເຊາະນ້ອຍກວ່າ (ສາຍຕາມອັນທີ່ຄຽງແລະນອງໜ້າງບັນ)
- 245. ຄຽງ: ສາມຕິວ່າຄາດທີ່ໜຶ່ງໄມ່ມີກ້ອນທຶນ (ຄາດສີເຈີຍວ) ຄາດທີ່ສອງມີກ້ອນທຶນປ່ານ (ຄາດສີແດງ)
- 246. ສົ່ມ: ທີ່ມີກ້ອນທຶນປ່ານອາຈະມີກາຮກັດເຊາະນ້ອຍກວ່າ (ພູດກັບຄຽງ)
- 247. ບຸ້ນ: ເພຣະວ່າກ້ອນທຶນມີນໍ້າຫັກ (ພູດເກືອບພ້ອມກັບສົ່ມ)
- 248. ຄຽງ: ແລ້ວນໍ້າຫັນກົມາເກີ່ວຂຶ້ອງຈະໄຣກັບກາຮກັດເຊາະລໍ່າ

249. ส้ม: กัดเซาะแต่รายออก...ออกจากก้อนหิน (ส้มบอกครู)
250. บุ่ม: เหมือนน้ำท่วม ดินทรัพย์จะถูกกัดเซาะ ได้มากกว่าที่มีหิน
251. ครู: หมายความว่า...
252. บุ่ม: บริเวณที่มีดินทรัพย์จะถูกกัดเซาะ ได้มากกว่าที่มีหินเฉพาะดินทรัพย์
253. ส้ม: เซาะแต่ดินอกราrove ว่าจะเหลือแต่ก้อนหิน ดูตรงนี้ก็ได้ค่ะ
254. ครู: ตรงไหน
255. ส้ม: ตรงหน้าโรงเรียนจะเหลือแต่ก้อนหินเอาไว้ (หันหน้าและมองไปที่หน้าโรงเรียน)
256. ครู: ตรงน้ำท่วมเมื่อเข้านีน้ำหรือ จะเหลือแต่ก้อนหิน...ดินไปหมดแล้ว
257. ส้ม: กะ...มันจะเป็นช่องๆ มันจะเซาะดินออก ก็จะเหลือแต่ก้อนหิน
258. ครู: อายุ่คนนั้นมีแต่ดินทรัพย์กับดินปนหินนี้อัน ไหนจะขาดเวลาที่น้ำพัดมา
259. น้ำ, ส้ม: ดินที่มีทรัพย์ค่ะ (ตอบครู)
260. ครู: แสดงว่าดินที่มีหินปนจะทำให้ก้อนหิน โผล่ดังที่เห็นเมื่อเข้านี้ (แหม่มพยักหน้า)
261. ส้ม: ถ้าภูเขาที่มีก้อนหินถูกกัดเซาะน้อยกว่าภูเขาที่ไม่มีก้อนหิน (บอกให้แน่นอนเช่น)
262. ครู: ตอนแรกๆ สมพรนองกว่าสร้างเป็นรูปสามเหลี่ยม ทำไม่จึงคิดสร้างเป็นรูปสามเหลี่ยม มันเป็นอย่างไรหรือ รูปสามเหลี่ยมเรานะ (บุ่มมองที่ครู)
263. ส้ม: ถ้าภูเขาที่มีก้อนหินจะถูกกัดเซาะน้อยกว่าภูเขาที่ไม่มีก้อนหิน
(พูดกับแม่น้อกครั้ง)
264. บุ่ม: กีภูเขาเป็นรูปทรงสามเหลี่ยม (ก้มหน้าพูดกับครู)
265. ครู: ทรงอย่างนี้หรือเป็นทรงสามเหลี่ยม (ครูชี้ที่ภูเขาทราย)
266. บุ่ม: เป็นสามเหลี่ยมด้านไม่เท่า ทำไม่จึงคิดสร้างเป็นทรงสามเหลี่ยม (ตอบครู)
267. บุ่ม: เวลาเท่าน้ำลงไป มันจะเห็นการกัดเซาะดินได้ช่างกว่า มันจะไหลเป็นทางลงไป
(ชี้ที่ภูเขาทรายบริเวณที่มีการกัดเซาะ)
268. ครู: ถ้าสร้างเป็นทรงสามเหลี่ยมมันจะเห็นดินกัดเซาะ ได้ดีกว่า ก็เลยตัดสินใจสร้าง
269. บุ่ม: มันจะเห็นความลึกที่น้ำเซาะลงไปคืบๆค่ะ (บอกครู)
270. ครู: ถ้าเราสร้างเป็นภูเขาแบบขึ้นนิดหน่อย หรือโถงขึ้นแล้วก็แบบ (ครูทำมือประกอบ) แต่ไม่เป็นทรงสามเหลี่ยมที่ชอบสร้างนี้
การกัดเซาะมันจะไม่ดีกว่าหรือ หรืออย่างไร
271. บุ่ม: น้ำมันอาจจะไม่ไหลมาทางเดิน (ชี้บริเวณที่รายถูกกัดเซาะจนเป็นร่อง)
มันอาจจะไหลไปทางนี้ ทางนี้ก็ได้ (ชี้ภูเขารายโดยชี้จากยอดจนถึงฐาน)
ทิศทางการไหลของน้ำจะเปลี่ยนด้วย

272. ครู: ทิศทางการให้ของน้ำอาจจะเปลี่ยน เธอเห็นที่ไหนกูเข้าเป็นทรงสามเหลี่ยม
273. บุ่ม: กูเข้าไฟฟูจิ (ทำมือเป็นรูปกูเข้า)
274. ครู: เคยดูรูปหรือ หรือว่าดูทีวี กูเข้าไฟฟูจิอยู่ประเทศไทยปั้นเรียนนะ
275. ส้ม: ออกรีวิว
276. ครู: มันมือออกรีวิว นึกว่าเธอคุยกูเข้าอยู่หลังบ้านเธอ บ้านเธอเกือบอยู่ติดกูเข้าไม่ใช่หรือ
277. บุ่ม, ส้ม: ค่ะ (บุ่มพยักหน้า)
278. ครู: บ้านเธออยู่หน้าเขาใช่ไหม (น้ำและแม่น้ำยิ่ง)
279. แหม่น: ถ้ามันมีต้นไม้มันจะช่วยดูดซึมน้ำด้วย
280. น้ำ: มันดูดซึมน้ำ ทำให้น้ำแห้งเร็ว
281. ครู: ถ้ามีต้นไม้ แสดงว่ากูเข้าหัวโล้าน เวลา_n้ำมา การกัดเซาะมันจะทนทานไหม
282. บุ่ม: ไม่ทน เพราะไม่มีต้นไม้ (พูดกับครู)
283. ครู: แล้วการที่มีต้นไม้มันคือย่างไร
284. บุ่ม: ช่วยดูดซึมน้ำ สังเกตเห็นว่ากูเข้าที่มีต้นไม้เยอะๆ น้ำจะท่วมน้อยกว่ากูเข้าที่ไม่มีต้นไม้เลย
285. ส้ม: และกัดเซาะมากกว่าด้วย (ตอบครู)
286. ครู: แสดงว่ากูเข้าที่อยู่หลังโรงเรียนก็โชคดีซิที่มีป่าเยอะ
287. บุ่ม: ถ้าจันน้ำก็คงท่วมแล้ว (มองไปที่ด้านหน้าประตูโรงเรียน)
288. ครู: ถ้าจันน้ำคงท่วมมาถึงโรงเรียนแล้วใช่ไหม
289. บุ่ม: โรงเรียนอยู่ที่สูงด้วยค่ะ (พูดกับครู)
290. ครู: โรงเรียนเราอยู่ที่สูงด้วย การมีต้นไม้อุบัณฑุกูเข้าก็ช่วยดูดซับน้ำ เวลาฝนตกมากก็ไม่ให้หล่อท่วมบ้านท่วมโรงเรียน(บุ่มพยักหน้า, น้ำเล่นราย)
291. ส้ม: ทำให้น้ำไม่เซาะหน้าดินอีกด้วย
292. ครู: เคยไปตรงนี้ไหม...เลยทำผักชีไป ก่อนที่จะไปพระเพลิง จะมีกูเข้าลูกหนึ่งอยู่ช้ำบมือ เคยเห็นไหม
293. แหม่น: เคยเห็นค่ะ
294. ครู: เคยเห็นมั๊ย
295. แหม่น: เห็นค่ะ
296. ครู: เป็นอย่างไร มันมีต้นไม้ไหม
297. ส้ม: ไม่มีเลย และมันจะเป็นขาดๆ เป็นชั้นๆ
298. ครู: แสดงว่ามันเกิดจาก...

ໂປຣໂຕຄອຄກົງກຽມຄວາມຫລາກຫລາຍໃນດິນ

ກລຸ່ມທີ 1

ເບລດ໌: ວາຮູລີ ໂພນີແກ້ວ

ໂນ: ປະໄພ ແສງຂາວ

ຕັ້ນ: ບຸນູຍຸຖທີ ນ້ອຍເຈຣີລູ

ຕິງລື: ອາທິດ ພຣມລາ

(ການທຳກິຈກຽມເຮັດວຽກຕັ້ນດ້ວຍຕັ້ນອ່ານໂຈທີ່ໃຫ້ເພື່ອນໆ ພຶກ ເມື່ອອ່ານໂຈທີ່ສ່ຽງທັງຕັ້ນແລະເບລດ໌ເກີ່ມເຫັນ
ຕຽບກັນວ່າຕ້ອງຕຽບສອບດິນກ່ອນ)

1. ຕັ້ນ: ຕຽບສອບກ່ອນ
2. ເບລດ໌: ອັນນີ້ດິນແໜ້ນຍາວ (ໃຊ້ແວ່ນຍາຍສ່ອງດູດິນແລະບອກເພື່ອນພຣ້ອມເຈີຍ)
3. ຕັ້ນ: ອັນນີ້ດິນຮ່ວນປັນດິນທ່າຍມີຄືນລູກຮັງດ້ວຍ (ຕັ້ນພູດກັບຕິງລື, ເບລດ໌ຈັບປາກກາເຈີຍ)
4. ເບລດ໌: ດິນແໜ້ນຍາມມີອະໄໄນບ້າງ (ດາມເພື່ອນເພື່ອຈະເຈີຍລົງເບີຍນົງກະຕາຍທີ່ຄຽງໃຫ້)
5. ໂນ: ມີເສຍຮາກໄນ້ (ບອກໃຫ້ເບລດ໌ເຈີຍ)
6. ຕັ້ນ: ນໍາຜ່ານໄດ້ຍາກ (ບອກໃຫ້ເບລດ໌ເຈີຍ)
7. ຕິງລື: ນໍາຜ່ານເຮົວ
8. ຕັ້ນ: ດິນຈະເປັນກ່ອນ (ບອກໃຫ້ເບລດ໌ເຈີຍ)
9. ຕັ້ນ: ດາມວ່າມີອະໄຣອີກ
10. ຕິງລື: ນໍາຜ່ານໄນ່ໄດ້ ນໍາຜ່ານໄດ້ຍາກ
11. ຄຽງ ໃຫວ່າເລີນໄວ້ດ້ວຍ ວ່າບົກເກອຮ໌ທີ 1 ບົກເກອຮ໌ທີ 2 ທີ່ເຈີຍນະ (ຄຽງແນະນຳ)

(ເບລດ໌ແລະ ໂນຂ່າຍກັນຕຽບສອບດິນ ໂດຍໃຊ້ແວ່ນຍາຍສ່ອງດູດິນມີລັກນະເປັນອ່າງໄຣ ມີອະໄຣປັນມາ
ກັບດິນ ສ່ວນຕັ້ນເອົານໍາພສມກັບດິນແລ້ວສ່າງໃຫ້ຕິງລືຄືນດິນແລະນໍາໃຫ້ເຂົາກັນ)

12. ຕັ້ນ: ດິນຮ່ວນ
13. ຕິງລື: ມີກ້ອນທິນ
14. ໂນ: ມີກ້ອນທິນກ້ອນເລັກໄຫຼຸ່ພສມກັນ
15. ເບລດ໌: ນໍາເປົ່າລື່ຍນສີ(ພູດນະຕັ້ນເອົາດິນແລະນໍາພສມກັນແລະຕິງລືຄືນຂອງພສມໃນບົກເກອຮ໌)
16. ເບລດ໌: ມີເສຍຈະໄຣລອຍເຂົ້ນມາ(ນອງໄປທີ່ບົກເກອຮ໌ທີ່ຕັ້ນກຳລັງຄື້ອ)
17. ຕັ້ນ: ມີເສຍຮາກພື້ນ(ຕອບເບລດ໌)
18. ຕັ້ນ: ດິນຮ່ວນ(ບອກເບລດ໌)

19. ติงลี: ดินทราย
20. เบลด์: ดินจับเป็นก้อนหิน (พูดพร้อมเขียน)
21. โน: มีหินขนาดใหญ่ด้วยไหน
22. ต้ม: มีดินถูกรัง
23. เบลด์: ละเอียด (พูดพร้อมกับเขียน)
24. ติงลี: แต่อันนี้ทำไม่ได้รากไม้มันมีอะไรคำๆ ตรงนี้
25. เบลด์: กระดาษหมุดหรือยัง (ต้มส่างกระดาษให้เบลด์)
26. เบลด์: เปรียบเทียบชั้นของดินและวัตถุที่ถูกอยู่เหนือน้ำ (อ่านโจทย์)
27. โน: ดินที่อยู่ล่างสุดของบิกเกอร์...(อ่านโจทย์อีกครั้ง)
28. ต้ม: กอนนีก่อน(ใช้แท่งแก้วคนสารคนของผสมในบิกเกอร์)
29. เบลด์: อันไหนนำดินเหนียว ดินเหนียว(ตามต้ม, ติงลีส่างบิกเกอร์ให้เบลด์)
30. ต้ม: ดินก้อนเด็ก ๆ(บอกให้เบลด์เขียน)
31. เบลด์: มีอะไร
32. ต้ม: มีดินก้อนเด็ก ๆ ที่ไม่คล้าย(ตอบเบลด์)
33. เบลด์: และมีอะไรอีก... เศยไม้
34. ต้ม: เศยไม้ รากไม้(ตอบเบลด์และใช้แท่งแก้วคนดินด้วย)
35. ติงลี: พูดค้าง ๆ(บอกเพื่อนเมื่อเห็นครูส่งสัญญาณว่าเสียงเบามาก)
36. ต้ม: แยกชั้น
37. เบลด์: แยกชั้นแบบไหนล่ะ(ตามต้ม)
38. ต้ม: ข้างบนมีน้ำข้างล่างมีดิน (ติงลี, เบลด์และโนเข้าที่ต้มพูด)
39. เบลด์: มีเศยใบไม้ รากพืช(พูดพร้อมกับเขียน)
40. เบลด์: มีอะไรอีกไหน(ถามเพื่อนเพื่อเขียนลงกระดาษที่ครูให้)
41. ต้ม: ดินร่วน
42. เบลด์: อย่าพึง...(เขียนไม่ทันที่เพื่อนพูด)
43. ต้ม: ดินร่วน ดินไม่ค่อยคล้าย(มองที่บิกเกอร์ขณะที่ใช้แท่งแก้วคนไปด้วย)
44. เบลด์: อะไร
45. ต้ม: ชั้นดินเป็นชั้นดินละเอียด ข้างบนมีน้ำยุ่น
46. เบลด์: อย่าพึง...(เขียนไม่ทันที่เพื่อนบอก) ดินละเอียดอยู่ชั้นล่างและหิน(พูดพร้อมเขียน)
47. ต้ม: น้ำเปลี่ยนสี มีสารแurenolอยู่(บอกเบลด์)
48. ติงลี: กิดอะไรได้ให้ช่วยกัน(พูดกับโน)

49. เบลด์: มีอะไรมือ
50. ต้ม: มีสารแχวนโดย
51. ต้ม: มีก้อนหิน นิดหน่อย
52. ต้ม: ดินทรายชั้นล่าง มีดินละอียมาก น้ำเปลี่ยนสีแต่สีไม่เข้มนะ
53. ติงลี่: สีเทา
54. เบลด์: อย่าพึ่ง ชั้นล่างมีอะไรมะ ทำผิดหรือเปล่า อันนี้ดินทราย อันนี้ดินร่วน
55. ต้ม: มีดินถูกรังด้วย
56. ติงลี่: อันนี้ดินทราย
57. เบลด์: ใช่หรือ(เบลด์สังสัยว่าเป็นดินร่วนหรือดินทราย)
58. ต้ม: ไม่เชื่อ(พุดกับเบลด์)
59. เบลด์: มีอะไร...ดินละอียด(ตามต้ม)
60. ต้ม: ดินละอียดอยู่ข้างล่าง เม็ดเล็ก(บอกเบลด์,เบลด์เขียนตามต้มบอก)
61. เบลด์: ถ้าว่าดินละอียมันก็จะเสียด ไม่มีหรอก เล็กเล็ก
62. เบลด์: ดินละอียดอยู่ข้างล่าง(พุดและเขียนด้วย) แต่ว่าน้ำตรงนี้จะเป็นสีใส ๆ(ชีบิกเกอร์)
63. เบลด์: มีฟอง
64. ต้ม: มีใบไม้ออยู่ข้างบน
65. ติงลี่: เศยไม่
66. ต้ม: เศยไม้ออยู่ข้างบนนิดหน่อย
67. เบลด์: อย่าพึ่ง...(เขียนไม่ทันที่ต้มพุด)
68. ครู: เรียงไว้อันใหม่เป็นบิกเกอร์ที่หนึ่ง เรียงคู่กัน(บิกเกอร์ที่มีดินและดินผสมน้ำ)
จะได้ดูได้ง่าย(ครูแนะนำนักเรียน) ขึ้นแรกเราทำอย่างไรก่อน
69. ต้ม, ติงลี่: สังเกตดินที่ก้อนนำมาผสมน้ำ
70. ครู: และแต่ละอันเป็นอย่างไร ดินที่สังเกตได้ในแต่ละบิกเกอร์เป็นอย่างไร
71. ต้ม: ดินเหนียวจันเป็นก้อน มีเศษรากไม้ มีก้อนหินก้อนเล็ก ๆ ปะปนอยู่กับดิน
จับตัวกันเป็นก้อน(ต้มตอบตามที่เบลด์เขียนไว้ในกระดาษ)
72. ติงลี่: ดินร่วน(ชีบิกเกอร์ที่ 2)
73. ต้ม: ดินร่วน ดินร่วน
74. ติงลี่: ดินร่วนก็เป็นก้อน
75. ครู: ดินร่วนเป็นอย่างไร
76. ต้ม: มีหินผสมอยู่ด้วยครับ นิดหน่อย

77. ครู: อันนีบิกเกอร์ที่สาม
78. ต้ม: คินทรายเม็ดละเอيد หินปะปนอยู่นิดหน่อย
79. เปลส์: มีเศษราไก่รากพืชค่ะ
80. ครู: ที่ครูสังเกตเราทำกิจกรรมเรามั่นใจมากอันที่ 1 คินเหนียว และต่อมาก็อีกว่า อันที่ 2 เป็นคินร่วนอยู่ในบิกเกอร์ที่ 2 และคินที่อยู่ในบิกเกอร์ที่ 3 เป็นคินทราย ใช้ใหม่ มีอะไรที่มันเป็นสิ่งบ่งบอกว่าเรารู้ว่าในบิกเกอร์ที่ 1 ว่ามันเป็นคินเหนียว
82. ต้ม: คินเหนียวขับตัวกันเป็นก้อน ละลายน้ำได้ดีอีกด้วยครับ
83. ครู: แบบไหนเป็นก้อน
84. โนบ: เวลาันั้นมันจะจับกันเป็นก้อน
85. ครู: ลดดูที่การละลายน้ำแบบไหน
86. ต้ม: มันจะละลายน้ำได้ຍอะกว่า
87. ครู: ดูที่การละลายน้ำหรือดูสีหลังจากการละลายน้ำ
88. ต้ม: ดูสีและการละลายน้ำ
89. ครู: ถ้าการละลายน้ำ...บิกเกอร์ที่ 1 มีการละลายน้ำอย่างไร
90. ต้ม: ละลายน้ำได้ดีและเร็วด้วย
91. ครู: รู้ได้อย่างไรว่าอันนี้...ดีแล้วนั่น...เร็วແຕ່ວນั่น(หมายถึงการละลายดีและเร็ว)
92. โนบ: คุจาก...สมมุติว่าเกินเหลือเล็กน้อย เราคนแล้วมัน...
93. ต้ม: เปรียบเทียบ...
94. โนบ: มันใช่เวลา nid เดียวแล้วมันก็สามารถละลายน้ำ
95. ครู: เปรียบเทียบกับคินทั้งอีก 2 บิกเกอร์ เปรียบเทียบอย่างไร
เปรียบเทียบให้เห็นชัดๆ เลย ที่ว่าละลายได้
96. ต้ม: อันนี้ไม่ค่อยมีคินอยู่ข้างค้าง แต่อันนี้มียะอะกว่า
97. ครู: ดูที่การเหลือของคิน
98. ต้ม: ครับ
99. ครู: หลังจากที่เราเติมคิน เติมน้ำและคน เติมคินก่อนใช้ใหม่ ก่อนที่จะเติมน้ำและ คนๆ และดูที่ว่าอันไหนละลายได้ที่สุด เชอจะดูที่ไหน
100. ต้ม: สีของน้ำและการใช้เวลาการเหลือของคิน
101. ครู: ถ้าคินเหลือน้อยแสดงว่า
102. โนบ, ต้ม: ละลายได้ดี
103. ครู: เพื่อใส่คินไม่เท่ากันล่ะ

104. โบ: หมายถึงอะไรมีค่า ใส่ดิน แต่ละอันนี้หรือค่า
105. ครู: เธอใส่โดยประมาณใช้ใหม่
106. ต้ม: ครับ
107. ครู: เธอใส่เท่าไหร่คิดเชอ
108. ต้ม: 25 (ปริมาณดินที่ใส่)
109. ครู: ทำไม้ถึงใส่ 25
110. ต้ม: มัน $\frac{1}{4}$ ของบิกเกอร์
111. ครู: $\frac{1}{4}$ ของบิกเกอร์ และ $\frac{1}{4}$ ของเธอมันคืออะไร
112. ต้ม: $\frac{1}{4}$ คือบิกเกอร์อันนี้ใส่น้ำ 100 กรัม เพราะว่าบรรจุได้ 200
113. ครู: เธอใช้เต็มพิกัดบรรจุได้ 200 มีหน่วยเป็น
114. ต้ม: ลูกบาศก์เซนติเมตร
115. ครู: $\frac{1}{2}$ ก้อน $\frac{1}{2}$ ของ 200 ก้อน
116. ต้ม: ครึ่งหนึ่งหรือ 100
117. ครู: แล้วคิดล่ะใส่ไปเท่าไหร่
118. ต้ม: ใส่ไป 25 ลูกบาศก์
119. ครู: เพราะอะไรมีลักษณะใส่ 25
120. ต้ม: เพราะว่าเป็น $\frac{1}{4}$ ครับ
121. ครู: $\frac{1}{4}$ ของอะไร
122. ต้ม: $\frac{1}{2}$ ของบิกเกอร์
123. ครู: บิกนี่จะเท่าไหร่เต็มที่
124. ต้ม: 200
125. ครู: 200 ml เมื่อกี้เราบอกว่าดูที่การละลายใช้ใหม่ ครูตามย้อนนะประไฟ เธอรู้ได้ อ่าย่างไร อันที่ 1 เป็นดินเหนียว หนึ่งดูที่การรวมตัวกัน สองดูที่การละลาย เชอบอกว่าถ้าดิน เหลือน้อยแสดงว่าดินเหนียวที่อยู่ได้บิกเกอร์นี้เหลือน้อย แสดงว่า มันละลายอย่างไร
126. ต้ม: ละลายน้ำได้ดี
127. ครู: ละลายน้ำได้ดี อันนี้เป็นเกณฑ์ให้เราใช้ในการเปรียบเทียบและมีคักษะใหม่อีก ที่บ่งบอกว่าตามความเข้าใจของเรอเรอว่าเป็นดินเหนียว นอกจากการรวมตัวกัน การละลาย เมื่อกี้ครูจำได้ว่าเป็นดินเหนียว หมายถึงสีของน้ำหรือสีของดินเหมือน ที่เรอพูด

128. ต้ม: สีของน้ำ
129. ครู: หมายถึง สีของอะไร หมายถึงสีของคืนเห็นiyawหรือสีของคืนผสมน้ำ แล้วกล้ายเป็นสี
130. ต้ม: ทั้งสองอย่าง
131. ครู: อธิบายให้ฟังหน่อย มองอย่างไรเห็นปูแบบนี้ คืนร่วน คืนเห็นiyaw คืนทราย...
132. เบลล์: สัมผัสดูค่ะ
133. ครู: ดูสี ดูอย่างไร เอ้าทีละอย่าง ใจเย็น ๆ
134. ต้ม: คืนเห็นiyawสีเหลือง
135. ครู: รู้ได้อย่างไรว่าคืนเห็นiyawสีเหลือง
136. ต้ม: เห็นคืนเห็นiyaws่วนมากเป็นสีเหลืองครับ
137. ครู: เห็นตอนไหน
138. ต้ม: เห็นที่บ้านครับ
139. ครู: เห็นที่บ้านเชอนั่นเหรอ เห็นสีเหลือง ๆ ก็เลขบ่งบอกว่าเป็นคืนเห็นiyaw
140. ต้ม: และสัมผัสดูด้วยครับ
141. ครู: สัมผัสดูว่าเป็นคืนเห็นiyaw
142. ต้ม: การจับตัวเวลาปั้น
143. ครู: อ่อถ้ามันปั้นได้ก็แสดงว่าเป็นคืนเห็นiyawด้วย
144. ติงลี่: และน้ำ...มันก็สามารถให้ผลผ่านได้ยากครับ เพราะว่ามันจับตัวเป็นก้อน มีขนากใหญ่ด้วย น้ำใหญ่ผ่านคืนเห็นiyawได้ยากครับ
145. ครู: น้ำใหญ่ผ่านได้ยาก ที่นี่บิกเกอร์ที่สอง ตอบว่าเป็นคืนอะไรงะ
146. ติงลี่: คืนร่วน
147. ครู: ทำไม่เจ็งคิดว่าเป็นคืนร่วน มีลักษณะอย่างไร ที่บ่งบอกว่าในบิกเกอร์นี้เป็นคืนร่วน เป็นอย่างไรค่ะ มันเหมือนกับบิกเกอร์ที่ 1 อย่างไร หรือมันแตกต่างกันอย่างไร
148. ติงลี่: แตกต่างจากบิกเกอร์ที่ 1
149. ครู: อย่างไร
150. ติงลี่: เพราะว่ามันจะไม่เกาะตัวเหมือนกับบิกเกอร์ที่ 1
151. ครู: อะไร์เกาะตัว
152. ติงลี่: คืน

153. ครู: ดินมันจะไม่เกาะตัวหรือจับตัวเหมือนกันกับบิกเกอร์ที่ 1 แสดงว่าตามความเข้าใจของเราระดับนี้กับคืนเหนียว ต่างกันตรงที่การจับตัวหรือการเกาะตัวอันไหนจับตัวได้ดีกว่ากัน
154. ติงดี: คืนเหนียว
155. ครู: คืนเหนียวขึ้นตัวได้ดีกว่ากัน และมีลักษณะอื่น ใหม่ที่บ่งบอกว่าอันนี้เป็นคืนร่วน
156. ติงดี: นำผ่านได้ดีกว่าคืนเหนียว
157. ครู: ทำดูหรือ มีอะไรอื่นอีกใหม่ที่บ่งบอกว่าเป็นคืนร่วน
158. โน: ลักษณะคืนมันเป็นคืนละเอียด
159. ต้ม: ละเอียดไม่เท่ากับคืนทราย
160. ครู: ละเอียดไม่เท่ากับคืนทราย คือย่างไรจึงเรียกว่ามันละเอียด
161. โน: ขนาดของเม็ดคืน แต่ละเม็ด เวลามันรวมกัน
162. เบลล์: เม็ดเล็ก ๆ เวลาที่มันรวมกันก็เป็นคืนเหนียว
163. ครู: เรามองส่วนย่อยก่อนว่ามันเป็นเม็ดเล็ก ๆ เวลารวมกันก็เรียกว่าเป็นคืนละเอียด แล้วของบุญฤทธิ์ลักษณะพุดอะไร สักอย่าง ความละเอียดของคินดูได้ที่ไหน ดูได้อย่างไร บิกเกอร์ที่ 1 2 3 อันไหนมันละเอียดกว่ากัน
164. นักเรียน: อันที่ 3
165. ครู: ทำไม่เจ็บกว่ามันละเอียดมากกว่า
166. ต้ม: เพราะดูแล้วมันเล็กกว่าไม่ค่อยจับตัวเป็นก้อน
167. ครู: เม็ดคืนไม่ค่อยจับตัวเป็นก้อนก็เลยคิดว่ามันละเอียดกว่า แสดงว่าความละเอียดเราดูกันที่ตระกรองการจับตัวหรือคุณร่องใหม่
168. นักเรียน: (บ่นพื้นพำ)
169. ครู: แล้วดูอย่างไรอีกจึงบ่งบอกว่าเป็นคืนร่วน
170. นักเรียน: (บ่นพื้นพำ)
171. ครู: เม็ดคืนละเอียดแล้ว ดูอย่างอื่นสิว่าเป็นคืนร่วนเห็นปุ๊บแล้วตอบได้อย่างนั้นใจเลย ว่าเป็นคืนร่วน ครูมานั่งดูครูยังคิดหนักเลยนะนี่
172. นักเรียน: (บ่นพื้นพำ) (นักเรียนปรึกษาภัย)
173. ครู: ลักษณะของคืนในบิกเกอร์ที่ 3 เป็นอย่างไร ไม่ค่อยจับตัว
174. นักเรียน: ละเอียดมากกว่า
175. ครู: ไม่ค่อยจับตัวเป็นก้อน ละเอียดกว่า ลักษณะสีของคืนทั้ง 3 บิกเกอร์ เป็นอย่างไร
176. นักเรียน: แตกต่าง

177. ครู: อาย่างไร
178. นักเรียน: คินเนี่ยวนเป็นสีเหลืองเข้ม
179. ครู: คินในบิกเกอร์ 1 เป็นสีอะไร
180. นักเรียน: เหลือง
181. ครู: ออกเหลืองใช่ไหม ชนิดที่ 2 บิกเกอร์
182. นักเรียน: สีส้ม
183. ครู: แล้วบิกเกอร์ที่ 3 ล่ะ
184. นักเรียน: (บ่นพื้มพำ)
185. ครู: สีอะไร ตอบกำลังคุยกันเรื่องสี
186. ต้ม, ติงดี: สินีสีน้ำตาลอ่อน
187. ครู: เรากำลังพูดถึงเรื่องสี สีของคินหรือน้ำก่ออ่อน
188. นักเรียน: สีของน้ำ
189. ครู: พูดมาในบิกเกอร์ที่ 1 เป็นอย่างไร
190. นักเรียน: เหลืองขัน ๆ เข้ม ๆ
191. ครู: แล้วที่ 2 ล่ะ
192. นักเรียน: ส้ม ๆ สด ๆ
193. ครู: บิกเกอร์ที่ 3
194. ต้ม, ติงดี: สีน้ำตาล น้ำตาลอ่อน ๆ
195. ครู: แล้วสีของคินบ้าง บิกเกอร์ที่ 1
196. ติงดี: สีออกคำ ๆ
197. ต้ม: สีออกเหลือง ๆ อ่อน ๆ
198. ครู: บิกเกอร์ที่ 2
199. ต้ม: สีเข้ม
200. ติงดี: สีแดงน้ำตาล แดงน้ำตาล เดือดหมู
201. ครู: สีน้ำตาลเข้ม บิกเกอร์ที่ 3 สีคิน
202. ต้ม: สีแดง
203. ครู: ออกໄไปทางโซนแดง
204. ต้ม: แดงนิดหน่อย... (บ่นพื้มพำ)
205. ครู: ครัวตๆ ที่ล้อยอยู่ในน้ำ
206. โนบ: ใบพีช

207. ครู: บิกเกอร์ที่ 1 เป็นอย่างไร มีอะไรบ้างที่ถืออยู่ในน้ำ^{ชี้}
208. ต้ม: راكพีช เศษใบไม้แห้ง ๆ
209. ครู: มีใบแห้ง บิกเกอร์ที่ 2 ล่ะ
210. ต้ม: มีใบไม้
211. ติงลี่: มีรากพีช
212. ต้ม: ใบไม้ใบหญ้า
213. โน: มีฟองด้วย
214. ครู: บิกเกอร์ที่ 1 ไม่มีฟองหรอ
215. โน: มีค่า
216. ครู: อันไหนเยอะกว่ากัน
217. โน: อันที่ 3
218. ครู: อันที่ 3 แล้วบิกเกอร์ที่ 3 มีอะไรใหม่นอกจากฟองอากาศ
219. ต้ม: มีรากพีช เศษใบไม้ เศษต้นไม้
220. ครู: มีเศษไม้ เศษพีช แล้วชั้นของคินในบิกเกอร์ที่อยู่ดินล่างสุด
เปรียบเทียบบิกเกอร์ที่ 1, 2, 3
221. เบลล์: บิกเกอร์ที่ 2 บิกเกอร์ที่ 1 จะมีก้อนหินปะปนอยู่ด้วยค่า
222. ต้ม: สีดินจะกลมกลืนกับน้ำ
223. ครู: สีกลมกลืนกับน้ำ หมายถึง ชั้นของคินกับสีของน้ำ และมีก้อนหินอยู่ในบิกเกอร์ที่ 2
224. เบลล์: จะไม่ละเอียดคินที่อยู่ข้างล่าง
225. ครู: บิกเกอร์ที่ 2 จะมองเห็นคินที่อยู่ข้างล่างได้ง่าย เพราะอะไรจึงมองเห็นได้ง่าย
226. ต้ม: สีแตกต่างกัน
227. เบลล์: เพราะว่ามันละลายเป็นบางส่วน แล้วมีบางส่วนมากมันไม่ละลาย
แล้วน้ำมันก็จะเป็นสีใส ๆ กะก็เลยมองเห็นได้ง่าย
228. ครู: บิกเกอร์ที่ 3
229. เบลล์: ดินละเอี๊ดเม็ดเด็ก ๆ
230. ติงลี่: สีแตกต่างมองเห็นได้ง่าย
231. ครู: เห็นอะไรได้ง่าย
232. เบลล์: เห็นคินที่อยู่ข้างล่าง
234. ครู: มองเห็นคินเป็นอย่างไรที่อยู่ชั้นล่าง

235. เบลด์: ลงทะเบียด
236. ครู: คินที่ 1 2 3 นีล่องคิดซิว่าคินใน บิกเกอร์ที่ 1 2 3 มันมาจากแหล่งไหนบ้าง
237. ต้ม: บิกเกอร์ที่ 1 มันนำจะมาจากการริมสระ ริมคลอง
238. เบลด์: เพราะว่ามันมีรากไม้ มันก็ต้องมาจากหญ้า ที่ขึ้นแล้ว ริมคลอง
239. ครู: หญ้าที่ขึ้นในบริเวณ
240. นักเรียน: ริมสระ ริมคลอง
241. ครู: แล้วบิกเกอร์ที่ 2
242. เบลด์: นำจะมาจากถนน(ต้มและติงลี่ให้ที่เบลด์พุดผิด)
243. ต้ม, ติงลี่: ถนนหญ้า เพราะว่าหญ้าติดมา
244. ติงลี่: มันมีก้อนหินด้วย
245. ครู: บิกเกอร์ที่ 2 มันนำจะมาจากที่ไหน
246. เบลด์: มันมาจากข้างถนนค่ะ เพราะว่ามันมีก้อนหินด้วย แล้วเศษรากพืชมันจะมีน้อยค่ะ
247. ครู: มีน้อย
248. เบลด์: ค่ะ
249. ครู: น้อยกว่าบิกเกอร์ไหน
250. ติงลี่: มันเป็นคืนร่วนเราคาดว่าเป็นคืนร่วน
251. ครู: บิกเกอร์ๆ ไหน
252. เบลด์: บิกเกอร์ที่ 1 ค่ะ
253. ครู: คินข้างถนนใช่ไหน
254. เบลด์: ค่ะ
255. ครู: อะไรทำให้คิดเห็นคินข้างถนนขนาดนั้น
256. เบลด์: เพราะว่ามีก้อนหินลูกรัง
257. ครู: คินมาจากไหน
258. นักเรียน: คุยกัน
259. ครู: ถ้ามองเห็นสีในบิกเกอร์นี้ เขอคิดว่าสีของคินในบิกเกอร์ อันไหนนำจะมาจาก
คินชั้นบนอันไหนนำจะมาจากการคินชั้นล่าง
260. ติงลี่: น้ำจากคินชั้นบน
261. ต้ม: นีบ่นสุด ยันนี้ล่างสุด
262. ครู: เพราะ
263. เบลด์: เพราะมันอยู่ล่างมันมีรากไม้ค่ะ รากไม้ออยู่ข้างล่างค่ะ

264. ครู: อ่ายชั้นบนไม่ได้หรือ
265. เบล็ด: เพราะอยู่ข้างล่าง
266. ครู: เพราะมันอยู่ข้างล่าง راكไม้มันหงายลีกลงไปในคืน จึงคิดว่าเป็นคืนชั้นลึก ๆ แล้วอันนี้ล่ะ ทำไม่จึงคิดว่าเป็นชั้นสูงขึ้นมาจากชั้nl่าง
267. ติงลี่: เพราะว่ามันมีก้อนหิน
268. นักเรียน: อันนีชั้nl่างสุด แล้วต่อมาชั้nบน
269. ครู: สรุปที่นีต้องมั่นใจได้แล้วว่าอันไหน
270. นักเรียน: ชั้nl่างสุด
271. ครู: 2 อันนี
272. นักเรียน: ชั้nแรก
273. ครู: ชั้nแรกชั้nผู้ดิน ผิวน้ำดิน ทำไม่ถึงคิดอย่างนั้nlะอาทิติ
274. ติงลี่: เพราะหินมากครับ
275. ครู: ก้อนหินอยู่ข้างล่างไม่ใช่หรือ
276. เบล็ด: ก็มันเป็นของตนน
277. ครู: อันนีล่มันไม่มีหินหรือ
278. เบล็ด: มีค่า ส่วนน้อยค่า
279. ครู: อันนียังไงก็คิดว่าเป็นคืนชั้nบนสุด ลองลงมาเป็นชั้n
280. นักเรียน: ชั้nl่าง
281. ครู: ชั้nl่าง เบล็ดว่าอันไหนเป็นหิน เคยเดินทุก ๆ วันหรือ เชอบอกว่าอันมีหินนี่ แหลกคือชั้nบน เมื่อกี้เบล็ดบอกว่าแหลกบางส่วน ละลายคืออะไร
282. ครู: การละลายของดิน
283. เบล็ด: น้ำ
284. ครู: เป็นอย่างไรว่าน้ำบางส่วนละลายมากบางส่วนละลายน้อย
285. เบล็ด: มีดินบางส่วนที่สามารถละลายน้ำได้แล้วมีดินไม่ละลายได้ คืนก็จะตกลงมาข้างล่าง เพราะว่ามันเป็นสารแขวนลอย
286. ครู: ละลายได้บางส่วน อันไหนไม่ละลายก็ตกลงมา แสดงว่าอันที่ละลายไปไหน
287. เบล็ด: ละลายไปกับน้ำ
288. ครู: อันไหนไม่ละลายก็คงลงหรือ
289. เบล็ด: และมีรากพืชที่ไม่ละลายก็ลอยขึ้นมา
290. ครู: ไม่ละลาย เออเปลกบางอย่างละลายก็จะ บางอย่าง ไม่ละลายก็ลอยได้

290. นักเรียน: มีน้ำหนัก กับ ไม่มีน้ำหนัก
291. ครู: มีน้ำหนักกับ ไม่มีน้ำหนัก อัน ไหนมีน้ำหนัก
292. เบล็ด: ก้อนหิน (บ่นพิมพ์)
293. ครู: ไหนลองบอกที่ซิว่าการละลายเป็นอย่างไรในความคิดเรา
294. เบล็ด: คิดนั้นที่ขอยเป็นก้อนเด็ก ๆ และก็จะลายในน้ำที่เปลี่ยนสี
ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้
295. ครู: คิดที่เป็นเล็ก ๆ ละลายในน้ำ
296. เบล็ด: ค่ะ
297. ครู: ยังไงต่อ
298. เบล็ด: เปลี่ยนสีเป็นเม็ดเด็ก ๆ ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้
299. ครู: ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้ อันนี้คือการละลายของเรานะ
300. ครู: คืนในบิกเกอร์ 3 ชนิดมาจากที่เดียวกันใหม่
301. นักเรียน: (บ่นพิมพ์)
302. เบล็ด: หนูคิดว่าไม่ค่ะ เพราะคิดทรยศินร่วนคืนเห็นiyaw มันไม่ได้อยู่ด้วยกัน
303. ครู: อะไรทำให้คิดว่าอันนี้มาจากการต่างที่อื่น
304. โภ: มันไม่เหมือนกันค่ะ
305. ครู: ไม่เหมือนกันอย่างไร
306. ต้ม: มันคนละแก๊งกันครับ
307. ครู: มันแก๊งไหนกับแก๊งไหน(นักเรียนหัวเราะที่ครูพูด)
308. ครู: มีอะไรบ้างที่มันไม่เหมือนกัน ขนาดเป็นอย่างไร
309. นักเรียน: ขนาดแตกต่างกัน
310. ติงติ่: คนละไซด์ครับ
311. ครู: สี
312. โภ: หรือว่าครูนำໄไปแยกแล้วนำมาໄไปสอนแล้วครูแยกออก
313. ครู: ครูไม่ได้ถามประเด็นนี้ เพียงแต่รู้ว่า ครูถามว่าบิกเกอร์ทั้ง 3 มาจากที่เดียวกันใหม่
314. ติงติ่: ไม่ครับ
315. ครู: เพราะอะไร
316. ติงติ่: คินแต่ละชุดแตกต่างกันครับ
317. ครู: มีอะไรบ้างที่แตกต่างกัน ถกยณะ ไหนที่ทำให้มันต่างกัน และจึงรู้ว่าอันนี้มาจากการ
ที่หนึ่ง อันนี้มาจากการที่หนึ่ง อันนี้มาจากการที่หนึ่ง

318. ติงลี่: ความละเอียด
319. ครู: ความละเอียด...
320. ติงลี่: วัตถุที่ปนมากับคิน
321. ครู: วัตถุที่ปนมากับคิน กีเป็นตัวบ่งบอกแหล่งที่มาของคินแล้วอะไรมีก
322. ติงลี่: การเกาะตัวครับ
323. ครู: การเกาะตัวอะไรมีก สี
324. ติงลี่: สีของคิน
325. ครู: สีของคินด้วย

ໂປຣໂຕຄອດກິຈกรรมຄວາມຫລາກຫລາຍໃນດີນ

ກຸ່ມທີ 2

ແພນ່ມ: ຂັງຄູນາລີນ ພຣມເສນາ
ບຸ້ນ: ສມພຣ ຈາມສັກດີ

ນໍ້າ: ສູກາຮັດນໍ ໜົມື່ນຕາ
ສັນ: ບນິຍຮູາ ບ່ອກຄາງ

1. ຄຽງ: ທີ່ນີ້ເປັນກິຈกรรมອີກອັນໜຶ່ງ ຂໍ້ອ່າງກິຈกรรมຄວາມຫລາກຫລາຍໃນດີນ ກີລອງອ່ານດູ ໄທ້ຮຽນທັງ 3 ຈົ່ວ່າງ ໄທ້ຮຽນທັງ 3 ຈົ່ວ່າງ ແລ້ວເຫັນໄວ່ວ່າອ່າງໄວ່ ຢ່ວີໄໝເຫັນໄວ່ ດຽວໃຫນ ໄທ້ຄາມ (ຄຽງພຸດກັນນັກເຮັດວຽກກ່ອນຈະອ່ານໂຈທຍ)
2. ສັນ: 1. ຕຽບສອບດີນທັງ 3 ບົກເກອຮ໌ ໂດຍໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ກໍາໜາດໄທ້ ພຣ້ອມທັງອົບນາຍ ລັກຄະນະຂອງດີນ 2. ເຕີມນໍ້າລັກໄປ $\frac{1}{2}$ ຂອງບົກເກອຮ໌ ເຕີມດີນ $\frac{1}{4}$ ຂອງບົກເກອຮ໌ ແລະ ໃຊ້ແທ່ງແກ້ວຄນ ຮັດຈາກນັ້ນສັ້ງເກຕ້ານໍ້າຂອງດີນທີ່ອ່ອຍ່າງສຸດຂອງບົກເກອຮ໌ ແລະ ວັດຖຸ ທີ່ລອຍອ່ອຍ່ໃນນໍ້າ ທໍາການທົດລອງດ້ວຍວິທີທີ່ບໍ່ມີກັນກັນອີກ 2 ບົກເກອຮ໌ ເປົ້າຍບໍ່ເຫັນຫຼັນ ຂອງດີນ ແລະ ວັດຖຸທີ່ລອຍອ່ອຍ່ໃນນໍ້າຂອງຕ້ວອຍ່າງດີນ (ອ່ານໂຈທຍໃຫ້ເພື່ອນັ້ງ, ແພນ່ມ ນຸ່ມແລະ ນໍ້າຝຶກຍ່າງຕົ້ນໄຈແລະ ເມື່ອສັນອ່ານໂຈທຍຈຳນຸ່ມກີ່ຍືດຕ້ວເອງເຂົ້າແລະ ມອງໄປທີ່ ກະຣະຍາ ສັນຈິງທີ່ບໍ່ມີກັນກັນກັນ) 3. ຄຽງ ໄນເຫັນໄວ່ຈົ່ງທີ່ມີກັນກັນກັນພຣ້ອມທັນມອງທີ່ ໂຈທຍ ສ່ວນນໍ້າແລະ ແພນ່ມໃຫ້ມີກັນກັນບົກເກອຮ໌ທີ່ມີຕ້ວອຍ່າງດີນເຂົ້າມາຈູ້ (ສັນແລະ ນຸ່ມກຳລັງຄຸບກັນພຣ້ອມທັນມອງທີ່ ໂຈທຍ)
4. ສັນ: ໄທ້ເຕີມນໍ້າລັກໄປ $\frac{1}{2}$... ແລະ ເຕີມດີນລັກໄປ $\frac{1}{4}$... (ສັນພຸດກັນນຸ່ມ, ແພນ່ມມອງແລະ ພິງ ສັນກັນນຸ່ມພຸດກັນ)
5. ນຸ່ມ: ໄຫນ... (ບໍ່ມີກັນກັນກັນກັນກັນ)
6. ສັນ: ເຫັນໄວ່ເຕີມນໍ້າລັກໄປກ່ອນ (ບອກນຸ່ມ)
7. ນຸ່ມ: ເຕີມນໍ້າລັກໄປ $\frac{1}{2}$ ບົກເກອຮ໌ (ອ່ານໂຈທຍ, ສັນເທົ່ານໍ້າທີ່ອ່ອຍ່ໃນບົກເກອຮ໌ ລົງສູ່ບົກເກອຮ໌ອີກໃນ)
8. ນຸ່ມ: ເອົາບົກເກອຮ໌ເລື້ອຕັກ (ບອກສັນໃຫ້ໃຊ້ບົກເກອຮ໌ຕັກນໍ້າພຣ້ອມທີ່ບໍ່ມີກັນກັນກັນ 50 ຈີ່ຈີ່ ສ່າງໃຫ້ສັນ) ເຕີມນໍ້າລັກໄປ $\frac{1}{2}$ ຂອງບົກເກອຮ໌ (ບອກສັນອີກຄົງໃນນະທີ່ສັນໃຫ້ໃຊ້ບົກເກອຮ໌ ພາດ 50 ຈີ່ຈີ່ ຕັກນໍ້າແລ້ວເຫັນນໍ້າລັກສູ່ບົກເກອຮ໌ອີກໃນ)
9. ຄຽງ: ວັດຍັງໄງ້...ຕຽບຈີ່ຕົນນີ້ພອດຕີເທົ່າໄໝ່ (ຄຽງຄາມສັນແລະ ໃຊ້ປາກກາຫີ່ທີ່ຈີດບອກປົມາຕຽງ ຂອງບົກເກອຮ໌, ແພນ່ມມໝູນບົກເກອຮ໌ ແລະ ມອງຕຽບຈີ່ທີ່ຄຽງ) ອີກຍັງໄງ້ $\frac{1}{2}$ ຂອງບົກເກອຮ໌ (ສ່ວນນຸ່ມແລະ ນໍ້າພຸດກັນ ໂດຍທັງສອງຄົນມອງທີ່ໂຈທຍ)

10. น้ำ: เติมน้ำ 100 (บอกบุ่ม)
 11. ส้ม: ใส่ส้มเดียวหรือ (ตามบุ่มว่าเท่านี้ใส่บิกเกอร์เดียวใช่ไหม) เติม 100 หรือ

(ส้มใช้บิกเกอร์ขนาด 50 ซีซี เท่าน้ำลงไปในบิกเกอร์อีกใบ, บุ่มและน้ำมองไปที่ระดับน้ำในบิกเกอร์, แน่นหนินแห่งแก้วและบิกเกอร์ที่มีตัวอย่างคินมาลือไว้ ส้มเมื่อรู้ว่าเท่านี้เกินจึงใช้บิกเกอร์ขนาด 50 ซีซี ตักน้ำออกเพื่อให้น้ำมีระดับเท่ากับขีดบอกริมा�ตร 100 ซีซี)

12. บุ่ม: เติมดิน $\frac{1}{4}$ ของบิกเกอร์ (บอกแน่นในขณะที่แน่นหนินบิกเกอร์ที่มีน้ำมากว่าไว้ ตรงหน้ากำลังจะใช้แห่งแก้วคนสารเขี่ยดินลงในบิกเกอร์ที่มีน้ำ)
 13. ครู: เติมน้ำเท่าไหร่
 14. แน่น: 1 ส่วน 2
 15. ครู: ตรงขึ้นนี๊เท่าไหร่... (ครูชี้ไปที่ขีดบอกริมा�ตร)
 16. บุ่ม: สองร้อย.. (ตอบครู)
 17. ครู: 200 มิลลิลิตร... 1/2 ของ 200 มิลลิลิตรคือเท่าไหร่ แล้วเราเติมน้ำลงไปเท่าไหร่
 18. น้ำ: 100 มิลลิลิตร (น้ำตอบครู, ส้มหันบิกเกอร์มาดูที่ระดับสายตาแล้วเท่าน้ำออกจากนั้นวางบิกเกอร์ลงบนโต๊ะแล้วใช้บิกเกอร์ขนาด 50 ซีซี ตักน้ำและเท่น้ำลงในบิกเกอร์ใหม่เมื่อเสร็จแล้วจึงยื่นบิกเกอร์ที่มีน้ำตามปริมาตรที่ต้องการให้แน่น)
 19. บุ่ม: เท่าน้ำใส่ทั้ง 3 บิกเกอร์เลย (บอกสัมพร้อมกับยืนแห่งแก้วคนสารให้แน่น)

(แน่นวางบิกเกอร์ที่มีน้ำตรงหน้าแล้วใช้แห่งแก้วคนสารเขี่ยตัวอย่างคินลงไปในบิกเกอร์ที่มีน้ำ, ส้มใช้บิกเกอร์ขนาด 50 ซีซี ตักน้ำเท่าบิกเกอร์อีกใบ, บุ่มช่วยดูปริมาตรของน้ำที่ส้มเท, บุ่มยื่นบิกเกอร์ที่มีน้ำให้น้ำจากนั้นน้ำก็ใช้แห่งแก้วคนสารเขี่ยตัวอย่างคินลงในบิกเกอร์ที่มีน้ำ)

20. ครู: คุ้ดวันนะว่าเขาให้สังเกตดินหรือสังเกตส่วนไหนบ้าง (ส้มใช้แห่งแก้วคนสารเขี่ยตัวอย่างคินลงในบิกเกอร์ที่มีน้ำและคนดินที่ป่นกับน้ำ)
 21. บุ่ม: แล้วใช้แห่งแก้วคน... หลังจากนั้น.... (บุ่มอ่านโจทย์, นำเอียงตัวไปทางที่บุ่มนั่ง)
 คน... คน... คนเลย (บุ่มนกอน้ำและแน่นให้คนดินที่ป่นกับน้ำ)

(ทั้งสัม น้ำและแน่นกำลังใช้แห่งแก้วคนสารคนดินที่ป่นกับน้ำในบิกเกอร์)

22. น้ำ: คนเสร็จแล้ว... อ่านต่อไป (บอกให้บุ่มอ่านโจทย์ต่อ)
 23. บุ่ม: หลังจากนั้นสังเกตชั้นของดินที่อยู่ล่างสุดของบิกเกอร์ (อ่านโจทย์ให้เพื่อนฟัง)

(สัมกົນຕັວແລະເອີ້ນຄືຮະເພື່ອມອົງດິນທີ່ອູ້ໃນບົກເກອຮ໌, ສ່ວນນໍາແລະແໜ່ນຍກບົກເກອຮ໌ຂຶ້ນມາໃນຮະດັບສາຍຕາເພື່ອມອົງດິນທີ່ອູ້ໃນບົກເກອຮ໌)

24. ບຸ່ນ: ...ແລະວັດຖຸທີ່ລອບອູ້ໃນນໍາ ທ່າງການທົດລອງຄ້ວຍວິທີເດີບວັນກັນກັບອີກ 2 ບົກເກອຮ໌
(ບຸ່ນອ່ານໂຈທີ່ອີກຮັ້ງ, ນໍາເຊີຍຕັວໄປດ້ານທີ່ບຸ່ນນັ້ນ) ພັດງຈາກນັ້ນສັງເກດຫັນຂອງດິນ
ທີ່ອູ້ລ່າງສຸດຂອງບົກເກອຮ໌ (ບຸ່ນອ່ານເສີຍໜັກແນ່ນພຣ້ອມທີ່ຈະກະຕາຍລົງ)
25. ຄຽງ: ຈະໃຫ້ອັນໄຫວເປັນອັນທີ 1 ອັນທີ 2 (ໝາຍຄືນບົກເກອຮ໌)
26. ແໜ່ນມ່: ອັນນີ້ອັນທີ 1 (ແໜ່ນມ່ຫຍົນບົກເກອຮ໌ໃນທີ່ແໜ່ນມ່ຄົນມາວັງໄວ້ຕຽງໜ້າຄຽງ)
27. ຄຽງ: ອັນນີ້ເປັນອັນທີ 1 (ຄຽງຫຍົນບົກເກອຮ໌ໃນທີ່ແໜ່ນມ່ກມາໃຫ້)
28. ສັນ, ນໍາ: ອັນນີ້ອັນທີ 2...ອັນນີ້ອັນທີ 3 (ສັນຫີບົກເກອຮ໌ທີ່ອູ້ຕຽງໜ້ານໍາເປັນອັນທີ 2 ແລະຫີ່
ບົກເກອຮ໌ທີ່ອູ້ຕຽງໜ້າຕັວອາງເປັນອັນທີ 3 ສ່ວນນໍາຫີ່ບົກເກອຮ໌ທີ່ອູ້ຕຽງໜ້າສັນເປັນ
ອັນທີ 2 ແລະຫີ່ບົກເກອຮ໌ທີ່ອູ້ຕຽງໜ້າຕັວອາງເປັນອັນທີ 3)
29. ຄຽງ: ອັນໄຫວກີ່ໄດ້...
30. ສັນ: ອັນນີ້ເປັນອັນທີ 2 (ຫີ່ບົກເກອຮ໌ທີ່ອູ້ຕຽງໜ້ານໍາ) ແລະອັນນີ້ເປັນອັນທີ 3 (ຫີ່ບົກເກອຮ໌ທີ່
ອູ້ຕຽງໜ້າຕາມເອງ)
31. ຄຽງ: ອັນນີ້ເປັນບົກເກອຮ໌ໃນທີ່ 2 (ບົກເກອຮ໌ທີ່ອູ້ຕຽງໜ້ານໍາ) ແລະອັນນີ້ເປັນບົກເກອຮ໌ໃນທີ່ 3
(ບົກເກອຮ໌ທີ່ອູ້ຕຽງໜ້າສັນ) ມີ...ສອງ...ສາມ (ຄຽງພູດພຣ້ອມກັນຫີ່ໄປທີ່ບົກເກອຮ໌ທີ່
ສາມຕາມຄຳດັບ) ທ່າງໄຕ່... (ຄຽງຄາມ)
32. ແໜ່ນມ່: ມັນຈະເປັນ... (ແໜ່ນມ່ຍກບົກເກອຮ໌ຂຶ້ນມາດູທີ່ຮະດັບສາຍຕາ, ສັນນອງທີ່ແໜ່ນມ່)
33. ຄຽງ: ເຂົ້າ..ສັງເກດທີ່ລະບົກເກອຮ໌ກີ່ໄດ້...ຂ່າຍກັນ(ບຸ່ນອ່ານທີ່ໂຈທີ່ໂຄຍຍກກະຕາຍຮະດັບໜ້າ)
34. ແໜ່ນມ່: ດິນເປັນກ່ອນ (ພູດຄະນະທີ່ສັງເກດດິນປັນກັນນໍາໃນບົກເກອຮ໌ແລະໜຸນບົກເກອຮ໌ໄປນາ,
ນໍາມອງບົກເກອຮ໌ໃນທີ່ແໜ່ນມ່ກຳລັງດືອ)
35. ຄຽງ: ດິນກ່ອນຈະພສນນໍາມີລັກຄະນະເປັນອ່າງໄຣ ມີອະໄຣປັນອູ້ນໍາ ແລ້ວພົມນໍາແລ້ວ
ເປັນຍັງໄໄ ມີອະໄຣລອຍອູ້ໃນນໍາ
-ເຈີນ.....

36. ຄຽງ: ເຈີນລົງໃນກະຕາຍເລຍ ໃນທີ່ 1 ເປັນອ່າງໄຣ
37. ນໍາ: ມາຮາເຈີນ (ບຸ່ນຍື່ນກະຕາຍໃຫ້ນໍາ ນໍາວາງກະຕາຍນົນ ໂດຍເພື່ອເຈີນຄຳຕອນແລະ
ຄຽງເລື່ອນບົກເກອຮ໌ໃນທີ່ 2 ອອກມາທາງດ້ານຂວາມມືອງນໍາເພື່ອໄມ້ໃຫ້ເກະກະ)

38. ครู: จับกีได้นะ... ไม่ต้องกลัวปื้อน (ครูพูดในขณะที่แหน่งไว้แห่งแก้วคนสารเจี้ยตัวอย่างคืนที่อยู่ในบิกเกอร์ใบที่สอง)
39. น้ำ: มีลักษณะเป็น...เป็นก้อน (ไว้มือจับและตัวอย่างคืนที่อยู่ในบิกเกอร์ใบที่หนึ่ง)
40. ส้ม: เหนียวๆ...ลื่นๆ (บอกน้ำให้เขียน, น้ำก้มเขียนและมองที่ส้มลับกันไป)
41. ครู: มีอะไรปนมา... (หมายถึงสิ่งที่ปนกับคืน)
42. แหน่ง: หญ้า
43. ส้ม: มีเศษหญ้า ใบหญ้า
44. แหน่ง: มีก้อนหิน มีก้อนหินเล็กๆ (ทั้งส้มและแหน่งใช้มือหยิบคืนขึ้นมาดู)
45. ครู: ก้อนหินแข็ง ไหม
46. บุ่ม: แข็งค่ะ (หมายถึงก้อนหิน)
47. ครู: มันใช้ก้อนหินจริงๆ หรือเปล่า...ลองจับดูซิ...หรือว่าเป็นภาพลวงตา...
หรือว่าคืน...มันเป็นก้อนเยยกๆ (น้ำใช้มือจับดู, ส้มใช้มือจับและกดคืน)
ไหนดูซิ (ครูจับคืนที่มือของส้ม, แหน่งและนำมืออย่างสนใจ)
ใช้ก้อนคืนจริงด้วย...บอกไปด้วยว่าขนาดไหน ใบ (บอกน้ำให้เขียนขนาดของก้อนหินลงไปด้วย)

(น้ำกำลังเขียนอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ปนมากับคืน)

48. แหน่ง: เป็นคืนเหนียว
49. ครู: รู้ได้อย่างไรว่าเป็นคืนเหนียว
50. แหน่ง: มันรวมตัวกัน...เหนียวๆ ลื่นๆ (พูดและใช้มือจับตัวอย่างคืนในบิกเกอร์ที่หนึ่ง)
51. ส้ม: สังเกตอันนี้ไหมค่ะ (ส้มหยิบบิกเกอร์ใบที่หนึ่งที่มีคืนป่นน้ำ)
52. ครู: สังเกตอันนี้ก็ได้...เวลาใส่น้ำลงไปเป็นบังไง...คนดู...
(ครูหยิบแห่งแก้วคนสารแล้ววางในบิกเกอร์ใบที่หนึ่งที่มีคืนป่นกับน้ำ)

(ส้มหยิบแห่งแก้วคนสารแล้ววางในบิกเกอร์ใบที่หนึ่งโดยแหน่งช่วยจับบิกเกอร์, น้ำและบุ่มก้มมองไปที่บิกเกอร์ที่ส้มกำลังกอนอย่างสนใจ เมื่อส้มคืนที่ป่นน้ำในบิกเกอร์เสร็จทั้งสองก็ช่วยกันสังเกต)

53. ครู: ให้สังเกตสิ่งที่คลอยอยู่ในน้ำ และลอดอยู่บนน้ำด้วย (บอกสิ่งที่ต้องสังเกต)
54. แหน่ง: มีเศษหญ้า
55. ส้ม: มีเศษหญ้าแห้ง (น้ำเขียนสิ่งที่ส้มและแหน่งบอก)

56. ครู: มีอะไรอีก...
57. ส้ม: มีก้อนหิน
58. ครู: รู้ได้อย่างไร (ส้มจับและเอียงบิกเกอร์แล้วใช้แท่งแก้วคนดินที่ป่นกับน้ำ)
.....เงี่ยบ.....

(ส้มใช้แท่งแก้วคนสารคนดินที่อยู่ในบิกเกอร์ ตัวนุ่มน้ำบันน้ำบันพิมพ์)

59. ครู: ลักษณะของคนก่อนแข็งน้ำและหลังแข็งน้ำมีลักษณะเป็นอย่างไร
60. แรมมี่: มันอยู่ในน้ำมันจะแตกตัว ละลายตัวค่ะ(หมายถึงบิกเกอร์ที่ 1)
61. บุ่ม: สิมนจะเข้มกว่าเดิมค่ะ(น้ำเงินที่บุ่มพูด ตัวนกรูยกบิกเกอร์ใบที่หนึ่งดู)
62. ครู: อันไหนเข้มกว่า (หมายถึงระหว่างผสมกับไม่ผสมน้ำ)
63. บุ่ม: อันที่อยู่ในน้ำ และจะเห็นชัดกว่าค่ะ(ใช้แท่งแก้วคนไปด้วย)

(ครูยกบิกเกอร์ใบที่หนึ่งขึ้นดูในระดับสายตา น้ำบันทึกผลลงกระดาษ)

64. บุ่ม: ขึ้นอยู่กับปริมาณและชนิดของดิน (พุดและหยินดินในบิกเกอร์) ก่อนใส่มันจะเป็นเม็ด พอดีน้ำแล้วมันจะละลาย นำทำให้มันละลาย
65. ส้ม: ก่อนที่จะคนมันเป็นอย่างหนึ่ง พอดีน้ำแล้วมันละลายเป็นอีกอย่างหนึ่ง
66. ครู: เห็นเป็นอะไร
67. ส้ม: แสดงว่าคินที่อยู่ในบิกเกอร์เมื่อใส่ลงไป(ในน้ำ)...มันจะผสมกัน เมื่อคน... มันก็จะละลาย
68. ครู: แล้วคินที่ละลายกับไม่ละลายมันแตกต่างกันอย่างไร
69. ส้ม: อันนี้ (ซึ่บิกเกอร์ 1 ที่คินผสมกับน้ำ) มันจะละลาย จะละลาย อันนี้ (ซึ่บิกเกอร์ที่ 1 มีคิน) มันจะไม่ละลาย
70. ครู: แสดงว่าที่เราใส่น้ำลงไป จะทำให้มองเห็นเป็นเม็ดละลาย ไข่มี้ สมพร...ว่าไป
71. บุ่ม: ถังเกต...ที่เราดูว่ามันมีอะไร มันแยกให้เราดูว่ามีอะไรบ้าง สีด้วยค่ะ สีคินที่อยู่ด้านบนกับใต้น้ำมันต่างกัน(หมายถึงบิกเกอร์ที่ 1)
72. ครู: คินที่อยู่ในบิกเกอร์ (ที่ไม่ใส่น้ำ) มันเป็นก้อน แต่คินที่ละลายน้ำมันเป็นผง เป็นเม็ด ซึ่งก็เป็นของแข็งอยู่นะ
73. บุ่ม: (ตักคินในบิกเกอร์ที่ 1 ขึ้นมา) แบบนี้ใช่ไหมค่ะ
74. ครู: ใช่..ใช่.. มันยังอยู่ในลักษณะของแข็งอยู่ พ่อเราเอาไปใส่น้ำแล้วมันไม่ใช่ของเหลว แต่ความจริงคินมันก็จะยังเป็นของแข็งอยู่

75. บุ่ม: ตอนเราคนใช้ใหม่ค่ะ
76. ครู: ใช่ มันจะทำให้ดินแตกตัว แล้วมันก็จะละลาย
77. บุ่ม: เมื่อมันละลายแล้วก็คงจะปนอยู่ในน้ำใช้ใหม่ค่ะ
78. ครู: ใช่
79. บุ่ม: เอียน(บอกน้ำ)
80. ครู: เวลาที่เราใส่น้ำลงไปจะทำให้เห็นอะไรมีน้ำขึ้นมา
81. บุ่ม: เราจะเห็นเม็ดสีของดิน
82. ครู: เราเห็นเม็ดสีของดิน ใช้ใหม่ (หยิบบิกเกอร์ 1 ชิ้นมาดู)
83. บุ่ม: (ชี้) เราจะเห็นดินสีส้ม สีแดง
84. ครู: สีส้มกับสีแดงใช้ใหม่ พอดูนารูวนในนี้มันเป็นยังไง...มันติด
85. บุ่ม: (บอกน้ำเอียน) สีส้มกับสีแดงปนด้วย
86. ครู: อันนี้คือสีของเม็ดดิน
87. บุ่ม: มีฟองด้วย (บุ่มหยิบบิกเกอร์ชิ้นดูส่วนแม่น้ำแท่งแก้วคน)
88. ครู: มีฟองเยอะใหม่
89. ส้ม: แต่ตัวนี้มียะกว่า (ชี้ไปที่บิกเกอร์ที่ 3)
90. ครู: อันนี้อันที่เท่าไร
91. นักเรียน: 3 (หมายถึงบิกเกอร์ที่ 3)
92. ครู: (จับบิกเกอร์มาเรียงกัน) อันนี้ 1, 2 ... ให้เราอธิบายก่อนละลายกับหลังละลายว่า ลักษณะของดินเป็นยังไง มีอะไรมีน้ำอยู่ในดินบ้าง(แม่น้ำบิกเกอร์ที่ 2)
93. บุ่ม: ดินจะแยกเป็นชั้น(ชี้ที่บิกเกอร์ที่ 2) ชั้นแรกเป็นสีอะไร(ตามส้ม)
94. ส้ม: ชั้นแรกเป็นสีแดง
95. ครู: อะไรมะ...เห็นใหม่ มีสีดินใช้ใหม่ คล้ายๆ กับว่ามีดิน 2 ชั้น ชั้นล่างเป็นสีอะไร
96. นักเรียน: สีแดง(มองที่บิกเกอร์ที่ครูยกขึ้น)
97. ครู: ชั้นบนเป็นสีอะไร(ยกและชี้ที่บิกเกอร์ 2)
98. นักเรียน: สีดำ
99. ครู: พอรามาดูในนี้(จับดินในบิกเกอร์ที่ 2 ยกขึ้นมา) ทำไม่มัน ไม่ชัดเจน หรือเราบังแยกชั้นไม่ออก มันรวมเป็นสีเดียวกัน
100. ส้ม: ก็อตัวนีมันจะเป็นสีดำ(ดินบิกเกอร์ที่ 2)
แต่ตัวนีมันจะเป็นสีแดง(ดินที่ผสมน้ำในบิกเกอร์ที่ 2)

101. ครู ไหนลองว่ามาซิ ก่อนที่จะเห็น้ำลักษณะของดินเป็นอย่างไร(ดินบิกเกอร์ที่ 2)
จับคุชิก่อนที่เราจะเอาน้ำเทลงดินจะเป็นอย่างไร
(ส้มและแ昏ม่ใช้มือจับดินในบิกเกอร์ที่ 2 ขึ้นมาดู)
102. ส้ม: อันนี้มันเป็นดินร่วน ดินร่วน ...จับคุ...
103. แ昏ม่: จับคุตรง ไหน...ดินสีดำ
104. ส้ม: สีดำเข้ม (บอกน้ำเงิน)
105. น้ำ: สีของดินหรอ(ตามส้ม)
106. ส้ม: ก้อนหิน(บอกให้น้ำเงิน)
107. บุ่ม: ทำไม่ตัวนี้เป็นสีดำ
108. ส้ม: แล้วทำไม่ตัวนี้เป็นสีดำ แล้วตัวนี้เป็นสีแดง
109. ครู: คุณว่ามีอะไรคลอยู่ในน้ำ(ชี้ดินผสมน้ำในบิกเกอร์ที่ 2)
ลองเปรียบเทียบกับบิกเกอร์ที่ 1 ซิ
110. ส้ม: ฟองค่ะ อันนี้(ดินผสมน้ำบิกเกอร์ที่ 2) มันจะมีฟองน้อยกว่าอันนี้
(ดินผสมน้ำบิกเกอร์ที่ 1)
111. บุ่ม: อันนี้(ดินผสมน้ำบิกเกอร์ที่ 1) พอเราไม่คนก็ไม่มีฟอง ฟองน้อย
แต่ถ้าเราคน มันเลยฟองเยอะกว่าอีกอัน(ดินผสมน้ำบิกเกอร์ที่ 2)
112. ส้ม: แต่อันนี้(ดินผสมน้ำบิกเกอร์ที่ 2) เราไม่คนก็มีฟอง
113. ครู อันนี้มีฟอง เพราะเราคน แล้วมีอะไรปนอีก
114. ส้ม: (ชี้ที่บิกเกอร์ 2) เศษหญ้าในนีมากกว่าค่ะ
115. ครู: เศษหญ้า...มีรากไม่ปนมาด้วยใช่ไหม...ใบพืชมีเมี้ย(ตามส้ม)
116. บุ่ม: อันนี้(บิกเกอร์ที่ 1) ไม่ละลายหมด เพราะดินเกาะตัวกัน
แต่อันนี้(บิกเกอร์ที่ 2) ละลายได้หมด เพราะดินไม่เกาะตัว ยกเว้นหินไม่ละลาย
117. ครู: การเกาะตัวหรือการรวมตัวของดิน ตัวนี้เป็นยังไง(บิกเกอร์ที่ 1)
อะ! เปรียบเทียบกันซิ ดินอันที่ 1 (บิกเกอร์ที่ 1) กับอันนี้ (บิกเกอร์ที่ 2)
อันไหนเกาะตัวมาก อันไหนเกาะตัวน้อย
118. ส้ม, แ昏ม่: (ชี้ที่บิกเกอร์ที่ 1) อันนี้ค่ะ
119. ครู: เพราะจะนั้น เวลาเราเออลงมาละลายน้ำจะต่างกัน
อันนี้มันละลายได้ แต่ดินบางส่วนจะขังเกาะกันเหมือนเดิม(บิกเกอร์ที่ 1)
120. ส้ม: อันนี้ได้ยาก(การละลายน้ำของบิกเกอร์ที่ 1) เพราะเกาะตัวแน่น
121. บุ่ม: อันนี้จะละลายง่าย(บิกเกอร์ 2)

122. ครู: ส่วนที่ประปนอยู่ในคินกีจะหลุดง่าย(บิกเกอร์ที่ 2)
123. บุ่ม: ตัวนี้เห็นชัด(สิ่งที่ป่นกับคิน) เพราะคินมีความละเอียดกว่า(บิกเกอร์ที่ 2)
124. ครู: ใช้คำว่าการรวมตัวของคิน การรวมตัวของคินตัวนี้มันแน่นกว่า
เวลา มันมาละลายน้ำจึงละลายได้งางส่วน แต่พออันที่ 2 มีการกระจายตัว
ของคิน เมื่อไส่น้ำจึงมีการแตกตัวง่าย จึงทำให้เห็นสิ่งที่ป่นมากับคิน
125. บุ่ม: ทำให้เห็นได้ชัดกว่า(สิ่งที่ป่นมากับคิน)
126. น้ำ: อริบายให้ฟังใหม่ (น้ำเขียนไม่ทันจึงบอกบุ่ม)
127. ครู: อันไหนนะที่สมพรนอกร่วมมีคินทรายปนมา (ยกบิกเกอร์ที่ 2) มันมี 2 ชั้นใช่มั้ย
บนและล่าง ล่างสีแดง ชั้น ไหนว่าเป็นทรากะ
128. บุ่ม: ชั้นล่าง คุณกับบิกเกอร์ก็ได้
129. ครู: บิกเกอร์ที่ 3 เป็นยังไง (ส้มยกบิกเกอร์ที่ 3 ที่วางอยู่หน้าตัวเองให้ครู, น้ำเขียน
บันทึกการสังเกต) ให้คุณลักษณะคินให้ทั่วถึงนะ ก่อนและหลังไส่น้ำเป็นยังไง
130. บุ่ม: คินสีแดงเข้ม
131. ครู: เอียนด้วยนะว่าเป็นคินก่อนผสมน้ำ (บอกน้ำเขียน) มีอะไรปนอยู่ใหม่
132. ส้ม: มีก่อนhin เล็กๆ (พูดขณะจับคินบิกเกอร์ที่ 3)
133. ครู: เอาแท่งแก้วเขียวดูเพื่ออัญลักษณ์ไปแล้วมองไม่เห็น
134. ส้ม: มีเศษไม้ ปนอยู่เล็กน้อย (บอกให้น้ำเขียน)
135. ครู: เอ้า เวลาเราใส่ลงไปในน้ำเป็นยังไง
136. นักเรียน: มีสีแดง(ตอบครู)
137. บุ่ม: สีจางลง
138. ครู: สีอะไร
139. บุ่ม: สีน้ำ
140. ครู: เปรียบเทียบคุณ 3 บิกเกอร์นี้ใช่ใหม่
141. บุ่ม: ก่อนที่จะนำมาใส่น้ำกับใส่น้ำ สีเปลี่ยน
142. ครู: อ้อ! ก่อนที่เราจะนำมาใส่น้ำ...มันเป็นสีแดง แต่พอเรามาใส่น้ำ...มันไม่ใช่
แทนที่น้ำจะเป็นสีแดง แต่เป็นสีอ่อนกว่าหรือ
143. ส้ม: อันนี้ก็มีสีหนึ่ง(คินบิกเกอร์ที่ 3) อันนี้ก็เป็นอีกสีหนึ่ง (ดินผสมน้ำบิกเกอร์ที่ 2)
144. แรมเม่น: (ซื้อบิกเกอร์ที่ 3) มี 3 สีค่ะ สีแดง(ชั้นล่าง) สีดำ อันนี้...

145. ครู: 3 สี เค้าเป็นชั้นก็แล้วกัน ชั้นที่ 1 สีแดง ที่ 2 สีดำ แล้วสีอะไรต่อ...
(นับชั้นจากล่างขึ้นบน)
146. ส้ม: เขานับ (ส้ม) ชั้นที่ 1 จากข้างบนค่ะ
147. ครู: อ้อ ! ชั้นบนเป็นชั้นที่ 1 ชั้นนี้เป็นชั้นที่ 2 ชั้นล่างน้ำเป็นชั้นที่...
148. นักเรียน: 3 (ชั้นดินที่ผสมน้ำในบิกเกอร์ที่ 3)
149. ครู: ชั้นไหนที่เรายังคงบอกว่าเป็นสีดิน ที่เหมือนดินก่อนแช่น้ำ
150. นักเรียน: ชั้นแรก
151. ครู: ชั้นที่ 2 สีเข้มกว่าชั้นแรกหรือจั๊บ
152. นักเรียน: เข้มกว่า
153. ครู: แล้วชั้นที่ 3...
154. นักเรียน: อ่อนกว่า
155. ครู: อ่อนกว่าชั้นแรกเน้อะ อันนี้แสดงให้เห็นว่าดินเนี่ย เม็ดของดินมีสีแตกต่างกัน
ใช่ไหม เราจะแยกชั้นได้ สังเกตจากเอาไปใส่น้ำแล้วคนมันจะตกตะกอนแยก
ชั้น
- เวลาตกตะกอนแยกชั้นกันมันจะเป็นตัวบ่งบอกให้เรารู้อะไรมาก็ได้บ้าง... ที่มาที่ไป
เนื้อดินใหม่จะ
156. ส้ม: หรือว่าเป็นสีของดิน สีของดินมีอ่อละลายน้ำ จะแยกชั้นมีสีเข้มกว่า อ่อนกว่า
157. บุ่น: อันนี้สีดำหมดเลย
158. แหม่ม: เรื่องนี้จะทำให้รู้อะไร
159. ครู: การแยกชั้น
160. แหม่ม: อ้อ! การแยกชั้นเกิดจากอะไร อะไรทำให้แยกชั้น
161. บุ่น: น้ำ
162. ครู: น้ำทำให้ดินแยกชั้น
163. บุ่น: เพราะน้ำเป็นตัวทำละลาย เมื่อดินละลายมันก็จะเกิดการแยกชั้น
164. ครู: อะไรที่ทำให้มีดินแยกชั้นกันได้ น้ำช่วยให้ดินละลาย ช่วยไม่ให้ดินรวมตัว
ช่วยให้ดินแตกตัวเป็นเม็ด และเรียงตัวอย่างเป็นระเบียบใช่มั้ย อย่างชั้นนี้นะ
มันก็จะมีสีอ่อน พอชั้นที่ 2 มันก็จะเป็นสีดำ พอชั้นบนก็จะเป็นสีแดง
ตัวอย่างนะอย่างเช่นเมื่อเราสั่งจัดແถวแยก ป. 1 2 3 เมื่อมันรู้กันว่า...
165. ครู: พากเดียวกันต้องอยู่ชั้นนี้
166. ครู: อะไรที่ทำให้ดินแยกเป็นชั้นๆ ได้ ...ขนาดของดินเกี่ยวข้องหรือเปล่า

167. แหน่ง: ความละเอียดค่า
168. ครู: แล้วเราใช้อะไรเป็นตัววัดค่าdin...คินตัวนี้จะอีกดมาก น้อย ปานกลาง
169. แหน่ง: เม็ดคินค่า ถูกว่าข้างล่างเป็นสียังไง ตรงนี้เป็นยังไง
170. ครู: ก็เชอเป็นคนบอกครูเรองใช้ใหม่ว่าอันนี้จะอีกดมาก ตรงนี้จะอีกดน้อย กว่า มันต้องมีตัวบวกสิ...ใช้ใหม่ อะไรก็อตัวเบรเยนที่บันว่ามันจะอีกดมาก แต่จะอีกดน้อย
171. ครู: อื้ ทำไมมันถึงแยกเป็นชั้น ครูก็ให้เราเห็นแล้วว่าขนาดมันเกี่ยวกับกัน ใหม่ หรือว่ามันเกี่ยวกับน้ำ แต่นักเรียนก็บอกครูว่า เป็นเพระอันนี้มันจะอีกดมาก อันนี้จะอีกดน้อย อะไรเป็นตัวบวกกว่าอันนี้จะอีกดมาก อันนี้จะอีกดน้อย ความละเอียด มันดูได้ไง ...อื้ ครูให้เชอจับดูแล้วบอกครูว่า มันหมายหรือจะอีกด ใจครูได้ลองจับดู (นักเรียนลองจับดินในบิกเกอร์ 2 3)
172. ครู: ตอบได้เลยใหม่ว่าอันไหนจะอีกดกว่ากัน
173. แหน่ง: อันที่ 3 (ส่วนสัมผื้อันที่ 2)
174. ครู: กำหนดอันนี้อันที่ 2 อันนี้อันที่ 3 (แหน่ง, น้ำ, บุ่มชี้อันที่ 3)
175. ครู: อื้ ดูยังไง อะไรบ่งบอกว่าอันนี้จะอีกด (นักเรียนนั่งเงียบ) เห็นเดียวกัน... ครูให้นักเรียนบอกว่าที่มันแยกชั้นกัน ชั้นบน ชั้นล่าง ชั้นกลาง ที่มันแยกชั้น กันนั้นเป็นเพระอะไร แล้วดูยังไง ดูตรงไหน บอกมาซิ ดูตรงไหนดูอย่างนี้ มันดูได้ไม่ง่าย แต่อันนี้ดูได้ง่ายใหม่ ถ้าครูถามว่า น้ำ ใส่เดือดอะไร...สีส้ม... แหน่ง ใส่สีอะไร...สีแดง...ครูใส่เดือดอะไร...สีเหลือง...แยกกันชัดเจนใหม่ 3 คน นี่...ชัดเจน ก็อบอกได้ เมื่อนกัน...คินดูยังไงว่าอันนี้หมาย อันนี้มันจะอีกดใช้อะไรตรงไหนบอกว่ามันจะอีกดมาก
176. บุ่ม: ถ้าจับดูอันนี้มันจะแตก(บิกเกอร์ที่ 3) อันนี้มันจะบุ่ม(บิกเกอร์ที่ 4)
177. ครู: ถ้าจับดู อันนี้มันบุ่ม แสดงว่ามันจะอีกด
178. บุ่ม: จะ แต่ถ้าจับดูตัวนี้มันจะหมาย เมื่ອนกระดาษทราย
179. ครู: สังเกตว่าเหมือนกระดาษทราย แล้วที่นี่เราจะรู้ได้ไง ขนาดของเม็ดคินเป็นยังไง สังเกตดิน...ถ้าตัวนี้เม็ดมันจะขนาดใหญ่นะ(บิกเกอร์ที่ 3) ขนาดของเม็ดคินจะเล็กกว่า(บิกเกอร์ที่ 2) มันบอกการเรียงตัวของชั้นดินได้ใหม่ เพราะแหน่ง ตามครูว่าครูทำไม่มันถึงแยกชั้นกัน จะเห็นว่ามันมีอันใหญ่ยังอันเล็ก

ครุจึงถามว่าขนาดมันกี่ยาวข้องไหม

180. บุ่ม: มันมีอันเล็ก อันใหญ่ (ก้มดู)
181. ครู: แล้วมันจะเกี่ยวข้องไหม
182. บุ่ม: ถ้าสังเกตจะเห็นว่าชั้นที่ 1 มันจะมีเม็ดใหญ่ๆเรียงกัน ชั้นที่ 2 จะเล็กลง
183. ครู: ชั้นที่ 1 กับชั้นที่ 3 คือชั้นล่าง ถ้าให้เราดู อันไหนเล็กกว่ากัน
184. นักเรียน: ชั้นล่าง
185. ครู: ชั้นล่าง ทำไไม
186. บุ่ม: ชั้นล่างเห็นดินชัด ชั้นบนเห็นดินไม่ชัด
187. ครู: รู้ได้ไงว่ามันเป็นดิน แล้วอันที่เห็น ได้ชัดกับอันที่เห็น ไม่ชัดมันเป็นยังไง
188. บุ่ม: มันเรียงชิดติดกัน ดินชั้นล่างมันชิดติดกัน ดินอันนี้มันโดย
189. ครู: ...ดินในธรรมชาติเนี่ย เธอเคยเห็นท้องน้ำไหม ตะกอนที่มันอยู่ในน้ำ ท้องน้ำมันจะมีดินเรียงอยู่ด้วย ขนาดมันก็ต่างกัน เราเอา ก้อนหินเล็กๆ ก้อนกรวด กับเอารินไส่ลงไปในน้ำมันจะต่างกันยังไง จะเห็นว่า ก้อนหิน ก้อนกรวด ก้อนดินเล็กที่สุด อันไหนจะ沉ก่อน ก้อนใหญ่ ก้อนกรวดเล็ก ก้อนดินเล็กที่สุด อันไหนจะจมก่อน ก้อนหินเล็ก ก้อนหินใหญ่ ก้อนกรวด ก้อนดิน ก้อนหินใหญ่ ก้อนกรวด ก้อนดิน อันไหนจะจมก่อนกัน
190. ส้ม: ก้อนหินเล็ก
191. ครู: ทำไไมก้อนหินเล็กจะก่อน แสดงว่าก้อนหินเล็กอยู่ล่างน้ำ แล้วอันไหนจะตามลงมา
192. บุ่ม: ดิน
193. ครู: แสดงว่าอันไหนหนักก็จะจมก่อน แล้วอันเบากว่าก็จะจมตามลงมาใช่ไหม เพราะเราจุ่มไว พอเราจุ่มก็จะเกิดการแยกชั้นกัน เอ้าที่นี่ลองเปรียบเทียบกัน
194. บุ่ม: สีของดิน
195. ครู: สีตัวไหน
196. นักเรียน: บิกเกอร์อันที่ 1 น้ำมีสีเข้ม บิกเกอร์ที่ 2 เริ่มงา บิกเกอร์ที่ 3 ขาว
197. ครู: วัตถุที่อยู่ในน้ำมีอะไรบ้าง
198. แหม่ม: อันที่ 1 หญ้า
199. ส้ม: เศษหญ้า
200. ครู: เศษหญ้า อันที่ 2
201. ส้ม: มี...หญ้าแห้ง

202. ครู: อันที่ 3
203. ส้ม: มีรากพืช เศษหญ้า
204. ครู: คิดว่าดินอันไหนเหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืชมากที่สุด
205. นักเรียน: อันที่ 2
206. ครู: เพราะอะไร
207. ส้ม: ดินเหนียวแน่นซึ่งผ่านยาก(ชีบิกเกอร์ 1) ดินทรายน้ำมันซึ่งได้ดีมากกว่า ส่วนดินร่วนน้ำผ่านได้พอตี (ชีบิกเกอร์ที่ 2)
208. ครู: รู้ได้อย่างไรว่าเป็นดินเหนียว ดินร่วน ดินทราย
209. ส้ม: จับๆ...มันไม่ติดมือ มันลื่นๆ (บิกเกอร์ที่ 1)
210. ครู: แล้วมีอะไรอีกที่บอกได้
211. บุ่ม: กลิ่น
212. ครู: กลิ่น
213. ส้ม: มันมีกลิ่น (หยิบมาดู)
214. ครู: กลิ่นมันฟ่อง แล้วมีอะไรอีกใหม่
215. แม่นม: มันขยาย อันนี้มันขยาย คินอันที่ 3 มันساกรา
216. ครู: จะสรุปว่าไง คินในแต่ละบิกเกอร์มันเป็นยังไง
217. บุ่ม: เกิดการแยกชั้นของดิน
218. ครู: การแยกชั้นของดิน ชั้นดินแตกต่างกันยังไง บิกเกอร์ที่ 1
219. นักเรียน: สีจาง
220. ครู: บิกเกอร์ที่ 2
221. นักเรียน: เป็น 2 ชั้น
222. ครู: บิกเกอร์ที่ 3
223. นักเรียน: 3 ชั้น
224. ครู: โอลีค แต่ละบิกเกอร์ บอกความแตกต่างกัน ตอนละลายน้ำจะเห็นได้ว่า ดินแต่ละอันมีลักษณะต่างกัน แสดงว่าเนื้อของดินจะต้องมาจากส่วนที่ต่างกัน อันนี้มาจากคลอง(บิกเกอร์ที่ 1)
225. ส้ม: อันนี้มาจากที่ไหน(บิกเกอร์ที่ 2)
226. ครู: อันนี้นำมาจากที่ไหน(บิกเกอร์ที่ 3)
227. บุ่ม: 伟大 เพราะเหมาะสมกับการปลูกพืช
228. ครู: อันนี้ล่ะนำมาจากที่ไหน(บิกเกอร์ที่ 3)
229. บุ่ม: ข้างๆ ที่ก่อสร้าง บริเวณน้ำชา

ໂປຣໂຕຄອດກົງກອງການກວດສອບ

ກລຸ່ມທີ 1

ເນັດ: ວາຮູຜີ ໂພນີແກ້ວ
ຕົ້ມ: ບຸລູຄູຖື ນ້ອຍເຈຣີຍ

ໂນ: ປະໄພ ແສງຫາວ
ຕິງລື: ອາທິດ ພຣມຄາ

1. ເນັດ: ຄ້າມີດິນນໍາມັນ 1 ກ້ອນຈະທໍາອ່າງໄວ ໃຫ້ກ້ອນດິນນໍາມັນລອບນໍ້າໄດ້ ແລະສາມາດຮັບນໍ້າຫັນຂອງເໜີຍລູນບາທໄດ້ມາກທີ່ສຸດ ແລະພວ້ມເຂົ້າມອືບນາຍວ່າທໍາໄມ້ກ້ອນດິນນໍາມັນດຶງລອຍນໍ້າໄດ້ (ຕົ້ມທີບດິນນໍາມັນມາເຖິງໄວ້ໃນມືອ)
2. ຕົ້ມ: ທໍາອ່າງໄວ...ປັ້ນເປັນຮູປປະໄໄຣດີ (ຕົ້ມຄາມທຸກຄົນ)
3. ເນັດ: ຮູປເຮືອ (ຕົ້ມໃຊ້ຝາມືອຂາດດັບນິກ້ອນດິນນໍາມັນທີ່ວາງນິນໂຕີ່)
4. ໂນ: ເຂົ້າກັນມັນລຶກໆ (ບອກຕົ້ມ)
5. ເນັດ: ໃຊ່ງໆ...ເຂົ້າກັນມັນລຶກໆ (ຕົ້ມຫ້ວາເຮົາທີ່ເພື່ອນພູດກັບຕົວເອງ ໂດຍໃຊ້ການຍໍາໄທຢກລາງ)
6. ເນັດ: ເຂົ້າຕຽນຈ້າງໆ ສູງໆ (ນອກຕົ້ມຂະໜາດທີ່ຕົ້ມໃຊ້ມືອກດິນນໍາມັນໃຫ້ແບນ)
7. ຄຽງ: ເຂົ້າໃຈໂຈທຍ໌ນີ້ຍ

(ຕິງລື, ໂນ, ເນັດລົ້ມອງໄປທີ່ກ້ອນດິນນໍາມັນສ່ວນຕົ້ມໃຊ້ມືອກດິນນໍາມັນທີ່ເປັນກ້ອນໃຫ້ເປັນແຜ່ນແບນ)

9. ໂນ: ທໍາອ່າງໄວໃຫ້ກ້ອນດິນນໍາມັນລອບນໍ້າໄດ້ (ອ່ານໂຈທຍ໌)
10. ຕົ້ມ: ເຂົ້າໂຟມ ນາໄສ່(ພູດລອຍໆ)
11. ນັກເຮືອນ : ບ່ນພື້ນພາ
12. ໂນ: ອ່າຍ່າທໍານາງມາກ...ກັ້ນມັນ (ບອກຕົ້ມ)
13. ເນັດ: ເຂົ້າຈ້າງໆສູງໆໜ່ອຍຕົ້ມ
14. ໂນ: ນ່າສຸກນະ...ຫ້ວາເຮົາ(ພູດກັນເພື່ອນ)
15. ຕິງລື: ຖຸນມັນຫຼ່ອຍ...ໄດ້ໆ (ດິນນໍາມັນ)
16. ຕົ້ມ: 10 ເໜີຍລູງຈິ້ນ (ຫັນຫຼາພູດກັບຕິງລື)

.....ເຈີຍ.....

17. ເນັດ: ທໍາໄໝທໍາອ່າງນັ້ນ (ຄູບກັບຕົ້ມພະຣະທໍາໄປດ້ວຍເລ່ວໄປດ້ວຍ)
18. ໂນ, ຕົ້ມ, ຕິງລື: ຫ້ວາເຮົາ
19. ເນັດ: ຕົ້ມ...ໂອຍ...ແລ້ວມັນຈະລອຍໄດ້ໄໝ່ໃໝ່...ລອງເຂານາລອຍດູ (ຕົ້ມ ໄນ ທໍາມີການທີ່ເນັດລົ້ມອກ)

20. โบ: อย่าทำน่าเกียจมากนะ ต้ม (เล่นน้ำไปด้วยโดยเอามือจุ่มในขันน้ำ)
21. ต้ม: ทำไม่ทำแบบนั้น(พูดข้อนคำพูดเพื่อน)
22. ติงลี: ลอยลอย ลอยเลย
23. นักเรียน: ช้าๆ (หัวเราะเนื่องจากคิดน้ำมันจน)
24. เบลด์: จม (อุทานขณะที่วางดินน้ำมันบนน้ำแล้วจะม)
25. โบ: จม
26. ต้ม: เป็น...ช้าๆ(ทำเสียงดินน้ำมันลงและชนกับพื้นขันน้ำพร้อมหัวเราะ)
27. ติงลี: จม...ช้าๆ
28. ต้ม: เอาใหม่ เอาใหม่(บอกตัวเอง)
29. ครู: เป็นไง ทดลองดอยดู
30. ต้ม: ไม่ได้ (จม)
31. เบลด์, โบ: จมเลย (หมายถึงการทดสอบครั้งที่หนึ่งดินน้ำมันจมแต่ไม่แสดงความท้อแท้)
32. ติงลี: ไม่ได้ (พูดกับตัวเอง)
33. ครู: ไม่ได้อะไร
34. โบ: เปลี่ยนวิธีใหม่(ปั้นดินน้ำมันเป็นรูปทรงใหม่)
35. ติงลี: ไม่ได้ (พูดกับตัวเอง)
36. เบลด์: ทำแบบใหม่
37. ครู: ไม่ได้ดอยหรือไม่ได้จม
38. เบลด์: ทำ (พูดกับต้มและสั่งให้ต้มปั้นอีก)
39. โบ: ไม่ได้ดอยค่ะ (ตอบครู)
40. เบลด์: นีมันโคนน้ำก็เลยแข็ง (ต้มยืนขึ้นและใช้มือกดดินน้ำมันและพยาบาลปั้น)

.....เจียบ.....

41. ครู: ยืนกีด้านจะไม่ถึง (ครูบอกต้มจากนั้นต้มและติงลีช่วยกันปั้นดินน้ำมัน)
42. ต้ม: บ่นพื้มพำ
43. เบลด์: ทำเป็นถวยสี (บอกให้ต้มปั้น)
44. ติงลี: ถูกต้องแล้วครับ (เห็นด้วยกับที่เบลด์)
45. ต้ม: ทำได้หรอนี่ (ชมตัวเอง)
46. เบลด์: ข้างนี้ทำไม่มันหนากว่าข้างนี้ (หมายถึงขอบมันหนาไม่เท่ากัน)
47. ต้ม: บ่นพื้มพำ

.....เจียบ.....

48. ໂນ: ທາງນັ້ນນະ (ນອກໃຫ້ຕົ້ມວາງແຮງຢູ່)
 49. ເບລັດ: ທາງນັ້ນນະ
 50. ໂນ: ຈນຖາ(ເຊີຍີ່ພຣະກລັວຈນ)
 51. ເບລັດ, ໂນ: ຂ້າງ
 52. ຕົງຄື: ອະໄຮລະ
 53. ຕົ້ມ: ຜັງວົງ(ນັ້ນໃຈໃນພລງານວ່າຈະໄຟຈນ)
 54. ຕົງຄື: ຄ່ອຍາ ວາງ(ວາງດິນນຳມັນລົງໃນຂັ້ນທີ່ມີນຳ)
 55. ຕົ້ມ: ຜັງວົງ(ນັ້ນໃຈວ່າໄຟຈນ)
 56. ຕົງຄື: ຄ່ອຍາ ວາງສີ
 57. ຕົ້ມ: ໂອຍ... (ດີໃຈທີ່ໄຟຈນ)
 58. ຕົງຄື: ລອຍແແລ້ວ...ເອາໄສ່າ ເອາແຮງຢູ່ໄສຕີ
 59. ຕົ້ມ: 1 (ນັ້ນແຮງຢູ່)
 60. ເບລັດ: 2
 61. ຕົ້ມ: 3, 4, 5
 62. ເບລັດ: 6
 63. ຕົ້ມ: 7
 64. ເບລັດ: 8, 9, 10
 65. ຕົງຄື: ຈມແລ້ວເຫັນນີ້ຍີ(ດິນນຳນັ້ນເຮັ່ນລອຍຕໍ່າລົງ)
 66. ຕົ້ມ: 11, 12
 67. ຕົງຄື: ຈມແລ້ວ
 68. ຕົ້ມ: 13
 69. ຕົງຄື: ເອາຂຶ້ນມາໄໝນ
 70. ຕົ້ມ: 14
 71. ຕົງຄື: ເອາຂຶ້ນມາໄໝນ
 72. ເບລັດ: 15
 73. ຕົ້ມ: 16
 74. ຕົງຄື: ໂອຍ...
 75. ເບລັດ: ຂ້າງ
 76. ຕົ້ມ: 17, 18
 77. ເບລັດ: 19

78. ต้ม: 20
79. ติงลี่: โอ๊ย... จมๆ
80. ต้ม: 21
81. ติงลี่: โอ๊ย
82. เปลด์: 22
83. ต้ม: 23
84. ติงลี่: โอ๊ยะจะตามแล้วนะ
85. ต้ม: 24
86. เปลด์: 25
87. ต้ม: 26
88. ติงลี่: ทางนี้ด้วย เห็นไหมมันเอียงข้างหนึ่ง(ชี้เพื่อให้วางเหรียญ)
89. ต้ม: 27
90. เปลด์: 28
91. ต้ม: 29, 30
92. เปลด์: 31 โอ๊ย...ช้าๆ...(คินนำมันจน)
93. ต้ม: 31 เหรียญ (เหรียญที่นับได้ทั้งหมด)(ต้มหยิบเหรียญออกจากขัน, ติงลี่ปั้นคินนำมัน)
94. ติงลี่: 31 เหรียญ...เอาใหม่ๆ(พูดกับเพื่อน)
95. ต้ม: ได้คะแนนไปเท่านั้น(ทำเหมือนเล่นเกม)
96. นักเรียน: ช้าๆ...
97. เปลด์: ครั้งแรกได้เท่าไหร่
98. ต้ม: 31 เหรียญ
99. ครู: 31 เหรียญเหรอ
100. ต้ม: ครบ
101. ครู: คิดว่ามากที่สุดหรือยัง 31 เหรียญ
102. โนบ: ยังค่ะ
103. นักเรียน: ช้าๆ...
104. ติงลี่: เอาถึงร้อยเหรียญ...เอาถึง 100 เหรียญเลยนะ
105. เปลด์: เกินไป(ที่จะใส่ให้ถึงร้อยเหรียญ)
106. ต้ม: หมุดเลข...ทั้งหมดมีกี่เหรียญนะ
107. ติงลี่: เอาใส่ครั้งเดียวหมดเลย(วางเหรียญบนคินนำมัน)

108. ក្រុះ: ព័ងមែកមី 70 ហេរិយូ
109. តាំង: ខោ 100 ហេរិយូករបៈ
110. ចិនតិះ: 70 ម៉ោង ណាមី 70 ហេរិយូ
111. តាំង: ស្អោះ(ទុនការណ៍ដែលបានស្អោះ)
112. ចិនតិះ: ខោ 70 ម៉ោង(ការបានស្អោះ)
113. តាំង: ទាំង 4 ខោ ម៉ោង(បុកឲ្យប៊ូនិនីម៉ោង)
114. ចិនតិះ: ខោ 70 ម៉ោង
115. លេល់: ទាំង 4 ខោ ម៉ោង(បុកឲ្យប៊ូនិនីម៉ោង)
116. ចិនតិះ: ចិន...ខោ ម៉ោង
117. នករើន: ថ្ងៃ...
118. ចិនតិះ: យកស្អោះ(អាមេរិកធម្មោះ)
119. លេល់: បំផុំបំបោះ...ពេន្ទោះការណ៍ឯកតិះ(ពេន្ទោះទាំងអស់នៅក្នុងគុណភាព)
120. លូប: ថ្ងៃ...
121. ក្រុះ: ខ្សោយឲ្យខ្សោយឲ្យ ខ្សោយឲ្យឲ្យខ្សោយឲ្យ (ក្រុះមីនឹងខ្សោយឲ្យឲ្យ)
122. លេល់: ពេន្ទោះការណ៍ឯកតិះ
123. លូប: ពេន្ទោះការណ៍ឯកតិះ(បុកឲ្យប៊ូនិនីម៉ោង)
124. តាំង: បំផុំបំបោះ
125. លេល់: ខោ 70 ម៉ោង
126. ចិនតិះ: បំផុំបំបោះ
127. លេល់: ទរសវិស្វែរ
128. ចិនតិះ: ខោ 70 ម៉ោង(បុកឲ្យប៊ូនិនីម៉ោង)
129. លេល់: ខោ 70 ម៉ោង
130. ចិនតិះ: តុលាការណ៍ឯកតិះ
131. លេល់: ឲ្យឲ្យ... (គិតិះគិតិះ)
132. ចិនតិះ: 70 ម៉ោង(គិតិះ 70 ម៉ោង)
133. លេល់: 1,2,3,4,5,6,7,...
134. ចិនតិះ: ខោ 70 ម៉ោង(គិតិះ 70 ម៉ោង)
135. តាំង: 8,9,10,11,12,13,14,15
136. លេល់,ចិនតិះ: ខោ 70 ម៉ោង(គិតិះ 70 ម៉ោង)
137. តាំង: 16,17

138. เบลล์: ก้อยๆ(ให้วางเหรียญเบาๆ)
139. ต้ม: 18
140. เบลล์: ก้อยๆ (บอกเพื่อนให้วางเหรียญเบาๆ)
141. ต้ม: 19
142. เบลล์: ช้าๆ...
143. ต้ม: 20,21
144. ติงดี: จนๆ ก้อยๆ (บอกให้วางเหรียญก้อยฯ เพราะกลัวจน)
145. ต้ม: 22
146. ติงดี: ตกๆ...เก็บๆ(พูดกับตัวเองว่าเหรียญตกลงบนพื้น)
147. ต้ม: 23
148. เบลล์: 24
149. ต้ม: 25,26
150. ติงดี: 27,28,29
151. ต้ม: 30,31
152. ครู: ถึงไหน (หมายถึงจำนวนเหรียญ)
153. ต้ม: 32,33,34,35,36,37,38
154. เบลล์: เร็วๆ(บอกให้เพื่อนวางเหรียญเร็ว)
155. ต้ม: 39,40,41
156. เบลล์: โอ๊ย...
157. ต้ม: 41(หมายถึงเหรียญที่ได้)
158. ครู: ได้กี่เหรียญ
159. โน: 41 เหรียญ
160. ติงดี: เอาใหม่ๆ ยังไม่พอใจฯ ทำเหมือนเดิมแต่ให้สูงกว่าเดิม(ทำขอบให้สูงขึ้น)
161. เบลล์: เอาอีกๆ (ทดสอบใหม่)
162. ติงดี: ทำสูงกว่าเดิมๆ ต้องเอาให้มากกว่าเดิม(ทำขอบให้สูงขึ้น)
163. เบลล์: ถ้าเราเท่าน้ำออกมันจะมีผลหรือเปล่า (เท่าน้ำในขันออก)
164. โน: เทออกจาก เทออกให้กินมันชนพอดี (ให้ดินน้ำมันชนกับขันน้ำ)
165. ติงดี: 70 เหรียญกี่ไม่จม...ได้ฯ ถึงแล้วหมด
166. เบลล์: ลองทำเป็นรูปน้ำเต้าแล้ว ทำให้ปากเหลือประมาณนี้ดูหน่อยสิ
(ใช้ปลายนิ้วโป้งและนิ้วชี้ชันกันเพื่อแสดงความแคบของปากน้ำเต้าให้เพื่อนดู)

167. ติงลี่: ไอ้ (อุทานเพราเบล็บอกให้ปั้นดินน้ำมันเป็นรูปหน้าเต้า ซึ่งคิดว่าปั้นยาก)
168. เบลล์: นำไม่มีทางเข้าແນ่นอน (ขณะที่ลอย)
169. ติงลี่: ใช่ๆๆ (เห็นด้วยกับเบลล์)
170. เบลล์: ทำให้ใหม่หน่อย(พูดขอร้องเพื่อน)
171. ติงลี่: ใส่อันเดียวที่ได้
172. ต้ม: 1,2,3(นับหรือยก)
173. ติงลี่: ตรงกลางๆ (บอกเพื่อนให้วางหรือยกตรงกลางๆ)
174. ต้ม: 4,5
175. ติงลี่: ขับมาตรงนี้(ชี้ตำแหน่งวางหรือยก)
176. ต้ม: 6,7,8,9,10,11,12,13
177. เบลล์: 14,15
178. ต้ม: 16,17
179. เบลล์: 18,19,20,21
180. ติงลี่: 22,23,24,25
181. ต้ม: 26
182. ติงลี่: 27
183. ต้ม: 28
184. ติงลี่: 29
185. เบลล์: ตรงนั้นๆตรงนี้จะเติมแล้ว(ชี้ตำแหน่งวางหรือยกที่ต้องการให้วาง)
186. ต้ม: 30
187. ติงลี่: 31
188. ต้ม: 32
189. ติงลี่: 33
190. เบลล์: 33 แล้ว(พูดอย่างดีใจ)
191. ต้ม: 34, 35
192. ติงลี่: เดี่ยวๆ 36 (ไม่อยากให้จม)
193. ต้ม: 37
194. ติงลี่: 38...เดี่ยวๆ(ไม่อยากให้จม)
195. ต้ม: 39
196. ติงลี่: 40,41

197. ต้ม: 42
198. เบลล์: 43,44,45
199. ติงลี่: โอ้ 45 ได้น้อยจัง(คืนน้ำมันจนลงเมื่อไส่เหรียญบาทได้ 45 เหรียญ)
200. เบลล์: รีบใส่นากไป (หัวเราะ)
201. ติงลี่: ได้น้อยมาก(เสียดาย)
202. ครู: เท่าไหร่นี่
203. ต้ม,ติงลี่: 45 ครบ
204. ติงลี่: ว่าจะได้ 70 (หมายถึงเหรียญ)
205. เบลล์: เอาอีกใหม่...ลองทำให้เป็นรูปน้ำเต้าหน่อyle
206. ติงลี่: โอ...ยาก (ปั้นยาก)
207. ครู: ครั้งที่แล้วกับครั้งนี้รูปทรงแตกต่างกันยังไง
208. ต้ม: ครั้งแรกทำเป็นวงกลม
209. เบลล์: แล้วทำให้ข้างๆมันสูงกว่าเดิมค่ะ(หมายถึงขอบคืนน้ำมัน)
210. ครู: แล้วครั้งที่ 2
211. ติงลี่: กีสูงขึ้นเรื่อยๆ ครบ(หมายถึงขอบคืนน้ำมัน)
212. เบลล์: ครั้งแรก...
213. ครู: อะไรสูง
214. เบลล์: ครั้งแรกทดลองก่อนค่ะว่า ถ้าเอาทรงนี้จะอยู่ได้ใหม่ ตอนแรกมันจะแล้วก็เปลี่ยนเป็นรูป 4 เหลี่ยม
215. ครู: ครั้งแรกเป็น
216. เบลล์: เป็นรูปวงกลมค่ะ
217. ครู: ครั้งที่สองเป็น
218. ต้ม: 4 เหลี่ยม
219. ครู: 4 เหลี่ยม
220. ติงลี่: โออิ...ทำไม่ได้(ปั้นคืนน้ำมันไม่ได้)
221. เบลล์: ช้าๆ
222. ติงลี่: ทำเป็นรูปเรือกี๊แล้วกันนะ
223. ครู: อันนี้จะทำเป็นรูปอะไร
224. เบลล์: วงรีใหม่
225. โน: เรือยาวๆ

226. ติงลี่: ทำเรือยาวกีเด็กันนะ
227. เบลด์: เอาเรือ...ทำให้มันเท่ากัน
228. ติงลี่: บ่นพื้นพำ
229. ต้ม: ลองทำขอบมันดูสิ
230. เบลด์: ทำขอบเล็กๆ ถ้าตรงนั้นมันหนาเกินมิติ ก็ต้องทำตรงนี้บางๆ
231. นักเรียน: บ่นพื้นพำ
232. ครู: ดูด้วยนะว่าโจทย์เขามาตามอะไร
233. ติงลี่: ลองค้ำๆอย่าทำสูง ลองค้ำๆคุ
234. ต้ม, ติงลี่: บ่นพื้นพำ
235. ติงลี่: มันเป็นรูปสี่เหลี่ยมนจะเนี่ยบ...สี่เหลี่ยมผืนผ้า
236. ต้ม: หรือแผลมๆ
237. ติงลี่: หรือแผลมๆ เมื่อันเรือ อบ่างนีล่ะ...โอ๊ยๆ ดอยไปๆ
238. ต้ม: เอียง...(ดินน้ำมัน)
239. ติงลี่: นำมันสะเทือน
240. ต้ม: เอียง
241. ติงลี่: โอ๊ย..เข้าเรือ...นำมันสะเทือน...ให้นำนิ่ง
242. โภ: ครั้งที่ 3
243. ติงลี่: บ่นพื้นพำ... ใส่หรือญหมดเลย
244. เบลด์: ลองเอา ใส่�ันแบบๆ ไม่ต้องซ่อนกัน(บอกลักษณะของการวางหรือญ)
245. ต้ม: 1, 2(นับหรือญ)
246. ติงลี่: ซ่อนกันเหมือนเดิม(การวางหรือญ)
247. ต้ม: 3
248. เบลด์: เรียงๆ(บอกให้เพื่อนวางหรือญ)
249. ต้ม: 4, 5
250. เบลด์, โภ, ต้ม, ติงลี่: 6, 7, 8, 9, 10
251. ติงลี่: โอ๊ย...เข้าข้างหน้าก่อน
252. ต้ม: ได้ 10 หรือญ
253. ติงลี่: เอาอันเดิม ยังเดิม ได้มากกว่า
254. ครู: เมื่อกี้ ครั้งที่ 4 ได้กี่หรือญ
255. ต้ม: 10 หรือญ

256. ครู: 10 เหรียญ
257. เบล็ด: ไม่ใช่ ครั้งที่ 5 ค่า ได้ 10 เหรียญ ไม่ใช่ครั้งที่ 4
258. ครู: ครั้งแรก
259. เบล็ด: ครั้งแรกไม่ได้เลขค่า
260. ต้ม: ครั้งแรกจน
261. ครู: อ้อ... เราแนบครั้งนั้นด้วยเป็นครั้งแรก
262. เบล็ด, โน: ค่า
263. ติงลี่: อันแรกไม่นับ เพราะเป็นการทดสอบ
264. เบล็ด: พลากแล้ว เชอพลาดแล้ว
265. ต้ม: ทำให้มันสั้นกว่านี้
266. ติงลี่: เหรอ... ทำให้มันสั้นกว่านี้เหรอ
267. ต้ม, ติงลี่: บ่นพึมพำ...
268. ต้ม: มันร้อนะ มันร้อน(ดินน้ำมันเป็นรู น้ำเข้าได้)
269. เบล็ด: บ่นพึมพำ
270. โน: อันที่ 4 เราเป็นรูปอะไร
271. เบล็ด: รูปสี่เหลี่ยมแต่わりขอบสูงขึ้นอีก
.....เงียบ.....
272. ต้ม: ทำมาแล้ว...รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
273. ติงลี่: บ่นพึมพำ
274. เบล็ด: ครั้งที่ 5
275. เบล็ด, โน, ต้ม, ติงลี่: บ่นพึมพำ
276. โน: สี่เหลี่ยมผืนผ้า
277. ติงลี่: 1(นับเหรียญ)
278. ต้ม: 2
279. ติงลี่: 3
280. ต้ม: 4
281. ติงลี่: 5
282. ต้ม: 6
283. ติงลี่: 7
284. ต้ม: 8

285. ติงลี่: 9
 286. ต้ม: 10
 287. ติงลี่: 11
 288. ต้ม: 12
 289. ติงลี่: 13
 290. ต้ม: 14
 291. ติงลี่: 15
 292. ต้ม: 16
 293. ติงลี่: 17
 294. ต้ม: 18
 295. ติงลี่: 19
 296. ต้ม: 20
 297. ติงลี่: 21
 298. ต้ม: 22
 299. ติงลี่: นำเข้าแล้ว... 23(นำในขันไหหลำเข้ามาในดินนำมัน)
 300. เบลล์: สาๆ...
 301. ต้ม: 24
 302. ติงลี่: 25
 303. ต้ม: 26
 304. ติงลี่: 27
 305. ต้ม: 28
 306. ติงลี่: 28 แล้ว
 307. เบลล์: 29
 308. ต้ม: 30
 309. ติงลี่: 31, 32
 310. ต้ม: 33
 311. ติงลี่: 34
 312. ต้ม: 35
 313. ติงลี่: 36, 37
 314. ติงลี่: สาๆ... 37

315. ต้ม: 37
316. เบลล์: เท่านึ่งพอนะ(บอกกับเพื่อนๆ)
317. เบลล์: ทำกี่ครั้ง
318. โน: ทำ 6 ครั้ง
319. เบลล์, โน: ครั้งที่ 4 ได้มากที่สุด
320. ต้ม: สี่เหลี่ยมจัตุรัส
321. ติงลี่: ชวยๆ(ที่ใส่เหรียญได้น้อย)
322. โน: ได้มากที่สุด 45 เหรียญ
323. เบลล์: ก้อนดินน้ำมันเดียวกัน(เปลกใจ)
324. โน: คิน้ำมันเป็นรูป...
325. เบลล์: เป็นรูปอะไร...
326. ติงลี่: เนี่ยะ..
327. เบลล์: เอาครั้งที่ 4 นะ(บอกเพื่อนเพื่อเขียนในกระดาษ)
328. ติงลี่: บ่นพื้นพำ...อันนี้นะ
329. เบลล์, โน, ต้ม, ติงลี่: บ่นพื้นพำ
.....เขียน.....
330. ติงลี่: ได้มากแล้ว ต้ม
331. ต้ม, ติงลี่: บ่นพื้นพำ
332. โน: เขียนอธิบายว่าทำไม่เหมือนบทถึงลองน้ำได้
333. ครู: เราทำทั้งหมดกี่ครั้ง
334. เบลล์, โน: 6 ครั้ง กะ
335. ครู: ครั้งไหนพอใจมากที่สุด
336. เบลล์: ครั้งที่ 4 กะ เพราะว่ามันใช้เหรียญได้มากกว่าทุกครั้งกะ
337. ครู: กี่เหรียญกะ
338. เบลล์, โน, ต้ม, ติงลี่: 45 เหรียญครับ/กะ
339. ครู: 45 เหรียญ
340. เบลล์: กะ
341. ครู: ลองอ่าน โจทย์คุณว่าเขาต้องการอะไร (ถามนักเรียนทุกคน)
342. เบลล์: พร้อมทั้งเขียนอธิบายว่า ทำใหม่ก้อนดินน้ำมันถึงลองน้ำได้ (อ่านโจทย์)
343. ครู: ทำใหม่ดินน้ำมันถึงลองน้ำได้ เขียนอธิบายด้วย

(ครุฑบทวนโจทย์และແນະນຳໄຫ້ເພີຍນອົບາຍລົງບນກະດາຍ)

344. ຕົ້ມ, ຕິງຄື່: ເພຣະວ່າດິນນໍາມັນ...
345. ຕິງຄື່: ມີຄວາມ...
346. ຕົ້ມ: ເນາກວ່ານໍາ (ຕອບຄຽງ)
347. ຕິງຄື່: ໄມໄໃໝ່ (ແຢັ້ງກັບຕົ້ມ)
348. ເບລດ໌: ເພຣະນໍາມີຄວາມເບາກວ່າ(ຫວເຮັດ)
349. ຕົ້ມ: ມັກກວ່າດິນນໍາມັນ
350. ຕິງຄື່: ພອດີ (ເປີຍເປີຍເນັ້ນໍາຫັກຂອງດິນນໍາມັນກັບນໍາ)
351. ເບລດ໌: ເຂົອຍ່າງນີ້ ດິນນໍາມັນ ເວລາເຮົ້າເປັ້ນແລ້ວເປັ້ນຮູບ ນໍາໄຟ່ສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້
352. ຕົ້ມ: ນໍາມີອຸປະກອດໃຫຍ່ກວ່າດິນ
353. ເບລດ໌: ໄມແນ່ໃຈ (ວ່າທຳໄມດິນນໍາມັນຄື່ງລອຍນໍາໄດ້)
.....ເຈີຍ.....
354. ເບລດ໌: ທຳໄມດິນນໍາມັນຄື່ງລອຍນໍາໄດ້
355. ຕິງຄື່: ໄມຕໍ່າກວ່າ 70 ນະ (ໜ້າຍຄື່ງເຫຼືອຍຸນາຖາ)
356. ຄຽງ: ຂ່າວຍກັນຕອບ (ນອກນັກຮີຍິນ)
357. ເບລດ໌: ທຳໄມດິນນໍາມັນຄື່ງລອຍນໍາໄດ້
358. ຄຽງ: ຕອບກ່ອນ
359. ຕົ້ມ: ນ່າຈະ...ດິນນໍາມັນມີອຸປະກອດເລື່ອກວ່ານໍາ ກໍໄດ້ຮັບ
360. ເບລດ໌: ໄມແນ່ໃຈ(ຫວເຮັດ)
361. ເບລດ໌: ແລ້ວທຳໄມຄົງຄົດຍ່າງນັ້ນ
362. ໂບ: ນໍາມັນເຂົ້າໄມ້ໄດ້(ເຂົ້າມາຂ້າງໃນດິນນໍາມັນ)
363. ເບລດ໌: ດິນນໍາມັນມີນໍາຫັກເບາກວ່ານໍາ (ຫວເຮັດເພຣະ ໄມມິ່ນໃຈ)
364. ຄຽງ: ລອງເພີຍກັນດູກ່ອນ ຈາກການທຳກິຈການເມື່ອກີ່ນີ້ ເຮົ້າເຫັນອະໄຮ
365. ຕິງຄື່: ບ່ນພື້ນພໍາ
366. ຄຽງ: ອະໄຣນະພູດໃໝ່ຈີ
367. ເບລດ໌, ໂບ, ຕົ້ມ, ຕິງຄື່: ຊ້າງ
368. ເບລດ໌: ມັນອູ່ກັນເຮົາໃໝ່ໄໝນ...ບັນດິນນໍາມັນເປັ້ນຮູບ...
369. ຄຽງ: ເຂົອຍ່າງນີ້ນະ ເຂົອທີ່ລະປະເຕີນດີກວ່າ ຄັ້ງແຮກ ເຮົາທຳເປັ້ນຮູບອະໄຮກ່ອນ
370. ຕົ້ມ, ຕິງຄື່: ຮູ່ປົງກລົມ
371. ເບລດ໌, ໂບ, ຕົ້ມ, ຕິງຄື່: ຮູ່ປົງກລົມ

372. ตื้ม: ลอยไม่ได้จมอยย่างเดียวครับ
373. ครู: รูปวงกลมลอยไม่ได้จมอยย่างเดียว
374. เบล็ด, โนบ: กะ
375. เบล็ด: ไม่สามารถลอยน้ำได้
376. ครู: เป็นยังไงที่ว่าลอยไม่ได้ มันคือยังไง เราเห็นยังไงถึงสรุปว่ามันลอยไม่ได้
377. ตื้ม: เพราะว่าวางลงไปก็จะทันที(ดินน้ำมันจน)
378. เบล็ด: เพราะมันไม่เท่ากัน
379. ติงลี่: น้ำหนักมันไม่เท่ากันครับ
380. ครู: น้ำหนักมันไม่เท่ากันในแต่ละด้าน
381. เบล็ด: ดินน้ำมัน
382. ครู: แสดงว่ามันไม่เท่ากัน มันมีผลอย่างไรกับการงาน การลอย
383. เบล็ด: สมนติว่าข้างหนึ่งหนักมันก็อึยง น้ำเข้ามามันก็จะลงไปเลย
384. ครู: แล้วครั้งที่ 2 เราทำเป็นรูปอะไร
385. นักเรียน: รูปสี่เหลี่ยมจตุรัส
386. ครู: สี่เหลี่ยม
387. เบล็ด: กะ
388. ครู: ทำงานกลมดีๆ ทำไม่คิดทำเป็นสี่เหลี่ยม
389. เบล็ด: เพราะว่าทำงานไม่ได้แล้ว จึงเปลี่ยนรูปใหม่ค่ะ... รูปสี่เหลี่ยมค่ะ
 เพราะคิดว่ามันน่าจะลอยน้ำได้
390. ตื้ม, ติงลี่: ครับวงกลมครับ(ทำเด่นโดยเอาฝากล่องพลาสติกวงกลมมาลองน้ำ)
391. ติงลี่: ก็ไม่จมครับ(หัวเรา)
392. ครู: น้ำจะคงอยู่ไม่จม (หัวเรา) แล้วทำไม่คิดทำเป็นรูปสี่เหลี่ยม
393. เบล็ด: คิดว่ามันลอยน้ำได้ดีกว่าวางกลมค่ะ
394. ติงลี่: เอาใส่
395. ครู: ตรงไหนของสี่เหลี่ยมที่คิดว่ามันลอยน้ำได้ดีกว่าวางกลม
396. เบล็ด: ขอบค่ะ ขอบสูงกว่าวางกลม
397. ครู: แสดงว่าวางกลมครั้งแรกที่เราทำมีขอบใหม
398. เบล็ด, โนบ: มีค่ะ แต่ว่า...
399. ตื้ม: ไม่ค่อยสูง
400. ติงลี่: ไม่เสนอ กัน... ไม่เท่าเทียมกัน

401. โน: พื้นมันหนา
402. ครู: แต่พอทำครั้งที่ 2 ทำเป็นสีเหลี่ยมแล้วก็มีขอบสูง
403. เบลล์: ขอบสูงค่ะ
404. ครู: ขอบมีผลอย่างไรต่อการจมการโดย ทำไมต้องคิดว่าขอบสูงจะต้องด้อยหรือขึ้น
405. ติงลี่: มันไม่เกี่ยวกับครัว แต่ขอให้ขอบเสมอ กันก็พอครับ
406. เบลล์: เวลามันลงไปในน้ำ น้ำมันขึ้นมาแล้วอธิบายไม่ถูก...
407. ครู: ทำยังไง... ค่อยๆ อธิบายไป... ตามทัน ใหม่เนี้ย... ครั้งแรกเชื่อทำเป็นวงกลมใช่ไหม 408.
ติงลี่: ครับ
409. ครู: แล้วครั้งที่ 2 ทำเป็นรูปสี่เหลี่ยม ตามว่า วงกลมกับสี่เหลี่ยมนี้ต่างกันอย่างไร
ทำไมครั้งแรกคิดทำเป็นวงกลมแล้วพอทดสอบ แล้วพอครั้งที่ 2 ถึงคิดทำเป็นรูป
สี่เหลี่ยม มันมีผลต่อการจมการโดยบังเอิญ รูปวงกลมกับสี่เหลี่ยมนี่ขึ้น...
410. ติงลี่: มันอยู่กับน้ำหนักครับ
411. ครู: วงกลมกับสี่เหลี่ยมมันแตกต่างกันตรงไหน ... ครั้งแรกทำเป็นรูปวงกลมใช่ไหม
412. เบลล์, โน, ต้ม, ติงลี่: ใช่ครับ/ค่ะ
413. ครู: แล้วเอาไปทดสอบการจมการโดย แล้วปรากฏว่าจะหืดหรือดอย
414. นักเรียน: จน
415. ครู: จน...แล้วตรงไหนที่คิดเปลี่ยนเป็นรูปสี่เหลี่ยม อะไรที่ทำให้เราคิดว่าครั้งต่อไปจะ
ทำเป็นรูปสี่เหลี่ยมนนะ
416. เบลล์: ถ้าเราทำเป็นรูปสี่เหลี่ยมมันก็จะเปลี่ยนให้ขอบมันสูงขึ้นได้ง่ายแต่ถ้าเป็นวงกลม
มันก็จะ...
417. เบลล์, ต้ม: ทำขอบยก
418. ครู: วงกลมกับสี่เหลี่ยมนั้นต่างกันตรงที่มันทำขอบง่ายกับทำขอบยกแล้วขอบมันไปมี
ผลอย่างไรต่อการจมการโดย
419. เบลล์: เวลาเราเอาน้ำมันลงไป ดินน้ำมันจะหนักกว่ากัน เวลามันลงไป น้ำมันจะขึ้นมาตรง
ขอบ เราเก็บก่อน ครั้งแรกใช่ไหม กะว่า น้ำ...มันขึ้นมากองตรงนี้ เราเก็บทำให้มันสูง
กว่าในระดับน้ำที่มันขึ้นมา
420. ครู: ขอบนี้กันน้ำเข้าใช่ไหม
421. เบลล์, โน: กะ
422. ครู: เรากายายนจะบอกอย่างนี้ใช่ไหม
423. เบลล์: กะ

424. ครู: เมื่อครูอธิบายว่า ถ้ามันนีขอบ ถ้าเกิดน้ำมันขึ้นมา ขึ้นมา เพิ่มขึ้นมาใช่ไหม มันก็จะเข้ามาในสี่เหลี่ยมไม่ได้ แล้วเมื่อครูบอกว่างกลมมันทำขอบยาก ตรงไหนที่คิดว่า มันทำขอบยาก
425. ต้ม: เวลาขึ้นไปสูงๆ
426. ติงตี: มันจะมีรอยร้าว เมื่อเรารีบทำงาน มันก็จะมีรอยร้าวด้วย
427. ครู: อะไรมะ
428. โนบ: วงกลมเมื่อเราจะเริ่มทำงาน ตรงที่เราเริ่มจะทำงาน มันจะบางและจะทำให้ร้าวได้ค่ะ และน้ำจะเข้าได้ มันจะเป็นรอยหัก น้ำก็จะซึมเข้าได้
429. ครู: หมายถึงระหว่างขอบมันหรือ
430. นักเรียน: ครับ/ค่ะ ระหว่างพื้นกับขอบ
431. ครู: ระหว่างพื้นกับขอบ มันจะมีรอยหัก
432. โนบ: รอยหักและกีบงครั้ง ถ้าเราทำไม่เสมอ กันมันก็จะบางและก็เป็นรอยร้าวได้ค่ะ
433. ครู: แสดงว่าถ้าเกิดเมื่อกี้จากคำพูดของเรานอกจาก ถ้าขอบมันไม่เท่ากัน มันจะบางมีรอยหักและมีรอยร้าว ถ้ามีรอยร้าวแล้วมันจะส่งผลยังไง
434. นักเรียน: น้ำมันก็จะเข้า
435. โนบ: และใส่เหรียญไม่ได้ยะ แล้วมันก็จะจน
436. ครู: แสดงว่าตอนนี้ เราผุ่งไปที่ว่าขอบมันมีผลต่อการลอย การจมด้วย เราถึงคิดทำงาน มันขึ้นมา
437. โนบ: ค่ะ
438. ครู: แล้วมีประเด็นไหนอีกที่คิดว่ามีผลต่อการลอย การจม เมื่อกี้ครูพูดว่าไปถึงน้ำเข้าใช่ไหม มีรอยร้าวและมีน้ำเข้า น้ำเข้าแล้วมันทำให้เป็นอย่างไร
439. เบลล์: น้ำเข้ามันก็จะลิคค่ะ
440. ครู: น้ำเข้าทำให้จน
441. นักเรียน: ครับ/ค่ะ
442. ครู: แสดงว่าน้ำไปทำให้น้ำหนักมันเพิ่มหรือ
443. ต้ม, ติงตี: ครับ

.....เสียบ.....

444. ครู: ครั้งที่ 4 ก่อนที่เราจะทำครั้งที่ 4 ครูได้ยินว่า วารุณี บอกว่าให้บอกว่าทำเป็นรูปน้ำเต้า
445. เบลล์: หัวเราะ
446. ครู: เป็นทรงบังไงรูปน้ำเต้า
447. เบลล์: มันเป็น
448. ต้ม: ทรงกระบอก
449. เบลล์: เมื่อฉัน คล้ายๆ สูงๆ และทำให้ปากมันเล็กๆ
450. ครู: เป็นผลไม้ชนิดหนึ่งของน้ำเต้า
451. เบลล์: กะแล้วทำให้ปากมันเล็กๆ กะ แต่ให้มันเข้าเหรียญได้ และทำให้ขอบมันไม่มีที่ให้น้ำเข้าได้
452. ครู: เคยเห็นรูปน้ำเต้าว่ามันมีรูปทรงบังไง เคยเขียนไว้ตรงไหนหรือ รูปน้ำเต้า
453. เบลล์: vac...vac
454. ครู: vac...er...vac รูปน้ำเต้าเป็นบังไง
455. เบลล์: หัวเราะ... เป็นอย่างนี้กะ
456. ครู: อันนี้คือ รูปน้ำเต้าของเราใช่ไหม แล้วคิดบังไงถึงอยากทำรูปน้ำเต้า
457. เบลล์: เพราะว่ามันจะลอกน้ำได้ มันจะไม่มีโอกาสที่น้ำจะเข้าไปในน้ำเต้านั้นอย มันจะเหลือแค่ปากใช่ไหม กะ แล้วเราเก้อเรียญใส่ได้
458. ครู: ทำไม่คิดว่าโอกาสหน้าเข้ามันน้อยลง
459. เบลล์: เพราะว่า ปากรูมันเล็ก กะ
460. ครู: มันมีปาก มีช่องว่างที่จะหยดเรียญอยู่ แต่ว่าช่องว่างหรือปากมันจะเล็กใช่ไหม
461. เบลล์: กะ
462. ครู: สรุปได้หรือบังว่าจะไรมีผลต่อการจมการลอยน้ำ
463. ต้ม: น้ำหนัก
464. ติงลี่: น้ำหนัก การทรงตัว
465. ครู: อันที่ 1 ก็คือ ขอบ อันที่ 2 ก็คือ
466. ต้ม, ติงลี่: น้ำหนัก
467. ครู: น้ำหนัก การทรงตัว ...น้ำหนัก มีผลอย่างไร อธิบายให้ฟังหน่อย
468. ต้ม: ถ้าน้ำหนักมันมาก ขอบมันก็จะรับน้ำหนักไม่ไหว และก็จะจน
469. ครู: น้ำหนักมันมาก หมายถึงน้ำหนักของคินน้ำมัน
470. ต้ม: เหรียญด้วยครับ

471. ครู: กับเหรียญรวมกัน
472. ต้ม: ครับ
473. เบลด์: เราต้องทำให้มันเสมอ กัน
474. ครู: อะไรทำให้มันเสมอ กัน
475. เบลด์: คืนนี้มัน ทำให้มันเสมอ กัน แล้วก็พยายามทำให้มันเบา กว่าเหรียญด้วย
476. ครู: ตอนที่เราทำเป็นรูปสี่เหลี่ยม ใช่ไหม เราพยายามทำให้มันเป็นช่องไว
477. นักเรียน: เป็นพื้นเสมอ กัน
478. ครู: เสมอเป็นพื้นของสี่เหลี่ยมนี่
479. นักเรียน: ครับ/ค่ะ
480. ครู: ถ้ามันเป็นสูงๆ ต่ำๆ อย่างนี้ล่ะ
481. เบลด์: นำหนักมัน ไม่เท่ากัน มันเอียงค่ะ
482. ครู: มันเอียง
483. เบลด์: ค่ะ
484. ครู: มันเอียงแล้วมีผลต่อการล้อข การจมอย่างไร
485. โนบ: ตรงนี้มัน ไม่เท่ากัน ตรงที่มันต่ำนี้ค่ะ มันเอียงใช่ไหมค่ะ นำก็จะเข้าตรงที่มันต่ำนี้ ค่ะ อื้อ... ไหนว่าถ้าพื้นที่ไม่เท่ากัน มันจะมีบางส่วนที่ต่ำ นำมันก็จะเข้ามาได้ แล้วก็ สิ่งหนึ่งที่ครูเห็นก็คือว่า ทุกครั้งที่เราทำการทดสอบเราราพยาบาลที่จะวางเหรียญ ค่อนข้างจะมีตำแหน่งหรือเป้าหมายอย่างเช่น อาจจะบอกว่า วางตรงนี้ พอดักครู่ ต่อไป วารุณีบอกว่า วางตรงนี้ น้ำหนักหรือบางที่วารุณีบอกว่า วางเหรียญแบบกระจาย กันไปแบบไม่ต้องเรียงซ้อนกัน
486. ครู: เราต้องดูที่ลักษณะค่ะ ถ้าคืนนี้มัน เราใส่เหรียญข้างหนึ่งใช่ไหมค่ะ มันก็เอียง มันก็จะ ถ้าเราทำให้เป็นรูปแบบๆ และขอขอบคุณ เรายังทำให้เหรียญมันกระจาย เพราะถ้าเอาไปกองไว้มันก็เอียง จนค่ะ
487. เบลด์: แสดงว่าเอียงเมื่อไร ก็จะมีน้ำหนัก...
488. ครู: แสดงว่าเอียงเมื่อไร ก็จะมีน้ำหนัก...
489. เบลด์: ค่ะ
-เรียบ.....
490. ครู: เอียงเมื่อไหร่ ก็จะมีน้ำหนัก แปลกนะ ได้ยินอาทิตโนกกว่าน้ำหนัก นำหนักพุดบ่อยมาก มันคืออะไรหรือในความเข้าใจของเรามากว่าน้ำหนัก
491. เบลด์: ห้าๆ...(หัวเราะที่เพื่อนถูกครูดาน)
492. ครู: นำหนัก...

493. ติงตี: ปริมาณของน้ำหนักมันไม่เท่ากันครับ
494. ครู: น้ำหนักก็คือปริมาณของน้ำหนักไม่เท่ากัน ...เอาให้เห็นภาพหน่อยสิ...เชอคิดว่า
น้ำหนักมันเป็นยังไงในความเข้าใจของเรา...ต้มน้ำหนักมันเป็น
ยังไง.....เงิน.....
495. ครู: ใจได้ช่วยกันคิดใน 4 คนนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นคนเดียว
496. ต้ม: น้ำหนักเกี่ยวกับอนุภาค
497. ครู: น้ำหนักเกี่ยวกับอนุภาคมันเป็นยังไง เกี่ยวข้องยังไง
498. ต้ม: ถ้าอนุภาคอยู่ห่างไกลกันน้ำหนักก็จะเบา ถ้าอนุภาคอยู่ใกล้ชิดกันน้ำหนักก็จะมาก
499. ครู: อนุภาคอยู่ใกล้ชิดกัน น้ำหนักก็จะมาก
500. ต้ม: มากกว่า...
501. ครู: มากกว่า อันที่มีอนุภาคห่างกัน...อันนี้ความเข้าใจของเราว่า น้ำหนักคืออันนี้
แสดงว่าการณ์ของคินน้ำมันที่ขอบอกว่า...บางที่น้ำหนักมันไม่เท่ากันในแต่ละ
ข้าง ข้างซ้ายหรือขวาที่ไม่เท่ากัน ก็แสดงว่าเรามองยังไง เราถึงบอกครูได้ว่า
ด้านซ้ายด้านนี้มีน้ำหนักมาก ด้านขวาด้านนี้มีน้ำหนักน้อย
502. ต้ม: ถ่าว่าด้านนี้เมียะ ด้านขวาจะchein สูง
503. ครู: การที่มันเอียงกับการที่มันchein สูง มันแสดงให้เห็นว่าอนุภาคมีการเรียงตัวยังไง
 เพราะเมื่อกีมัน โยงกันใช่ไหม บอกว่าน้ำหนักเกี่ยวกับการเรียงตัวของอนุภาค
 ถ้าอนุภาคมาก อุบัติไทย ถ้าน้ำหนักมากอนุภาคก็จะเรียงตัวแบบติดกันใช่ไหม
 แล้วเราจะพูดเช่น โยงไปถึงว่า ถ้าส่วนที่มีน้ำหนักมากมันก็จะเอียงลง ... เรามองໄได้
 ยังไงว่า เอียงลงกับอนุภาคมีความเชื่อมโยงกันยังไง ครูก็สงสัยนะ ครูก็ถาม
 ครูก็อยากรู้
504. ต้ม: คือว่า อนุภาคข้างนี้มากกว่าข้างที่สูงขึ้น
505. ครู: อือ อนุภาคมันมีมากกว่า
506. ต้ม: คือว่า เราเอาเรียบลุงมาข้างนี้มากกว่า
507. ครู: อ่ายงกรณ์ตอนนี้ใช่ไหม กรณ์ตอนนี้ก็คือเราไม่ได้ใช้คิน้ำมันแต่ว่าเราเอาตัวอย่าง
 ของการลอยของผาพลาสติกรังนี้หรือ
508. ต้ม: ครับ
509. ครู: ครั้นนี้ครับเป็นคนวางแผนเรียบลุง ไปเมื่อที่
510. ต้ม: อาทิติ

511. ครู: อาทิติหรือ อาทิติวงศหรีบัญถงไปใช้ใหม่ ครูถามว่า 2 ข้างนี้ อันนี้เป็นข้างซ้าย และข้างขวา ก็แล้วกันนะ ก็จะได้คุยกันง่าย เข้าใจตรงกันด้วย ซ้ายกับขวา ซ้ายกับขวาคือความเข้าใจของเชอ เธอคิดว่าอันไหน ข้างไหนมันมีน้ำหนักมากกว่ากัน
512. ต้ม, ติงลี่: ข้างซ้ายครับ
513. ครู: ข้างซ้ายหรือ แล้วอันไหนเบา
514. นักเรียน: ข้างขวา
515. ครู: แล้วทำใหม่ถึงคิดว่าข้างซ้ายมีน้ำหนักมาก
516. เปลด์: เพราะน้ำหนักของหรีบัญถงไปเพิ่มน้ำหนักของข้างซ้ายค่ะ
517. ต้ม: มันก็เลยอึยง
518. เปลด์: มันก็เลยอึยง แล้วข้างขวา มันก็สูงขึ้น เพราะมันเบากว่าข้างซ้ายค่ะ
519. ต้ม: เหมือนกระดานหก
520. เปลด์: ค่ะ
521. ครู: มันเป็นยังไงกระดานหก
522. เปลด์: ถ้า
523. ครู: ที่เธอเล่นในสนามเด็กเล่น
524. เปลด์: ค่ะ
525. ครู: ที่มันไม่มีกระดานและมี 2 ข้าง โยกขึ้น โยกลง
526. เปลด์: ค่ะ
527. ครู: เอามันเป็นยังไง อธิบาย
528. ติงลี่: ถ้าน้ำหนักคนเท่ากันมันก็หยุดนิ่ง
529. ต้ม: เท่ากัน
530. ติงลี่: มันตรงด้วย
531. ต้ม: มันก็หยุดอยู่เท่ากัน ถ้าคนทางซ้ายหนักกว่า ทางซ้ายมันก็ลงไป ข้างขวา มันก็จะล้อยขึ้น
532. ครู: แสดงว่าน้ำหนักกับการลอย การจมมีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง
533. ติงลี่: ถ้าน้ำหนักมาก มันก็จะจมครับ
534. ครู: มันหนักมาก มันก็จะจม
535. ติงลี่: ครับ
536. ครู: มันหนักน้อยล่ะ
537. ติงลี่: ก็ทรงตัวได้ครับ

538. ครู: เอ้า...พุดมา
539. เบลด์: ไม่มีอะไร
540. ครู: ยังไม่ทิ้งเลยอนุภาค ยังไม่ทิ้งเลย (หัวเราะ) ยังไม่ทิ้งจะอนุภาคนะ น้ำหนักมากมันก็จะจมน้ำเหมือน...เอ้อ แล้วมันไปเกี่ยวกับอนุภาคยังไง เมื่อกี้ ต้ม บอกว่าถ้าน้ำหนักมากก็คือมันเรียงชิด อนุภาคมันเรียงชิดกันมาก อันนี้คือความเข้าใจของเราว่าใช่แค่
541. ต้ม: ครับ
542. ครู: จนกับลอยเรา 4 คน เข้าใจคำว่าจนกับล้อยอย่างไร
543. เบลด์: จนก็คือมันจมลงไปแค่ ลอยก็คือความสามารถลอยน้ำได้ ทรงตัวและเหรียญเข้าไปอยู่ในน้ำโดยที่ไม่จนแค่
544. ครู: จนก็คือจนลงไป
545. เบลด์: กะ...ลอยก็คือมันลอยน้ำและเหรียญก็เข้าไปอยู่น้ำได้
546. ครู: เอ้อ...คำว่าจนลงไปของวารุณี หมายความว่าจนลงไปได้น้ำหรือ หรือว่าอยู่ในระดับไหนเรียกว่าจน
547. ติงลี: (เหมือนจะพูดอะไร)
.....เงิน.....
548. ครู: อะไรมะ
549. นักเรียน: หัวเราะ
550. ครู: จนคือจนลงไปได้น้ำ ตามความเข้าใจของวารุณี
551. เบลด์: กะ
552. ครู: แล้วลอยยังไง
553. เบลด์: ลอยมันก็ลอย
554. ติงลี: อยู่หนีอผิวน้ำครับ
555. ครู: อยู่หนีอผิวน้ำ...ทั้งหมดหรือครึ่งหนึ่ง
556. ต้ม: บางส่วนครับ
557. ติงลี: เป็นบางส่วนครับ
558. ครู: บางส่วน
559. ต้ม: บางส่วนลอยอยู่หนีอน้ำ
560. ครู: วัตถุที่จะลอยน้ำได้มีลักษณะเป็นอย่างไร ถึงเรียกว่าวัตถุนั้นสามารถลอยน้ำได้
561. ต้ม: มีอนุภาค
562. เบลด์: อนุภาคอีกแล้ว ออกจากอนุภาคหน่อย

563. ต้ม: มีอนุภาคเบากว่าน้ำ
564. ครู: มีอนุภาคเบากว่าน้ำ ...เอ้อ แล้วอนุภาคของเรามันคืออะไร พูดบ่อยๆ ครูก็อยากรู้
565. เบลล์: หัวเราะ...
566. ครู: หน้าตาของอนุภาคมันเป็นยังไง เมื่อันเราตามว่าด้านในขับมันเป็นยังไง
ครูก็ถามน้าา...ว่าอนุภาคมันเป็นยังไง
567. นักเรียน: บ่นพื้นพำ
568. ต้ม: มันเรียงชิดติดกันครับ
569. ครู: ของแข็งอนุภาคเรียงชิดติดกัน
570. ต้ม: ครับ เช่น เหล็ก
571. ครู: เช่น เหล็ก
572. ต้ม: ครับ
573. เบลล์: แต่เหล็กไม่สามารถถอยน้ำได้
574. ติงลี่: อุ๊ะไหน
575. เบลล์: ใช่ๆ เรื่อมันก็มีอิกอันหนึ่งที่อยู่ข้างล่างไว้
576. โนบ: มันก็มีของเหลวมารองรับ
577. ครู: ที่... เบลล์ บอกว่าเหล็กไม่สามารถถอยน้ำได้แต่มีเพื่อนเราทักทวงว่ามันก็ถอยน้ำได้
อยู่ เช่น เรือใช่ไหน
578. ติงลี่: ครับ
579. ครู: แล้ววารุณิก์ตอบกลับไปว่า ยังไงนะ เป็นมากเลย พูดเสียงดังด้วย
580. เบลล์: กะ... ตอบกลับไปว่าเหล็กมันต้องมีของที่เบากายอยู่ รองข้างล่าง กะ
มันถึงจะถอยน้ำได้ เมื่อันเรือ กะ ก็จะมีเมื่อันกับห่วงยาง พวงโฟม พวงห่วงยาง
อยู่ข้างล่าง ไม่จั่นมันก็ถอยน้ำไม่ได้
581. ครู: แสดงว่ามันต้องมีสิ่งรองรับหรือถึงจะถอยน้ำได้
582. เบลล์: กะเงียบ.....
583. ครู: สับสนใหม่ เมื่อกี้ครูถามไปว่ามีอะไรที่มีอิทธิพล ทำไม่คิดน้ำมันจึงถอยน้ำได้
เราตอบว่ามันต้องมีของใช่ไหน
584. เบลล์: กะ
585. ครู: อย่างที่ 1 อย่างที่ 2 ก็คือ ... การทรงตัว
586. เบลล์, ต้ม: น้ำหนัก กะ

587. ครู: การทรงตัวกับน้ำหนัก
 เบลล์: ค่ะ
588. ครู: อ่อ...ก็พูดไปถึงน้ำหนักด้วย น้ำหนักมากกับน้ำหนักน้อย เนื่องกว่าอันไหนจะ
 อันไหนลอง
589. ติงลี่: น้ำหนักมากจะจะ
590. ครู: น้ำหนักมากจะจะ
591. ครู: น้ำหนักมากจะจะ
592. เบลล์: ค่ะ
593. ครู: แล้วการทรงตัวเป็นยังไงการทรงตัว
594. เบลล์: ถ้าน้ำหนักมันเท่ากัน มันก็จะทรงตัวอยู่ในน้ำได้นานค่ะ แต่ถ้าข้างไหนน้ำหนักไม่
 เท่ากัน ข้างที่หนักกว่ามันก็จะเอียงและมันก็จะ沉ค่ะ
595. ครู: การทรงตัวแสดงว่าสิ่งที่ทำให้การทรงตัวคือ การลอยอย่างสม่ำเสมออย่างนี้หรือ
596. เบลล์: ค่ะ
597. ครู: การลอย สิ่งที่จะทำให้มันทรงตัวได้คือ...
598. เบลล์: น้ำหนักค่ะ
599. ครู: น้ำหนักของเรียบๆใช้ใหม่ถ้ากิจกรรมนี้ อะไรที่แสดงให้เราเห็นว่าเราพยายามทำให้
 มันมีการทรงตัวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะให้มันลอยได้
600. เบลล์: วางแผนหรือรึ
601. ครู: วางแผน
602. เบลล์: วางแผนมีน้ำหนักเท่ากันจะไม่ให้มันไปกองข้างใดข้างหนึ่ง
603. ครู: แสดงว่าการวางแผนหรือรึก็จะมีอิทธิพลต่อ...
604. เบลล์: การจำ การลอย
605. ครู: การจำ การลอย ตามอีกหน่อย วัตถุที่จะลอยน้ำได้ มันจะมีลักษณะอย่างไรบ้าง
 ตามความเข้าใจของเรา
606. ต้ม: ไม่มีรอยร้าว
607. เบลล์: รูปทรง รูปทรงสี่เหลี่ยม รูปทรงกลม
608. ติงลี่: รูปเรือ
609. เบลล์: รูปเรือค่ะ
610. ครู: เดียวจะ บุญฤทธิ์บอกว่าไม่มีรอยร้าว แล้วถ้ามีรอยร้าวจะเป็นยังไง
611. ต้ม, ติงลี่: น้ำเข้าครับ
612. ครู: น้ำเข้าแล้วก็จะ ถ้าน้ำเข้าแล้วไม่จมน้ำ

613. นักเรียน: มันไม่เห็นมีเลขค่า/ครับ น้ำเข้าแล้วมันจะไม่จม
614. ครู: แสดงว่าทุกครั้งที่น้ำเข้า... (หมวดเทปหน้าหนึ่งแล้ว) ไปมีผลต่อการลอกยกราม
615. ครู: มันรู้ว่าเข้ามาใช้ใหม่
616. นักเรียน: กะ/ครับ
617. ครู: เป็นรูน้ำใหม่
618. เบลล์: มันเพิ่มน้ำหนักให้คินน้ำมันค่า แล้วถ้าคินน้ำมัน แล้วถ้าคินน้ำมันมันแทนน้ำ
มันก็จะจะหมดเหมือนรือค่า
619. ครู: แสดงว่าน้ำหนักมีผลต่อการลอกยกรามอยู่
620. เบลล์: กะ
621. ครู: และเมื่อคิวารูณีตอบว่าอะไรมะ วัตถุที่ลอกยได้ต้องมีลักษณะเป็นอย่างไร
622. เบลล์: เป็นรูปทรง มีลักษณะเบากว่า
623. ครู: เบา
624. โน: กะ
625. เบลล์: ทรงกระบอก
626. ครู: เดียวนะ เอาทีละคน
627. โน: เบา...จะลอยน้ำได้
628. ครู: ต้องมีลักษณะเบา... เบากับน้ำหนักมีความสัมพันธ์กันอย่างไร
629. เบลล์: ถ้ามันเบามันก็ลอยน้ำได้ ถ้ามันหนัก...
-เงียบ.....
630. ครู: ก้อนหินมันหนักหรือเบา
631. นักเรียน: หนักครับ/กะ
632. ครู: ก้อนหินหนัก ก้อนหินจนหรือลอกย เมื่อเวลา漫ลงไปอยู่ในน้ำ
634. ต้ม, ติงลี: จนครับ
635. เบลล์: แต่หูเห็นก้อนหินชนิดหนึ่งที่มันไม่สามารถน้ำได้
636. ครู: หูเห็น...
634. เบลล์: เห็นอยู่ในโทรทัศน์
635. ครู: เห็นอยู่ใน TV. เหรอ
636. เบลล์: กะ
637. ครู: มันเป็นยังไงก้อนหินอันนั้น มันชื่ออะไร
638. เบลล์: มันเป็นไข่ๆ แล้วเวลาเขาเอาไปใส่น้ำ มันก็ไม่จม

639. ครู: ก้อนใหญ่ด้วย
640. เบลล์: กะ
641. ครู: เมื่อฉันจะ.... เชอเห็นก้อนใหญ่ ครั้งแรกเชอก็คิดว่ามันหนักหรือมันเบา
642. นักเรียน: หนักกะ/ครับ
643. เบลล์: หนูไม่รู้ค่ะ แต่หนูคิดว่ามันหนักค่ะ เพราะมันใหญ่
644. ครู: มันใหญ่ มันใหญ่ก็หนักไว้ก่อน
645. เบลล์: โนบะ: กะ
646. ครู: แล้วขาทคลองให้เห็นหรือ ยังไงในที่วี
647. เบลล์: เขาน่าไปพิงในน้ำก็ไม่เจ็บ
648. ครู: เอาไปพิงในน้ำเลย
649. เบลล์: ก็ประกายว่าไม่เจ็บ
650. ครู: ไม่เจ็บ...สรุปว่ามันหนักหรือมันเบา
651. เบลล์: มันเบาค่ะ
652. ครู: มีลักษณะแบบเดียวกัน
653. นักเรียน: กะ/ครับ
654. ครู: มันเบา แสดงว่าสิ่งที่ถูกยกน้ำหนักได้ต้องมีลักษณะเบาด้วย
655. นักเรียน: กะ/ครับ
656. ครู: มีอะไรอีก วัตถุที่ถูกยกน้ำหนักได้
657. เบลล์: ก็มีปริมาณ อะไรมาก...อนุภาค
658. ต้ม: มีลักษณะเป็นของแข็ง
659. ครู: มีลักษณะเป็นของแข็ง วัตถุที่ถูกยกน้ำหนักได้ต้องมีลักษณะเป็นของแข็ง
660. ต้ม: ครับ
661. ครู: แข็ง
662. ต้ม: เช่น ไฟฟ้า
663. ครู: ไฟฟ้า
-เงื่อน.....
664. ครู: จำเป็นด้วยเหรอว่า ต้องเป็นของแข็งถึงจะถูกยกน้ำหนักได้
665. ติงลี่: ไม่จำเป็น
666. ต้ม: มันก็จำเป็นครับ แต่ส่วนมากจะเป็นของแข็ง
667. ครู: ของแข็งส่วนใหญ่จะถูกยกน้ำหนักได้
668. ติงลี่: ใช่ครับ
669. ครู: แสดงว่าลักษณะของสารก็มีผลต่อการถูกยก....ทำไมถึงคิดว่าของแข็งถูกยกได้ล่ะ

670. ต้ม: บางอันก็ถอยไม่ได้ แต่ว่า...
671. ครู: ของแข็งมันหนัก มันหนักจะถอยได้ยังไง... วัตถุของแข็งจะถอยได้ยังไง
672. ต้ม: ถอยได้กับถอยไม่ได้
673. ครู: เรื่องรายกดัวอย่างให้เห็นว่าเป็นของแข็ง และมันก็หนัก แต่มันก็สามารถถอยน้ำได้
674. เบลล์: เพราะว่าน้ำ มันไม่ได้น้ำมันไม่ได้เข้าไปอยู่ในเรือ
675. ครู: ประดิ่นหนึ่งคือน้ำมันไม่ได้เข้ามา มันก็... น้ำหนักของเรือก็จะคงที่
676. เบลล์: อย่างสมำสែນอ
677. ครู: ลองยกตัวอย่างซิว่าในชีวิตประจำวันของพากเรา มีอะไรบ้างที่เราเคยเห็นว่ามันจะ...
678. ต้ม: ขันไม่มีน้ำมันก็จะถอย มีน้ำในขันมันก็จะ...
679. ครู: ขันอาบน้ำเนี่ยนะ
680. ต้ม: ครบ
681. เบลล์: แต่ว่า...
682. ต้ม: ถ้ามีน้ำอยู่ครึ่งหนึ่งมันก็จะครึ่งหนึ่ง
683. เบลล์: ขันแบบนี้เวลามันจะ....(หัวเราะ)
684. ต้ม: เวลามันจะลงไป มันจะลงไปไม่ถึงพื้นดิน
685. ติงติ่ง: นี่ครบ
686. ครู: นายถึงขันอาบน้ำใช่ไหม
687. นักเรียน: ครบ/ค่ะ
688. ครู: ถ้ามันถอย ถ้าเอามันไปอยู่ในโอ่เง้น้ำ มันก็จะจะมีน้ำหนักจะถอย
689. ต้ม: มันก็จะถอยครบ ถ้าไม่มีน้ำมันก็จะถอย
690. ครู: ไม่มีน้ำ
691. ต้ม: ไม่มีน้ำอยู่ในขัน
692. ครู: ไม่มีน้ำอยู่ในขันแล้วมันจะถอย แล้วมันจะจะมีแรงดึงดูดไป
693. ต้ม: กรณีที่มีน้ำเต็มขัน
694. ครู: มีน้ำเต็มขัน
695. เบลล์: หรือมีสิ่งของที่สามารถเพิ่มน้ำหนักให้มันจะ...ได้ค่ะ
696. ครู: แสดงว่าขังไว้คิดว่าน้ำหนักมีผลต่อการถอย
697. นักเรียน: ครบ/ค่ะ

ໂປຣໂຕຄອລົງກິຈການກາຮລອຍ

ກລຸ່ມທີ 2

ແພມ່ນ: ອັງຄູນາລືນ ພຣມເສນາ
ບຸ້ນ: ສາມພາ ກາມສັກດີ

ນໍາ: ສູກາຮັດນໍ ມົມ່ນຕາ
ສັນ: ຂະນິຍຮູາ ນ່ອກລາງ

1. ຄຽງ: ກິຈການນີ້ເປັນກິຈການກາຮລອຍ ໃຫ້ນັກຮັບອ່ານໄຈທີ່ແລ້ວຄ່ອຍລົງມືອປົງບັດ
2. ສັນ: (ອ່ານໄຈທີ່)
3. ຄຽງ: ຂັດເຈນນີ້ໃຫ້ອ່ານໄຈທີ່ອີກຮອບຫຼືເປົ່າ

(ທຸກຄົນໄມ້ຕອບຄໍາຄາມຄຽງ ແພມ່ນທີ່ມີກຳນົດນຳມັນແລ້ວໃຊ້ມືອຄົດແລະນີ້ໃຫ້ມີລັກຢະແບນໆ ແລ້ວສ່າງໃຫ້ນຳປັນຕ່ອ ສ່ວນນຸ່ມນັ່ນອັນນຳປັນດິນນຳມັນ, ສັນກົມໜ້າອ່ານໄຈທີ່ ເມື່ອນຳປັນເສົ່າງແໜ່ນລອງວາງດິນນຳມັນທີ່ມີລັກຢະແບນໆ ລົງໃນບັນນຳທີ່ມີນ້າອູ້ແຕ່ໄນ່ປ່ອຍມືອຈາກດິນນຳມັນແລ້ວແພມ່ນກົນດິນນຳມັນມາປັນ ໂດຍທໍາໃຫ້ຂອບສູງເຂົ້າກວ່າເຄີມ ໂດຍນີ້ສັນຫຼວຍປັນແລະທົດສອບກາຮລອຍຄົງທີ່ 1 ໂດຍນໍາເຮືອຍຜູວວາງບັນດິນນຳມັນໄດ້ 19 ເຮືອຍຜູ້ຈົມ ຄົງທີ່ 2 ແບ່ງດິນນຳມັນເປັນ 2 ສ່ວນ ສ່ວນທີ່ໜຶ່ງປັນໄໝມີລັກຢະກຳນ ແບນໆ ມີຂອນສູງເລື່ອນ້ອຍ ສາມາຮັດລອຍນີ້ໄດ້ແລ້ວວາງເຮືອຍຜູວາທໄດ້ 6 ເຮືອຍຜູ ແລະ ສ່ວນທີ່ສອງປັນດິນນຳມັນໄໝມີລັກຢະເຫັນເດືອກກັນກັບສ່ວນທີ່ໜຶ່ງແຕ່ມີຂາດໄຫຍ່ກວ່າ ສາມາຮັດລອຍນີ້ໄດ້ແລ້ວວາງເຮືອຍຜູວາທໄດ້ 10 ເຮືອຍຜູ ຄົງທີ່ 3 ນຳດິນນຳມັນທີ່ສອງສ່ວນຈາກຄົງທີ່ສອງນາຽມກັນປັນດິນນຳມັນມີລັກຢະແບນໆ ມີຂອນເລື່ອນ້ອຍ ສາມາຮັດລອຍນີ້ໄດ້ແລ້ວວາງເຮືອຍຜູວາທໄດ້ 30 ເຮືອຍຜູ ຄົງທີ່ 4 ປັນດິນນຳມັນໄໝມີລັກຢະແບນໆ ຫຼາຍກວ່າຄົງທີ່ 3 ແລະ ມີຂອນເລື່ອນ້ອຍ ສາມາຮັດລອຍນີ້ແລ້ວວາງເຮືອຍຜູວາທໄດ້ 60 ເຮືອຍຜູ)

4. ບຸ້ນ: ລອງທຳຄູວ່າອັນໄຫຍ່ກັບອັນເລື່ອນໄຫນຈະດີກວ່າກັນ
5. ຄຽງ: ດັ່ງແນ່ງອັນນີ້ເລີກ ອັນນີ້ກີ່ຈະເລີກ ຄືດວ່າອັນເລື່ອນ່າຈະເປັນອ່າງໄຣ
6. ສັນ: ອັນເລີກໄສ່ເຮືອຍຜູໄດ້ນ້ອຍກວ່າ
7. ຄຽງ: ອັນເລີກໄສ່ເຮືອຍຜູໄດ້ນ້ອຍກວ່າ ທຳໄມ່ຄືດທຳອັນເລີກ ໃນຕອນແຮກໆ
8. ນໍາ: ລອງແນ່ງກັນທຳວ່າອັນໄຫນໄສ່ເຮືອຍຜູໄດ້ນາກກວ່າກັນ ດ້າອັນໄຫນໄສ່ເຮືອຍຜູໄດ້ນາກກວ່າກັນກີ່ ເຈົ້າອັນນີ້
9. ແພມ່ນ: ມີຫຼຸດກວ່າອັນເລື່ອນ ຈະໄສ່ເຮືອຍຜູໄດ້ນາກຄ່ະ ທຳນາງໆ
10. ຄຽງ: ທຳໄມ່ຄືດວ່າອັນເລື່ອນນີ້ ໄສ່ເຮືອຍຜູໄດ້ເຍອະ

11. บุ่ม: กิดว่าอันเล็กนี้สามารถรับน้ำหนักได้มาก สามารถที่จะรับน้ำหนักได้มาก
12. ครู: ทำไม่ถึงกิดว่าอันเล็กมันรับน้ำหนักได้เยอะ
13. ตื้ม: ทำอันบางๆ ไม่ต้องใหญ่มาก
14. ครู: อันเล็กๆ บางๆ มีผลต่อการลอยยังไง
15. น้ำ: มันเบาะค่ะ ถ้ามันหนักมันก็จะจนค่ะ กิดถึงอันเมื่อกี้ที่ใส่ลงไปแล้วก็จน
16. บุ่ม: มันหนักมาก ก็เลยจน สังเกตจากที่ทำอันก่อน
17. แหม่น: คุ้กกูนวัฒนค่ะ
18. ครู: ส่วนไหนคือฐาน
19. แหม่น: ให้ขอบมันสูงขึ้นค่ะ
20. ครู: ทำไม่ถึงขอบสูง ขอบไม่สูงมันก็ลอยได้
21. แหม่น: ได้ค่ะ แต่น้ำจะเข้า
22. ตื้ม: ถ้าทำแบบๆ น้ำเข้าได้
23. ครู: น้ำเข้าได้มันจะลอยหรือจน
24. แหม่น: จนค่ะ
25. บุ่ม: เหรียญเดียว ก็จะมันแล้ว
26. แหม่น: ครั้งนี้อาจริงหรือเปล่า
27. ครู: ทำเล็ก จนหรือลอย
28. แหม่น: จน
29. ครู: ทำไม่ต้องทำให้ขอบมันสูงขึ้น
30. บุ่ม: กันน้ำ ถ้ามันไม่มีขอบน้ำจะไหลเข้า
31. น้ำ: (นับเหรียญที่ใส่บนดินน้ำมันที่ลอด)
32. ครู: ได้เยอะแล้ว (เสียงหัวเราะ) ไม่รอด ได้กี่เหรียญ
33. แหม่น: สามสิบคะ
34. ครู: ทำยังไงต่อ พอใจหรือยัง สามสิบเหรียญ ทำไปค่วยกิดไปค่วยนะว่า ทำไม่ดินน้ำมันจึงลอยน้ำได้... ทำไม่เล่นหักมุมมันอย่างนั้นสมพร
35. ครู: จนยังไงก็จน รู้ไหมว่าทำไมอันเล็กมันถึงจน
36. น้ำ: มันบางอาจรับน้ำหนักเหรียญไม่ได้ค่ะ
37. ครู: อันเมื่อกี้ที่สุการตันทำมันหนานะ มันไม่บางเลย
38. บุ่ม: มันอันเล็กค่ะ มันจึงรับน้ำหนักได้ไม่เท่าอันใหญ่
39. ครู: อันเล็กนี้ดูขนาดหรือดูอะไร

40. ส้ม: กะ บนาดเล็กๆ
41. ครู: ลองใส่เหรียญดูซิว่ามันจะได้กี่เหรียญ
42. ส้ม: กำลังใส่เหรียญบนคินน้ำมันกะ
43. ครู: เมื่อกี้ได้ 30 เหรียญ แล้วมาอีกเท่าตัวเลย ว่าไงสมพร
44. น้ำ: อธิบายใหม่ว่าทำไม่คินน้ำมันโดยน้ำได้
45. ครู: ถ้ามันมีเป็นก้อน มันจะลอยน้ำได้ไหม
46. ส้ม: ไม่ค่ะ
47. ครู: ทำอย่างไรถึงจะลอยน้ำได้
48. ส้ม: ทำให้มันบางลงค่ะ
49. ครู: เอียนด้วยว่าเรานับเหรียญได้มากกี่เหรียญ
50. ส้ม, บุ่ม, น้ำ, แม่นม: 60 เหรียญ
51. ครู: ครั้งแรกที่เราทำเราแบ่งเป็นก้อนใหม
52. ส้ม, น้ำ: ไม่แบ่งค่ะ
53. ครู: ไม่แบ่งแล้วทำอย่างไร
54. บุ่ม: ทำบางๆ กะ
55. น้ำ: แบ่งแล้วจะใหญ่ด้วยค่ะ
56. ครู: มันจะใหม
57. บุ่ม: ใส่ได้ 19 เหรียญก็จะมีแล้วค่ะ
58. ครู: ทำอย่างไรถึงใส่ได้มากกว่า 19 เหรียญ
59. ส้ม: เราแบ่งอีกใช่ไหม
60. บุ่ม: เราไม่แบ่ง แต่ว่าไม่น้อยกว่า ลองแบ่งดู ถ้าอันเล็กๆ บางๆ จะสามารถรับน้ำหนักเหรียญได้หรือเปล่า
61. ครู: ถ้าบางมันไม่น่าจะแข็งแรง น่าจะหัก ถึงจะรับน้ำหนัก
62. น้ำ: แล้วให้ขอรับสูงๆ ด้วยค่ะ
63. แม่นม: ถ้าหนาเกินไปก็อาจจะ爛เร็ว
64. ครู: แสดงว่าบางไม่จะ ก็เลยแบ่งกันทำ แล้วทำให้มันบาง ทดลองจนใหม

(ครั้งต่อมาตัดสินใจนำดินน้ำมันมาร่วมกัน และให้บุ่ม เป็นคนปืน)

65. ครู: ทำไม่ถึง ไม่แบ่งกันทำเหมือนครั้งแรก ทำไม่ถึงคิดเอาดินน้ำมันมาร่วมกัน

66. ส้ม: ว่าจะทำรูปทรงใหม่ เมื่อกีมันไม่ใช่ มันจะขาวๆ จะทำกลม ได้ 30 เหรียญ
67. ครู: เห็นสมพรบึ้น ตรงนี้บางๆ ขอบสูงๆ... สมพรทำไม่ต้องขอบสูงๆ บางๆ
68. แม่นม: ป้องกันน้ำได้
69. บุ่ม: ถ้าปั้นฐานต่ำๆ...
70. ครู: ฐานหรือขอบ
71. บุ่ม: ขอบค่ะ เห็นจากอันอื่น มันใส่ได้ 10 เหรียญก็จม
72. ครู: เห็นจากอันไหน
73. บุ่ม: อันแรกค่ะ ขอบมันจะต่ำ มันก็จะใส่เหรียญได้น้อย
74. ครู: อันแรกขอบต่ำ ใส่เหรียญได้น้อย สังเกตได้ยิ่งว่าใส่เหรียญได้น้อย
75. น้ำ: ก็จากอันที่สมพรใส่เหรียญได้เยอะกว่า
76. ครู: ก็เลยคิดว่ามันคงเกี่ยวกับลักษณะของ
77. ครู: ปั้นอย่างไร ถึงจะด้อย
78. บุ่ม: มันสูงข้างหนึ่ง มันต่ำข้างหนึ่ง
79. ครู: หมายถึงบริเวณไหนสูง บริเวณไหนต่ำ
80. บุ่ม: บริเวณที่จะมีน้ำไวนานแค่ต่ำ และการใส่เหรียญด้วยตัวเอง ใส่เหรียญตรงซ้าย ตรงขวา
81. ครู: การใส่เหรียญตรงนี้ ตรงนี้ มันมีผลต่อการลอยไหม อย่างไร
82. น้ำ: เราใส่ไปที่เดียวมันจะง่าย ถ้าเราใส่กระจายมันก็จะงาม... ถ้าเราใส่ขึ้นไป
น้ำมันก็จะดันขึ้นมา ใส่ตรงข้างๆ ไป
83. ครู: วางเหรียญให้มั่นใจหาย น้ำหนักของมันเป็นอย่างไร
84. น้ำ: น้ำหนักมันก็จะเท่ากัน ถ้าเราใส่ที่เดียวมันก็จะหนักข้างเดียว และก็งาม
85. ครู: มีอะไรจะพูดเสริมกันเพื่อน ไหม... เห็นปั้นขอบสูงขึ้นๆ แปลว่าขอบมีผลต่อการ
ลอย สมพรคิดอะไรอุ๊ เราแก้ปัญหาไปเรื่อยๆ ครั้งแรกเราปั้นอย่างนี้
มันด้อย แล้วจะตามเลข พอกรังที่ 2 ปั้นแบบนี้ก็จม พอกรังที่ 3 ลองใส่เหรียญดูซิ
มันก็ด้อย ได้ประมาณ 9 เหรียญ ใช่ไหม เราแก้ปัญหามาเรื่อยๆ วิธีการในการคิด
แก้ปัญหาปรับเปลี่ยน รูปทรงของก้อนดินน้ำมัน ปรับมาเรื่อยๆ เปลี่ยนมาเรื่อยๆ
อังคณาลินบอกว่าทำให้บางๆ พยายามทำให้ขอบสูงขึ้น การที่เราพยายาม
ปรับเปลี่ยนรูปทรงของก้อนน้ำมันให้เป็นรูปทรงต่างๆ จนรับน้ำหนักได้
60 เหรียญ ตอนนั้นเราคิดอย่างไร จึงต้องการให้ขอบมันสูง หรือต้องการให้
มันบาง เราคิดว่ามันมีผลต่อการทำให้ดินน้ำมันด้อยอย่างไร ลักษณะไหนที่
เรียกว่ามันด้อย อย่างตอนนี้มันจะมีผลต่อการ

86. ส้ม: มันงาม
87. แหม่น: วัตถุอยู่บนผิวน้ำ
88. ครู: มันอยู่บนผิวน้ำเรียกว่ามันลอย ถ้ามันอยู่อย่างนี้เรียกว่า...
89. ส้ม, บุ่ม, น้ำ, แหม่น: จน
90. ครู: อันที่ว่านี้ มันอยู่บนผิวน้ำทึ่งหมวดใหม่ ที่เรียกว่าลอย
91. บุ่ม: หนูว่าไม่ค่ะ
92. ครู: ทีบอกว่าลอยต้องอยู่บนผิวน้ำใช้ใหม่ อย่างนี้มันจะลงไปครึ่งหนึ่ง
มีบางส่วนของดินน้ำมันที่จมไปครึ่งหนึ่ง อย่างนี้ใช้ใหม่ที่เรียกว่าจน หรือลอย
93. แหม่น: มันยังลอยอยู่ค่ะ
94. ครู: แหม่น บอกว่ามันลอย
95. แหม่น: ถ้ามันจน มันต้องลงไปข้างล่างค่ะ
96. ครู: จนก็คือทุกส่วนลงไปอยู่ใต้น้ำ แต่ถ้าลอยของเราคืออะไร
97. น้ำ: ลอยคือไม่จมทึ่งหมวด
98. ครู: แสดงว่ามีบางส่วนที่漂浮ขึ้นมาบนผิวน้ำ เราเรียกว่าลอย
...อันนี้เราเรียกว่าลอยหรือจน
99. ส้ม, น้ำ: ลอยค่ะ
100. ครู: ไหนจะไม่เห็นเลย อันนี้เรียกว่าลอยหรือจน
101. บุ่ม: ลอยค่ะ คุจาก การเคลื่อนที่ เคลื่อนที่ได้คือว่าอันนี้
102. ครู: แสดงว่าการลอยนั้นลักษณะของวัตถุนั้นเป็นอย่างไร
103. น้ำ: ไม่จมน้ำ
104. ครู: อือ... ไม่จมลงไปใต้น้ำ ถ้าจะมองส่วนถือว่าเป็นการลอยใหม่
105. แหม่น: ใช่ค่ะ
106. ครู: แล้วมีอะไรบ้างที่ทำให้คินน้ำมันลอยน้ำได้ ที่เราทำมา呢 เป็นเพราะอะไร
คิน้ำมันถึงลอยน้ำได้
107. บุ่ม: น้ำหนักของคินน้ำมันค่ะ
108. ครู: น้ำหนักของคิน้ำมันมีผลต่อการลอยการจมอย่างไร
109. บุ่ม: ถ้าเราปรับเปลี่ยนรูปทรงของคิน้ำมันในรูปแบบอื่น มันอาจจะลอยได้
110. ครู: มันเป็นแบบไหนรูปแบบอื่น
111. ครู: ทำจากก้อนกลมๆ แล้วเป็นรูปแบบเรือ และบางๆ มันจะทำให้ลอยได้อย่างไร
มันจะมีผลต่อน้ำหนักได้อย่างไร เมื่อกีฬาพูดในประเดิมของน้ำหนัก ...

บอกว่าหนักของมันนี่มีผลต่อการลอยและการจม

112. บุ่ม: ถ้ามันหนักก็จม แต่ถ้ามันเบาหรือบางอาจจะอยู่เหนือน้ำได้ไม่นาน
113. ครู: แสดงว่าอะไรที่หนักมันก็จะจม แต่ถ้าอะไรที่เบามันไม่จม มันลอย แต่มีอีกที่บอกว่า มีเวลาด้วย ถ้ามันนานเกินไปสิ่งที่เบามันอาจจมได้
114. ส้ม: น้ำมันเป็นของเหลวใช้ใหม่แค่ เทลงไปก็ลอกอยู่บนผิวน้ำ ซึ่งคืนน้ำมันอยู่ในสภาพของแข็ง
115. แหม่น: มันต้องมีส่วนจมค่ะ
116. ส้ม: แต่ถ้าเอาอน้ำมันมาเทก็จะลอย
117. แหม่น: น้ำมันกับน้ำเข้ากันไม่ได้
118. บุ่ม: การปั๊นก็เหมือนกัน เราต้องปั๊นให้มันสมดุลกันค่ะ
119. ครู: สมดุลมันเป็นลักษณะอย่างไร
120. น้ำ: เสนอ กัน
121. ครู: ...ปั๊น ถ้าเรียนบางกีบ้างเท่ากันอย่างนี้หรือ สมดุลของเราก็คือสมำ่เสนอ
122. บุ่ม: สังเกตว่าที่ปั๊นไป มันจะ沉ข้างเดียว แสดงว่าปั๊นของไม่เสนอ กัน ถ้าขอบน้อยมันจะ沉น้ำ
123. ครู: น้อย หมายถึงสูงน้อยหรือความหนา
124. ส้ม: สูงน้อยค่ะ
125. บุ่ม: ความหนาไม่ค่อยสำคัญ สมดุลกับความสูง
126. ครู: บุ่ม คิดว่าความสูงของขอบจะมีผลต่อการจมและการลอย แล้วก็ความสมดุลของเราก็คือความสมำ่เสนอของขอบ
127. บุ่ม: ของตัวพื้นด้วยค่ะ
128. ครู: อ้อ...ตัวฐาน
129. น้ำ: ถ้าหนามากก็จม ถ้าหนาน้อยก็จม
130. ครู: หนาแล้วมันจะหนักด้วยใหม
131. แหม่น: หนักค่ะ
132. ครู: แล้วมันจะมีผลต่อการจม การลอยอย่างไร
133. ส้ม: ถ้ามันหนักมันก็จม
134. บุ่ม: ถ้ามันเบาน้อย มันก็ลอยนิดหน่อย
135. ครู: ถ้าเบาน้อย ลอยนิดหน่อย
136. บุ่ม: ถ้ามันเบามาก มันก็ลอยดี

137. ครู: ไหนลองยกตัวอย่างซิ ในชีวิตประจำวันอันไหนที่มันเบา
เบามาก เบาน้อยะแล้วมัน ลอยน้ำได้
138. แหน่ง: โไฟมค่
139. ครู: ไฟมนีดีอ่วลอดอยน้ำได้
140. แหน่ง: ไฟจะไม่จมแบบนี้ มันจะลอยขึ้นมาแบบอยู่บนนีอพิวน้ำ
141. ครู: แล้วเมื่อกี สมพรบอกรว่าอากาศลอยได้ แล้วมันจะลอยได้อย่างไร
142. บุ่น: ลอยแต่มองไม่เห็นว่าอากาศมันลอย
143. ครู: ทำไม่ถึงคิดว่าอากาศมันลอยล่ะ
144. บุ่น: ไม่คงตัวหรือไม่ตายตัว
145. ครู: คำว่ามันไม่ตายตัวนีมันเป็นอย่างไร
146. บุ่น: ลักษณะมันกีเหมือนลมแต่เรามองไม่เห็น
147. ครู: ยกตัวอย่างนิดหนึ่ง ครูไม่เข้าใจคำว่ามันไม่คงตัว มันไม่ตายตัว
148. บุ่น: ชั้นบรรยายอากาศมันไม่ได้อยู่ชั้นเดียวเสมอไป
149. ครู: อากาศมันลอยไปทุกที่
150. แหน่ง: รอบๆ บริเวณตัวเรา
151. บุ่น: ถ้าไม่มีอากาศ ก็ไม่ใช่มีองมนุษย์แล้วล่ะค่ะ
152. ครู: แสดงว่าอากาศกีลอยได้เช่นเดียวกัน อะไรในชีวิตประจำวันที่มันหนักๆ
แล้วลอยได้
153. น้ำ: ไม่ไขค่ะ ไม่ผุ
154. ครู: ไม่ผุโดยได้ไหน
155. แหน่ง: ไม่ที่เป็นกระดาษกีลอยได้
156. ครู: กระดาษเป็นลักษณะยังไง
157. น้ำ: เป็นแผ่นแบบๆ
158. ครู: แสดงว่าอะไรที่เป็นแผ่น ลอยได้เสมอหรือ
159. ส้ม: ต้นกล้วยยังลอยได้เลยค่ะ
160. ครู: ต้นกล้วยไม่แบบ กลม
161. ส้ม: กลม
162. ครู: แสดงว่าอะไรที่จะลอยน้ำได้ไม่ต้องแบบเสมอไป
163. บุ่น: แล้วแต่สิ่งของน้ำ
164. ครู: แล้วที่ต้นกล้วยมันกลมแล้วยังลอยน้ำได้ เพราะอะไร

167. ແໜ່ນ: ຕັ້ນກລ້ວຍມັນດູດນໍ້າ
168. ຄຽງ: ມັນເປັນອຍ່າງໄຮ ມັນມີຊ່ອງໃຫ້ໄໝ ຄ້າຜ່າຕາມຂວາງມັນຈະເປັນຊ່ອງ
169. ແໜ່ນ: ເວລາເຮົາຕັດຫຼືອຳຜ່າຕັນກລ້ວຍນໍ້າຈະອອກ
170. ຄຽງ: ນໍ້າອອກຈາກໄຫນ
171. ບຸ່ນ: ຈາກການກລ້ວຍ
172. ຄຽງ: ລອງເອາໄປໂລອບນໍ້າດູເປັນອຍ່າງໄຮ
173. ແໜ່ນ: ລອຍໄດ້
174. ຄຽງ: ທັນກຫຼືອເບາ
175. ແໜ່ນ: ທັນກຄ່າ
176. ຄຽງ: ທ່ານໄດ້ຄືດວ່າຕັນກລ້ວຍລອຍນໍ້າໄດ້ ເປັນພຣະອະໄຣຄືງລອຍນໍ້າໄດ້
ເມື່ອກີ່ພຸດຄືງດິນນຳນັນວ່າທ່ານໄດ້ຄືງລອຍນໍ້າໄດ້ ພຍາຍນນັ້ນໃຫ້ອົບມັນສູງ
ໄນໃຫ້ນໍ້າເຂົ້າຄື່ງ ປະເດີນທີ່ວ່າໄມ່ແບນລອຍນໍ້າໄດ້ ຕັນກລ້ວຍໄມ່ແບນລັກມະລຳຕັນ
ມັນຄລມກີ່ບັງລອຍນໍ້າໄດ້ ຄືດວ່າເປັນພຣະອະໄຣຕັນກລ້ວຍຄືງລອຍນໍ້າໄດ້
177. ບຸ່ນ: ເພຣະວ່າມີສ່ວນເບາ
178. ຄຽງ: ສ່ວນ ແກ້ວຂອງມັນທີ່ເບາ
179. ບຸ່ນ: ອາຈເປັນກ້ານຫຼືອການ
180. ຄຽງ: ແຕ່ທີ່ແນ່ງໆ ມັນຕ້ອງມີສ່ວນທີ່ເບາ ລັກມະອຍ່າງໄຣຄືງເຮັດວ່າ ມີລັກມະເບາ
181. ບຸ່ນ: ພຸດຄືງມັນລອຍໄດ້ຄ່າ ດ້ານກມັນກີ່ຕ້ອງຈານ
182. ຄຽງ: ກີ່ເລຍຄືດວ່າມັນນໍ້າຈະເບາ ສ່ວນໄຫນລັກມະໄຫນທີ່ຕັນກລ້ວຍມັນເບາ
183. ນໍ້າ: ຍາວ່າ ຄ່າ
184. ແໜ່ນ: ດູດນໍ້າໄວ້ຄ່າ
185. ຄຽງ: ດ້າດູດນໍ້າໄວ້ຢຶ່ງໄມ່ຫັນເຫຼືອ ເຄຍເຫັນສໍາລັບໄໝລະ ດູດນໍ້າໄດ້ໄໝ
186. ແໜ່ນ: ໄດ້ຄ່າ
187. ຄຽງ: ສໍາລັບດູດນໍ້ານຳກາງໆ ຈມຫຼືອລອຍ
188. ບຸ່ນ: ທັນກຄ່າ
189. ຄຽງ: ດ້າດູດນໍ້າ ກີ່ຈະຈົນຫຼື
190. ບຸ່ນ: ເປີເອີກມັນອາຈກັນນໍ້າໄດ້ ດ້ານມີເປີເອີກຫ່ອງຄລມໆ ນໍ້າກີ່ເຂົ້າໄປໄໝໄດ້ຄ່າ
191. ຄຽງ: ມັນກັນນໍ້າ ມີອະໄຣສັກຍ່າງໄໝທີ່ທຳໄຫ້ນໍ້າໄມ່ເຂົ້າໄປໜ້າໃນ
ແສດງວ່າດ້ານນໍ້າເຂົ້າໄປໜ້າໃນມັນກີ່ຈະຈົນ
192. ບຸ່ນ: ມັນມີການມັນກັນນໍ້າໄດ້

193. ครู: ต้นกล่าวจะมีการกล่าวเป็นชั้นๆ กันน้ำหน้าก็ไม่เข้า มันก็ไม่จุน มันลอย
เหมือนกับ เปรียบเทียบกับคินนำมันเราทำขบอบสูง น้ำไม่เข้ามันก็สามารถถลอกอยู่
ได้ สามารถที่จะรองรับน้ำหนักของหรือภูเขาที่ไว้ด้วย แสดงว่านาทีที่เข้าไปอยู่ใน
วัตถุมีผลต่อการจมการลอยไหม
194. แรมเม: มีค่ะ
195. ส้ม: ถ้าเราปืนคินนำมันไม่คิด มันจะร้าว แล้วมันก็จะจม
196. ครู: ในไนอูล่าที่บ้านมันลอย พอน้ำเข้าก็จะน้ำเข้ามาในภาชนะจะทำให้ภาชนะนี้
จมเป็นพระตะบะໄไร
197. บุ่ม: น้ำ มันทำให้หนัก มันอยู่เหนือภาชนะ แล้วมันถูกแรงกด แม้จะเป็นพลาสติกก็
ตาม ถ้าน้ำเข้าก็มีแรงกด
198. ครู: แสดงว่าวัตถุใดๆ ที่มีแรงกดลงไปก็จะจมได้ เป็นเหตุผลของการจมคือแรงกด
อาจมาจากน้ำเพรานำน้ำมีน้ำหนัก แรงกดลงไปก็จะจมได้ มีอะไรมาก็ให้เราเดาดูหนัง
ชีวิตประจำวันตัวเองก็ได้ การรู้ยกมาอธิบายและก็เปรียบเทียบได้ เราเคยดูหนัง
เรื่องเดินสมุทร ใหม่ เรื่อใหญ่ใหม่ มันลอยได้ใหม
199. น้ำ: ลอยค่ะ
200. ครู: มันก็ลอย ทำไม่เรื่องการณ์มันถึงจะจมได้ละ
201. บุ่ม: น้ำเข้าไปในเรือค่ะ เรือร้าว
202. ครู: ในกรณีที่เรือร้าว น้ำเข้า จนใหม่... น้ำเข้าไปมีผลอย่างไร
ทำให้เกิดการจมการลอย...
203. น้ำ: มันหนัก
204. ครู: วัตถุที่อยู่บนเรื่องมันหนักขนาดใหม่ถึงจะทำให้จมได้
205. น้ำ: ถ้าเราอาคนขึ้นเรื่องมากกว่าปริมาณมันก็จะมี เหมือนกับเราใส่หรือถุงมากเกิน
ปริมาณมันก็จะค่ะ
206. ส้ม: ไม่เกี่ยวกับคน ถูกตรวจสอบข่าวสารอาจหนักกว่าคนก็ได้
207. น้ำ: ทำไม่ ส้ม ไม่ดูที่น้ำหนักของคน ไม่ขึ้นอาคนไว้ เอาข้าวทึ้ง
208. ส้ม: คือ เอาของขึ้นเกินปริมาณของเรื่อมันก็จะจมได้
209. ครู: ส้ม พุดถึงกรณีเรื่อสินค้า เรายกเห็นไปใหม่ ที่เอกสารน้ำมันดีกันเป็นแพ
ปรากฏว่าคนขึ้นทุกวันก็ลอยน้ำได้ มีอยู่วันหนึ่งคนขึ้นเยอะมากทำให้ไปน้ำ
นั้นพังลง มันก็มีผลนะครูว่า... วัตถุที่อยู่บนไปจะ เช่นเดียวกับปืนคินนำนันแล้ว

ເອາຫຼືຍ່າລົງໄປໃນຮະດັບໜຶ່ງມັນຄອຍ ແຕ່ຮະດັບຈຸດໆ ມຶ່ງທີ່ 60 ເຫຼືຍ່າ
ມັນຈົນ ແສດວ່າມັນລົງໄປເຍຂະເປັນອ່າງໄກ

210. **ນ້ຳ:** ກິຈນ
211. **ຄຽງ:** ມັນມອຍ່ແລ້ວ ທຳໃຫ້ເກີດຂະໄຮັ້ນ
212. **ແໜ່ນ:** ທຳໃຫ້ທັກຈັກຄ່ະ ຕ້ອງຮັບນ້ຳຫັນກ
213. **ຄຽງ:** ແສດວ່າເຫຼືຍ່າມີນ້ຳຫັນກ ແສດວ່າປຣິມາພເຫຼືຍ່າຈະເປັນຕົວເພີ່ມນ້ຳຫັນກ
ກີ່ເໝືອນກັບສົມພຣນອກວ່ານໍາມັນເຂົ້າໄປກີ່ຈະມີນ້ຳຫັນກເຍຂະທຳໃຫ້ວັດຖຸຈົນລົງໄດ້ນ້ຳ
ອັນນີ້ມີຜລຕ່ອກຮຽນກາລອຍ ແລ້ວມີອະໄຣອົກທີ່ມີຜລຕ່ອກຮຽນກາລອຍ ຂວດລອຍນ້ຳ
ໄດ້ໄນ້
214. **ສົ່ມ, ບຸ່ນ, ນ້ຳ, ແໜ່ນ:** ໄດ້ຄ່ະ
215. **ບຸ່ນ:** ດ້າວະດເປົລ່າໆ
216. **ຄຽງ:** ຂວດເປົລ່າໆ ລອຍໄດ້ ໄນວ່າເປັນພລາສຕິກ ໂດຍ
217. **ບຸ່ນ:** ຄຽດລອງເອານ້າໄສ່ແລ້ວປຶກຳມັນກົງ ເພຣະວ່າມັນມີນ້ຳຫັນກອຍ່ກາຍໃນຂວດ
218. **ຄຽງ:** ເຄຍ່າໜ້າຂວດລອຍນ້ຳ ລອຍໄປນ້ຳເຂົ້າມາ ນ້ຳຫັນກເພີ່ມມາກົ່ນ ຮັບນ້ຳຫັນກເຍຂະ
ມີແຮງກົດ ໃນນ້ຳຍຂະ ທຳໃຫ້ຂວດແກ້ວ ພລາສຕິກນີ້ຈົນລົງໄປດ້ວຍ ອຍ່າງກຣົມທີ່ສົມພຣ
ນອກວ່າດີນນໍາມັນ ເອ...ທີ່ນໍາມັນທຳກັນຂ້າວປຽງອາຫາຣ ພອເທລິນນໍາມັນຈົນຫຼືອລອຍ
219. **ບຸ່ນ:** ມັນລອຍຍ່ເຫື້ອຜົວນ້ຳ
220. **ຄຽງ:** ທຳໄນ້ລອຍຍ່ເຫື້ອຜົວນ້ຳ ທຳໄນ້ໄມ່ຈົນລົງໄປໃນນ້ຳ
221. **ບຸ່ນ:** ມັນຍ່ໃນສຕານະຂອງເຫລວ ມີນ້ຳຫັນກແຕ່ມີນ້ອຍ
222. **ຄຽງ:** ເປົ້າຍທີ່ຍົບກັບໂຮມາກຫຼືອນ້ອຍ
223. **ນ້ຳ:** ເປົ້າຍທີ່ຍົບກັບດີນນໍາມັນ ເອດີນນໍາມັນນາປຣິມາພເທົກັນກັບນໍາມັນ
ຄຽງເອານາເປົ້າຍທີ່ຍົບກັນ ແລ້ວລອຍນ້ຳ ມັນຈະໄມ່ເໝືອນກັນ ເພຣະມັນຍ່ຄຸນລະ
ສຕານະ
224. **ຄຽງ:** ຂອງເຂົ້າມັນຈົນແນ່ນອນ ດ້ານໍາມັນມັນລອຍ
225. **ແໜ່ນ:** ດ້າເຮົາດີນເຫັນຍົມປິ້ນ ແລ້ວມາວາງແລ້ວເອາຫຼືຍ່າໃສ່ ມັນນ່າຈະລອຍໄດ້
226. **ຄຽງ:** ພູດຄື່ງກຣົມນໍາມັນ ນໍາມັນລອຍນ້ຳໄດ້
227. **ສົ່ມ, ບຸ່ນ, ນ້ຳ, ແໜ່ນ:** ລອຍໄດ້ຄ່ະ
228. **ຄຽງ:** ທຳໄນ້ລອຍນ້ຳໄດ້
229. **ແໜ່ນ:** ນ້ຳກີ່ເປັນຂອງເຫລວ ເຮົາວ່ານໍາມັນເປັນຂອງມັນ

230. ครู: ແໜ່ນ ພູດ...ນອກວ່າງອ່າຫວຸດທຸກໆນີດຕ້ອງລອບນໍາໄດ້ ມີໄຫມມັນໄມ່ລອຍ
ມັນເຂົ້າກັນໄດ້ເປັນ ສາຮເນື້ອເດີຍວ
231. ບຸ່ນ: ນໍ້າສົ່ມ ນໍ້າຫວານ ມາພສນກັບນໍ້າກີ່ເຂົ້າກັນໄດ້
232. ครູ: ມັນໄມ່ລອຍ ແຕ່ຄ້ານໍ້າມັນລົງໄປແລ້ວລອຍ
233. ບຸ່ນ: ນໍ້າມັນຈາກມີສາຮອະໄຮບາງອຍ່າງ
234. ຄຽງ: ຮູ້ໄດ້ອຍ່າງໄຣວ່ານໍ້າມັນລອຍຍູ່ນິວນໍ້າ
235. ບຸ່ນ: ນໍ້າມັນອູ່ສູງກວ່ານໍ້າ
236. ຄຽງ: ເອ...ນໍ້າມັນຈະອຍູ່ນິວນໍ້າ ແສດງວ່ານໍ້າມັນລອຍນໍ້າ
237. ບຸ່ນ: ມັນເຂົ້າກັບນໍ້າໄມ້ໄດ້ມັນແກກກັນ
238. ນໍ້າ: ແກ້ຊັ້ນກັນອູ່
239. ຄຽງ: ນໍ້າເຂົ້າມີລົບອຍ(ນໍ້າຫວານ)ກັບນໍ້າແຂບ່າ ຍັງເຂົ້າກັນໄດ້ເລຍ ແຕ່ນໍ້າມັນແກກຊັ້ນໃຫ້ເຫັນ
ນໍ້າມັນອູ່ຫ້າງນັນ ນໍ້າອູ່ຫ້າງລ່າງ ນໍ້າຫັນກັນແຕກຕ່າງກັນອຍ່າງໄຣຮວ່າງນໍ້າມັນກັບ
ນໍ້າ
240. ຄຽງ: ນໍ້າຫັນກັນມີຜລຕ່ອກລອຍໄຫມ
241. ນໍ້າ: ໄນ່ກ່າວ
242. ຄຽງ: ດ້າໂຍງໄປນໍ້າຫັນກັນອັນນໍ້າກັບນໍ້າມັນອັນໄຫນຫັນກັກວ່າກັນ ນໍ້າຫັນກັນມີຜລຕ່ອກລອຍ
ໄຫມ ດ້າຫັນກັນມາກ/ນ້ອຍມັນຈະຈນໄຫມ
243. ສົ່ມ: ດ້າມັນເບານມັນຈະລອຍ
244. ບຸ່ນ: ນໍ້າມີນໍ້າຫັນກັນມາກກວ່າ
245. ຄຽງ: ຮູ້ໄດ້ອຍ່າງໄຣວ່ານໍ້າມີນໍ້າຫັນກັນມາກກວ່າ
246. ແໜ່ນ: ຄຽງລອງເອົານໍ້າກັບນໍ້າມັນເທີ່ໃນຂວດ ນໍ້າລົງໄປອູ່ຫ້າງລ່າງ
247. ຄຽງ: ນໍ້າທີ່ລົງໄປອູ່ຫ້າງລ່າງມັນຫັນຫຼືມັນແບາ
248. ແໜ່ນ: ທັກຄ່າ
249. ຄຽງ: ນໍ້າມີຄວາມຫັນຫຼືມີນໍ້າຫັນກັນມາກກວ່ານໍ້າມັນໃໝ່ໄຫມ ແສດງວ່າດ້າມີວັດຖຸ 2 ອຍ່າງ
ທີ່ເປັນອອງເຫດວ ດ້າວັນໄຫນມີນໍ້າຫັນກັນມາກກວ່າ ມັນຈະອູ່ຫ້ັນບັນຫຼືລ່າງ...
ຫຼືດ້າວັນໄຫນບານມັນຈະອູ່ຫ້ັນບັນຫຼືພູດອີກຍ່າງຄື່ອ ມັນລອຍ ອະໄຣທີ່ທຳໄຫ້ເກີດ
ກາລອຍ ລອງເປີຍນສຽງປີ ທຳໄຫມດິນນໍ້າມັນມັນລອຍ
250. ບຸ່ນ: ຈາກສກາພົດນ ອູ້ຄວາມສມຸດ
251. ຄຽງ: ທຳໄມ່ຄຶງທຳເປັນຮູບເຮືອ
252. ບຸ່ນ: ດ້າເປັນກົອນກລມມັນຈນຄ່າ ດ້າປັບປຸງປັບປຸງເປັນເວືອມັນກີລອຍໄດ້

253. ครู: ลักษณะอะไรของรูปเรื่อที่ทำให้มันถอยได้ นึกเอาจากสถานการณ์จริงว่า ทำไมเรื่อจึงถอยได้
254. บุ่ม: เหมือนห่วงยางที่ถอยน้ำ ถ้าไม่มีรู มันก็ถอย ถ้ามันรั่วน้ำก็จะมี
255. ครู: ห่วงยางรถยกต้องเป็นห่วงยางแล้วถอยน้ำ ยางรถยกต้องถอยให้远 ยางในมันจะ
256. ส้ม: มันไม่จม
257. บุ่ม: มันเป็นยาง เป็นพลาสติก
258. แรม: เพราะว่ามันมีอากาศอยู่ข้างใน
259. บุ่ม: ถ้าไม่มีลมอาจรับน้ำหนักเราไม่ได้
260. ครู: ถ้ายางใน ไอล์ลมออก มันก็ถอยได้... แต่พอคนไปนั่งมันก็จะมี เดินลงหรืออากาศ มันก็จะถอย ถ้าตัวคนไปนั่งอยู่ ประเด็นแรก ไอล์ลมออก แล้วอาห่วงยางไปถอย มันก็ถอย...ทำไม่
261. น้ำ: มันอยู่เหนือน้ำแล้ว ไม่มีสิ่งมากระแทก
262. ครู: มันไม่มีแรงกด แสดงว่าน้ำหนักของน้ำกับห่วงยางอัน ให้น้ำหนักกว่ากัน
263. บุ่ม: ห่วงยางน้ำหนักก็น้อยกว่า
264. ครู: ถ้าเดินลง แล้วอาห่วงยางในน้ำ ถอยให้远 กรณีที่ถอยได้ เพราะอะไร
265. น้ำ: เพราะลมไม่มีน้ำหนัก
266. บุ่ม: เพราะว่ามีน้ำหนักเบากว่าน้ำ
267. ครู: เจ้าตัวเองไปอยู่บนห่วงยาง มันก็มีแรงกดใช่远 แทนที่จะจม
268. บุ่ม: มันเบากว่าน้ำ
269. ครู: แสดงว่าอัน ให้น้ำไม่จม มันจะมีน้ำหนักก่อร่างไว้
270. บุ่ม: เบากว่าน้ำ
271. ครู: ในไม้ถอยน้ำได้ให้远 ทำไม่
272. น้ำ: เพราะมันเบากว่าน้ำ
273. ครู: ในไม้ไม่มีขอบนะ
274. บุ่ม: ในไม้มีน้ำหนักเบากว่าน้ำ
275. ครู: สรุปว่าถ้าน้ำหนักน้อย ถอยน้ำได้มีประเด็นอื่นอีก ให้远
276. บุ่ม: แรงกด
277. ครู: ขอบคุณน้ำมันเกี่ยวข้อง ให้远
278. ส้ม: เกี่ยวข้องค่ะ

279. ครู: แรงดันของน้ำเป็นอย่างไร ที่ทำให้ลอยได้
 น้ำ: น้ำ มันมีส่วนดันสิ่งของให้ลอยได้
280. น้ำ: น้ำมันมีส่วนดันอย่างน้ำ น้ำ มันดันอยู่
 น้ำ: น้ำมันมีส่วนดันอย่างน้ำ น้ำ มันดันอยู่
281. ครู: หมายถึงข้างล่าง น้ำมันออกแรงดันอย่างนี้หรือ
 น้ำ: เมื่อไอน้ำกระ逼ดันน้ำ แล้วน้ำก็ดันตัวเราขึ้น
282. ครู: น้ำ มันดันอย่างไร
 น้ำ: เมื่อไอน้ำเดินทางไปในน้ำแล้วมันดันขึ้น
283. ครู: แสดงว่าน้ำมีแรงดันให้ต่ำลงมันดันขึ้นมา
 ส้ม: ปริมาณของน้ำหนัก
284. แม่น้ำ: ถ้าปั้นเป็นก้อนมันก็จะ
 ครู: ตั่งที่ดอยน้ำได้ น้ำหนักก็ต้องเบากว่าน้ำ ต่ำลงมันต้องมีของ
 ถ้าเพิ่มน้ำเข้ามา น้ำหนักมากกว่าน้ำ มันก็จะ

ໂປຣໂຕຄອດກິຈກະນົມກ້ວຂວານ

ກລຸ່ມທີ່ 1

ເບລດ໌: ວາງວູດີ ໂພສີແກ້ວ

ຕັ້ນ: ນຸ້ມູຖືທີ່ ນ້ອຍເຈຣີຢູ່

ໂນ: ປະໄພ ແສງຫາວ

ຕິດລື່: ອາທິດ ພຣມລາ

1. ເບລດ໌: ຈາກສຕານກາຮັນທີ່ກຳຫານດໃຫ້ຕ່ອໄປນີ້ ບຣິໝັກສັນປາທານປ່າໄມ້ແໜ່ງໜຶ່ງໄດ້ຮັບອນນຸ່ມາຕ
ໃຫ້ຕັດຕິນໄມ້ທາງຕອນແໜ້ນຂອງປະເທດ ພືນປ່າແແນນນັ້ນມີພັນຖຸໄມ້ທີ່ເປັນແຫ່ງວາສັບ
ແລະອາຫານອັນຊຸມສົມນູຽຮົມຂອງນກຫວານພັນຖຸທີ່ຫາຍາກແລະໄກລ້ຈະສູງພັນຖຸ
ນັກອນນຸ່ມກໍສົ່ງແວດລ້ອມໄດ້ຂອງຮູ້ໃຫ້ບຣິໝັກເລີກການທຳສັນປາທານເພື່ອໄຫ້
ນກຫວານມີທີ່ອູ້ວາສັບ ແລະໄມ້ສູງພັນຖຸ ແຕ່ແມ່ຂອງນັກເຮັດວຽກທຳງານອູ້ໃນບຣິໝັກ
ແໜ່ງນັ້ນ ດ້ວຍບຣິໝັກເລີກສັນປາທານປ່າໄມ້ ແມ່ຂອງນັກເຮັດວຽກຈະຕົກງານຫາດຮາຍໄດ້ມາ
ຈຸນເຈື້ອກຮອບກວ້າ ແຕ່ດ້ວຍບຣິໝັກທັງຕົດໄມ້ຕ່ອໄປ ນກຫວານກົງຈະສູງພັນຖຸ
ໃຫ້ນັກເຮັດວຽກແສດງຄວາມຄືດເຫັນເພື່ອຫາແນວທາງການແກ້ໄຂປັ້ງປຸງທາທີ່ຈະທຳໄຫ້ເກີດ
ປະໂຫຼນສູງສຸດກັບທັງບຣິໝັກສັນປາທານປ່າໄມ້ ແລະກຮອບກວ້າຂອງນັກເຮັດວຽກ
2. ເບລດ໌: (ອ່ານຫຼັ້າ) ໃຫ້ນັກເຮັດວຽກແສດງຄວາມຄືດເຫັນເພື່ອຫາແນວທາງການແກ້ໄຂປັ້ງປຸງທາ
ທີ່ຈະທຳໄຫ້ເກີດປະໂຫຼນສູງສຸດກັບທັງບຣິໝັກສັນປາທານປ່າໄມ້ແລະ
ກຮອບກວ້າຂອງນັກເຮັດວຽກ
3. ຄຽງ: ເຫດຸກຮັນເປັນອ່າງໄຣ
4. ເບລດ໌: ຄື່ອວ່າບຣິໝັກສັນປາທານປ່າໄມ້ໄດ້ຮັບອນນຸ່ມາຕໃຫ້ຕັດໄມ້ທາງຕອນແໜ້ນຂອງປະເທດ
ແຕ່ປ່າທີ່ສັນປາທານມີນກຫວານພັນຖຸຫາຍາກແລະໄກລ້ຈະສູງພັນຖຸ
ນັກອນນຸ່ມກໍສົ່ງແວດລ້ອມໄຫ້ຍົກເລີກການສັນປາທານປ່າໄມ້
5. ຄຽງ: ແລ້ວໄປເກີ່ຍວ່າຈົ່ງກັນແມ່ເຮົາໄດ້ອ່າງໄຣ
6. ເບລດ໌: ແມ່ຂອງນັກເຮັດວຽກທຳງານອູ້ໃນບຣິໝັກນັ້ນ ແລະດ້ວຍບຣິໝັກເລີກ ແມ່ຂອງນັກເຮັດວຽກຈະ
ຕົກງານໄມ້ມີເງິນມາຈຸນເຈື້ອກຮອບກວ້າ
7. ຄຽງ: ສມມຕິວ່າເປັນແມ່ຂອງເຮົາຈະທຳຍັງໄຣ

8. เบลล์: ถ้าเป็นหนูจะให้กันที่รับผิดชอบหัวงานให้แม่ทำใหม่
9. ครู: เออาจ์นหรือ ว่ากันซีจะเอาอย่างไร... เออ สมมติว่าองซิว่าจะเป็นอะไร
10. เบลล์: สมมติว่าเป็นเจ้าของบริษัท
11. โนบ: สมมติว่าองเป็นนักหัวหวาน
12. ครู: คุณว่าแก่หัวหวานพูดได้จะเป็นยังไง
13. โนบ: ให้ ต้ม เป็นเจ้าของบริษัทสัมปทาน และให้อาทิตเป็นนักอนุรักษ์
14. ครู: ลองคุยซิ...อาทิตล่ะเป็นอะไร
15. ติงลี่: นักอนุรักษ์รับ
16. ครู: โอ เป็นนักอนุรักษ์เชียวนะ... เขาบอกว่าทำยังไงให้มันได้รับประโยชน์ทึ่งสองฝ่าย ทึ่งสองฝ่ายหมายถึงอะไรนะ
17. นักเรียน: บริษัทและครอบครัวของนักเรียน
18. ติงลี่: ให้บริษัทไปตัดไม้ที่อื่นที่ไม่ค่อยมีสักตัวป่าอยู่ และก็ทำงานใหม่ให้แม่ของนักเรียนทำ
19. เบลล์: ให้ทางบริษัทเชิญชวนให้ปลูกต้นไม้ และก็ทำตรงนั้นให้เป็นท่อนุรักษ์และก็ไปปลูกต้นไม้ใหม่ และให้แม่ของนักเรียนทำงานที่เดิมก็ได้
20. ครู: งานนี้เห็นด้วยใหม่ที่ เบลล์ พูดมาจะยาว งใช่ใหม่...เขียนไว้ก็ได้จะได้ไม่งง
21. ครู: ถ้าตัดไม้จะเป็นผลต่อใคร ใครจะได้ประโยชน์ และถ้าไม่ตัดจะเป็นอย่างไร
22. ต้ม: ถ้าไม่ตัดบริษัทเงี้ยง
23. ติงลี่: น่าจะให้ตัดบริเวณที่ไม่มีนักหัวหวาน
24. ครู: เห็นด้วยใหม่ล่ะเพื่อนๆ
25. นักเรียน: เห็นด้วย
26. ครู: ทำไม่เห็นด้วยล่ะ ไม่เห็นด้วยไม่ได้หรือ
27. เบลล์: แบ่งครึ่งกะ แบ่งครึ่งหนึ่งเอาให้นักหัวหวาน และอีกครึ่งหนึ่งแบ่งสัมปทาน ถ้าไม่พอ ก็ให้ปลูกต้นไม้เพิ่มกะ
28. ครู: ไม่ไม่พอ หมายถึงใครไม่พอ
29. เบลล์: บริษัทไม่พอกะ
30. ครู: ยังไง ติงลี่
31. ต้ม: หยุดบริษัทไว้ก่อน แล้วก็หันไปปลูกต้นไม้ พอดีไม่โถก跟ก่อนหัวหวานไปอยู่

32. เบลล์: แล้วแม่เด็กน้อยล่ะ
33. ติงลี่: ต้องรอเป็นสิบปี
34. ครู: หยุดบริษัทนี้ไว้แล้วก็ไปปลูกป่าอีกที่หนึ่ง แล้วทำไงต่อ
35. โน: แล้วแม่เด็กล่ะ
36. ต้ม: ให้บริษัทสัมปทานหางานให้แม่ทำครับ และก็จ่ายชดเชยค่าแรง
37. เบลล์: ระหว่างที่รอ ก็ส่งลูกเขาก่อนก็ได้ค่ะ ระหว่างที่รอไม่ค่ะ
38. ครู: ถ้าเป็นลูกไม่รอดล่ะ 10 ปีอาจนานเกินรอ
39. ต้ม: หางานให้พนักงานบริษัททำ
40. เบลล์: เปลี่ยนจากบริษัทสัมปทานป่าไม้เป็นบริษัทนุรักษ์ป่าไม้ไม่ดีกว่าเหรอคะ
41. ครู: ภายนอกเงื่อนไขสถานการณ์นี้ และถ้าเปลี่ยนแล้วทำไงต่อ
42. เบลล์: ทำเป็นสวนสัตว์ ทำเป็นท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว
43. ครู: แล้วแม่จะมีงานทำเหรอ
44. เบลล์: แม่ ก็แบ่งงานให้แม่คุณและนก และคุณแล้วป้าได้ และคุณแลคนที่เข้ามาเยี่ยมชม
45. ติงลี่: หาอาชีพเสริมด้วย
46. ครู: เปลี่ยนอาชีพให้บริษัทเลย
47. เบลล์: และก็ว่างๆ ให้แม่มีสิทธิพิเศษสามารถนำของเข้ามาขาย
48. ครู: แม่ก็จะได้รายได้ ให้แม่เป็นคนเลี้ยงนกใช่ไหม...นักอนุรักษ์เขาขอร้องว่าบังไง
49. นักเรียน: ให้ยกเลิกบริษัทสัมปทานป่า
50. ครู: นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้อธิบายให้ยกเลิกบริษัทสัมปทานป่าไม้
นักเรียนเห็นควรว่าบริษัทควรทำความที่นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมขอร้องไว้
51. ต้ม: ผู้ว่าฯจะทำความนั้นตามนั้น เพราะจะได้มีนกหัวขวานไว้ให้ลูกให้หลานได้ดู
52. ครู: แต่เขาต้องเสียอะไรมากลายอย่างนั้น เขาเก็บต้องลงทุนกิจการดำเนินธุรกิจ
ถ้าเกิดเขายอมขึ้นมาเขาก็เง็งสิ
53. โน: ก็ไปหาคุป้าที่อื่นเพื่อสัมปทาน ที่ไม่มีนกหัวขวานอยู่
54. ครู: มันคิดได้หลายทางนะ มันเป็นเหตุการณ์สมนติใช่ไหม
บริษัทเขาก็ควรจะทำความที่นักอนุรักษ์ของร้องไว้
55. นักเรียน: ควร...
56. ครู: ว่าไงวารุณี สองเสียงแล้วนะที่เห็นควรเนี่ย เราจะเห็นด้วยไหม

57. เบลล์: เห็นด้วยค่ะ
58. ครู: เห็นด้วยกับอะไร
59. เบลล์: เห็นด้วยกับนักอุรักษ์ค่ะ กับนักอนุรักษ์ค่ะ ว่าให้ยกเลิกบริษัท
60. ครู: เหรอ...ให้ยกการดำเนินริษัทสัมปทานไปเลย
61. โน: แล้วก็ไปหาป่าที่อื่น
62. ครู: แล้วแม่ก็ไม่มีงานทำสิ ใช่ไหมล่ะ
63. เบลล์: ก็นอกว่าให้เปลี่ยนจากบริษัทสัมปทานป่าไม้เป็นบริษัthonุรักษ์นกและอนุรักษ์ป่าไม้ก็ได้ค่ะ
64. ครู: แล้วแม่ได้อะไร
65. เบลล์: ก็ให้แม่ไปทำงาน
66. ครู: ให้แม่ไปทำงานส่วนไหน
67. เบลล์, โน: ให้ทำงานดูแลป่าไม้ และดูแลนกค่ะ และกู้แลดูวนอนุรักษ์
68. ครู: สมมติว่าบริษัทไม่ยอมทำความสะอาดที่นักอนุรักษ์ขอร้องล่ะ จะทำยังไง...
ดันนี่แม่ก็จะมีงานทำ ดีรึเปล่า
69. ต้ม: ไม่ตี
70. ติงลี่: ผิดคิดว่าน่าจะทำเป็นที่ห้องเที่ยวครับ
71. โน: เหมือนกันนั่นแหละ
72. ติงลี่: ยังไง ที่ห้องเที่ยวอย่างเดียว หรือตัดไปด้วยทำที่ห้องเที่ยวไปด้วย
หรือทำอย่างไร
73. ต้ม: ขยายที่
74. ครู (ให้นักเรียนวาดรูป) อ๊ะ...ทำเป็นสี่เหลี่ยมที่เขาจะขายพื้นป่าแห่งนี้...
นี่หรือที่ที่เขาจะทำสัมปทาน
75. เบลล์: มีนกหัวขوان มีป่าไม้ มีพื้นที่สัมปทาน ไม่เหลือแต่ตอ แบ่งครึ่งหนึ่ง
ເອົາກນາໄວ້ ทำกรงใหญ่ครอบໄວ້ເອົາກນາໄສໃນกรงที่เหลือก็ปลูกໄວ້
ໃນกรงมีนกและป่าไม้ อนุรักษ์นกก้อนุรักษ์ไป อนุรักษ์ไม้ก้อนุรักษ์ไป
76. ครู: อ้าว สรุปแล้วบริษัทเขาจะอนุรักษ์หรือตัดป่า
77. เบลล์: บริษัทนี้เขาจะตัดป่าค่ะ แต่เราเก็บอนุรักษ์นกไว้ตรงนี้ค่ะ
78. ครู: แล้วป่าที่อยู่นอกกรงล่ะจะตัดใหม่

79. เบลล์: ตัดค่า ให้บริษัทตัดไป ถ้าป้าไม่พอก็ปลูกตันไม้อีกค่า ต่อป้าอีกค่า
80. ครู: เห็นด้วยไหมที่เขาเสนอมานะ หรือไม่เห็นด้วยอย่างไรก็พูดได้นะ ไม่ว่ากันหรอกเห็นไม่ตรงกันก็ได้...อันนี้กรณีไหน กรณีที่บริษัทจำเป็นต้องตัดไม้ใช่ไหม เพราะว่าตอนแรกจำได้ว่าจะเปลี่ยนจากบริษัทที่รับสัมปทานป้าไม้ให้เป็นบริษัthonุรักษ์ป้าไม้ อันนี้คือทำในกรณีที่บริษัทของทำตามคำขอร้องของนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แม่ของตัวเองก็มีงานทำด้วยในส่วนของการคุ้มครองป้าไม้ ดูแลนกแต่อันนี้พูดถึงในกรณีไหน
81. เบลล์: อันนี้บริษัทยินยอมให้ครึ่งหนึ่งค่า
82. ครู: ยินยอมให้อะไร
83. เบลล์: ให้อนุรักษ์ค่า แล้วเขาก็จะทำของเขาต่อ จะไม่ไปยุ่งป้าที่เขามั่นอาไว้ค่า
84. ครู: เป็นไง ติงลี พอร์บันได้ไหม เห็นด้วยไหม
85. ติงลี: เห็นด้วยครับ
86. ครู: เห็นด้วย...หรือเธอไม่ชอบอย่างนี้ก็บอกได้นะ ไม่ต้องกล้ออยตามเข้าถึงขนาดนั้น ทำแบบนี้นกได้อะไร
87. นักเรียน: ได้ที่อยู่อาศัย
88. ครู: ได้อาหารด้วยใช่ไหม นกก็ยังคงดำเนินชีวิตไปได้โดยไม่สูญพันธุ์ (ซีgap) อันนี้ได้
89. นักเรียน: บริษัทได้
90. ครู: แม่ล่ะ
91. นักเรียน: แม่ก็ได้ทำงาน
92. ครู: เออ น่าคิดนะ เป็นยังไง
93. ติงลี: ถ้าส่วนนี้ป้าไม่หมุดคนครับ ก็ปลูกเพิ่ม
94. ครู: ถ้าตัดไปเรื่อย หมุดเลย
95. เบลล์: ถ้าเป็นการทำงานของเขานะคะ เขายังตัดไม้แล้วมันก็จะงอกขึ้นมาอีก เขายังตัดอีก
96. ครู: สรุปว่ามีการตัดไม้ก็ต้องมีการปลูกด้วย แต่ถ้าตัดแล้วไม่ปลูกด้วยมันจะเป็นยังไง
97. ติงลี: ป้าไม้ก็หมด และสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในป้าก็จะไม่มีที่อยู่ ไม่มีอาหาร พอยไปอยู่ที่ใหม่ก็ไม่เหมาะสมสมกับอาจจะสูญเสียชีวิต และน้อຍลงในอนาคต

98. ครู: ได้ข้อสรุปหรือยัง
99. เบลล์: ได้แล้วค่ะ
100. ครู: แบ่งเป็น 2 กรณีใช่ไหม กรณีแรกก็อทำยังไง บริษัท...
101. เบลล์: กรณีแรก ก็อ ทำยังไงบริษัทจะแบ่งปันให้ที่นกอยู่ครึ่งหนึ่ง โดยทำกรงครอบ และส่วนครึ่งหนึ่งเป็นของบริษัทสัมปทาน และถ้าไม่พอให้เพิ่มที่ปูลูกใหม่
102. ครู: เพิ่มที่ปูลูกใหม่ หมายความว่าขยายที่ดินออกไป
103. เบลล์: ค่ะ...และที่ตัดไปก็ปูลูกเพิ่ม ปูลูกทดแทน
104. ครู: ทำแบบนี้ครอได้ประโยชน์บ้าง
105. นักเรียน: บริษัท สัตว์ป่า นกอนุรักษ์ ชาวบ้าน แม่ก็ได้
106. ครู: ออ ได้เยอะเชียว
107. ต้ม: จะทำให้บริษัทสัมปทานป่าได้รับความเป็นธรรม
108. เบลล์: ได้ทำงานต่อ แม่ก็จะไม่ตกรอก นกก็จะได้อยู่อาศัย
109. ครู: ก็คือคนในบริษัทนี้ได้ทำงานต่อ เหมือนกันไหม เอาประเด็นเดียวกันใช่ไหม
นี่คือข้อสรุปแล้วนะ

ໂປຣໂຕຄອລກົງກຽມນກຫ້ວຂວານ

ກຊຸ່ມທີ 2

ແພມ່ນ: ອັງຄູມາລິນ ພຣມເສນາ

ນໍາ: ນ້ຳກາຮັດນໍ ມິນືນຕາ

ນຸ່ມ: ສາມພຣ ການສັກສົ່ງ

ສັນ: ຂະນິຍສູາ ນ່ອກລາງ

1. ແພມ່ນ: ອ່ານໂຈທີ່ກຳໜັດໃຫ້
2. ຄຽງ: ທ່ານຍ່າງໄຣຈະແກ້ປ່ອງຫາຍ່າງໄຣ ຈະທຳໃຫ້ເກີດປະໂຍບນັກນິບຮັບຮັກທີ່ໃນການສັນປາທານ
ປ່າໄມ້ແລະຄຣອບຄຣວຂອງຄຸນເອງດ້ວຍ
3. ນໍາ: ດ້າເຮັດໄມ້ນກຫ້ວຂວານຈະໄປຢູ່ໃໝ່
4. ຄຽງ: ທ່ານຍ່າງໄຣຄື່ງຈະເກີດປະໂຍບນັກນິບຮັບຮັກທີ່ແລະຄຣອບຄຣວ ຄຣອບຄຣວຕ້ວເອງໄດ້ອະໄຣ
ບຮັກທີ່ໄດ້ອະໄຣ ດ້າໄມ້ ທ່ານຍ່າງນັ້ນຄຣອບຄຣວຕ້ວເອງຈະເສີຍອະໄຣ ບຮັກທີ່ຈະເສີຍອະໄຣ
5. ນຸ່ມ: ຕັດຄຣຶງໜຶ່ງ ເລື້ອຄຣຶງໜຶ່ງ ຕັດຂາຍຄຣຶງໜຶ່ງ ຄຣຶງໜຶ່ງໄວ້ໃໝ່ນກຫ້ວຂວານອູ່ 50 : 50
6. ສັນ: ດ້າເຮັດໄມ້ຕັດ ເຮັດຕ້ອງເລື້ອເຈາປ່າໄມ້ ດ້າຈັ້ນຕັດໜັດ
7. ນໍາ: ຕັດໜັດ ແລ້ວຄ່ອຍປຸລູກທົດແທນກີ່ໄດ້
8. ຄຽງ: ນກຫ້ວຂວານຈະອູ່ຍ່າງຍ່າງໄຣ
9. ນໍາ: ກີ່ໄປຢູ່ປ່າໄມ້ກ່ອນ
10. ນຸ່ມ: ກີ່ເອາໄປໄວ້ສວນສັຕິວ
11. ຄຽງ: ຢ້າຍນກຫ້ວຂວານໄປໄວ້ສວນສັຕິວເລີຍເຫຼວ່າ ມີເພື່ອນເສນວ່າຄຣຶງແຮກຕັດຄຣຶງໜຶ່ງ
ໄມ້ຕັດຄຣຶງໜຶ່ງ ມັນຈະເກີດປະໂຍບນັກຍ່າງໄຣນັ້ນ ດ້າຕັດຄຣຶງໜຶ່ງ
12. ແພມ່ນ, ນຸ່ມ: ດ້າຕັດຄຣຶງໜຶ່ງກີ່ໄດ້ປະໂຍບນັກທີ່ສອງຝ່າຍຄະ
13. ນຸ່ມ: ອ່າຍ່າງນ້ອຍນກີ່ໄດ້ອູ່ຄຣຶງໜຶ່ງຄນີ່ໄດ້ຂາຍຄຣຶງໜຶ່ງ ຍຸດທະຮົມ 2 ຝ່າຍ
14. ນໍາ: ນກກີ່ໄມ້ມີທີ່ອູ່ເໜືອນເດີນ
15. ສັນ: ປຸລູກທົດແທນ ເອານັກໄປໄວ້ປ່າເຈື່ອນກ່ອນ
16. ຄຽງ: ມີວິທີຄິດກີ່ແນວທາງ ດ້າຕັດຄຣຶງໜຶ່ງນັ້ນກົກ້ອງຢູ່ໄດ້ ດ້າຕັດຄຣຶງໜຶ່ງແລື້ອຄຣຶງໜຶ່ງ
17. ນໍາ: ອ່າຍ່າງນ້ອຍນກີ່ອູ່ໄດ້

18. ครู: อย่างไร
19. น้ำ: ดีกว่าขาดรายได้ไปเลย
20. บุ่ม: ถ้าตัดหมุด อกก์ไม่มีที่อยู่
21. ส้ม: ถ้าเราไม่ตัด แม่ก็ไม่มีเงินใช้
22. ครู: ยกจัง แม้ไม่มีเงินใช้ เรา ก็ไม่มีเงินกินขนมเหมือนกัน
เอาให้มันเกิดประโยชน์กับคนทั้งสองฝ่าย
23. บุ่ม: เอานกไปไว้ป่าอื่นก่อน ได้ไหม ตัดแต่ยอด เอาโคนไว้
24. ครู: เกิดประโยชน์กับบริษัท และครอบครัวของคนเอง
25. แรมม์: ทำไม่เราไม่ทำอาชีพอย่างอื่นเลยหะจะ
26. ครู: สำปทานป่าไม้ เอาจ่ายๆเลยนะ มีหน้าที่กีดกือของอนุญาตตัดไม้ในบริเวณได้
บริเวณหนึ่ง นำมาทำประโยชน์อย่างโดยยังหนึ่ง เช่นทำซื้อทำเดียง
เขาก็ต้องทำงานของเขา
27. แรมม์: มีป่าอื่นดั้งมากมาย ทำไม้เขาไม่ไป
28. บุ่ม: เขาต้องเลือกสิ่งว่าต้นไหนทำได้ ต้องเลือกต้นใหญ่ๆ
เราต้องดูสภาพของต้นไม้ ไม่ใช่สักแต่ละต้นแล้วเกลี้ยง
29. ครู: ต้องเลือกไม้ด้วยหรอ
30. แรมม์: ต้องเลือกไม้ที่ดีๆ
31. บุ่ม: ใจจะเอาไม้ผุมาทำ ต้องเลือกไม้ที่มีสภาพดีจะ
อย่างน้อยมันต้องหลังเหลือบ้าง ต้นอ่อนๆเข้าจะตัดมาทำใหม่
32. ครู: อกหัวหวานถ้าได้กินไม้ผุก์ไม่อร่อย
33. น้ำ: เอาไม้แบบอื่น
34. ส้ม: อกหัวหวานจะอยู่กับต้นไม้แบบไหนจะ
35. น้ำ: ต้นใหญ่ๆ
36. แรมม์: ต้นมะม่วงได้ใหม่จะ ถ้าต้นใหญ่
37. ครู: ต้นแบบไหน
38. บุ่ม: ต้นที่อยู่ข้างห้องน้ำ
39. แรมม์: ต้นงามเรื่องจะ
40. ครู: ได้

41. บุ่น: ยุ่งยากจัง
42. ครู: ไม่ยุ่งยากหรือแต่ว่ามันต้องดีทั้ง 2 ฝ่าย ต้องเลือกหั้งต่อรองบริษัทสัมปทานป้าไม้ และครอบครัวของคนน้ำให้แม่ข้ายบริษัท
43. ครู: ถ้าบริษัทนี้ไปรับสัมปทาน แม่ก็ไม่มีรายได้ เพราะว่าแม่เป็นคนงานของบริษัท รายได้ที่นำมาเลี้ยงครอบครัวก็หายไป ไม่พอ
44. น้ำ: ถ้าเราตัดหมวด แล้วนกหัวหวานจะไม่ออกพไปอยู่ที่อื่นได้
45. แหน่ง: มันก็ต้องไปอยู่ที่อื่นหละนะ
46. ครู: ตัดสินใจตัดหมวดเลยใช่ไหม ถ้าตัดหมวดนกหัวหวานจะออกพไปหมวด ลองคิดสิ
47. น้ำ: ที่เดิมมันก็ต้องอดตาย มันต้องไปหาที่อุดมสมบูรณ์กว่า
48. บุ่น: เราเก็บลูกป่าทดแทนไว้
49. ครู: บริษัทสัมปทานป้าไม้ควรตัดไม้ใหม่ ถ้าไม่ตัดจะเกิดอะไรขึ้น
50. แหน่ง: เราเก็บไม่มีรายได้
51. บุ่น: ไม่มีตั้งค์ใช้
52. แหน่ง: ถ้าตัด...
53. ครู: ถ้าตัดจะตัดอย่างไร 50 : 50
54. ส้ม: ตัดเป็นย่อนๆ
55. ครู: ตัดเป็นย่อนๆตัดอย่างไร
56. บุ่น: ไม่ตัดหมวดหรือไว้ให้เข้าม้า
57. ครู: พื้นที่บริษัทดองมาสัมปทานป้าไม้ก็อยู่ใน พื้นที่สี่เหลี่ยมนี้แหละ
58. ส้ม: สมมติว่ามันเป็นป้าไม้
59. ครู: เป็นป้าไม้ที่อุดมสมบูรณ์
60. บุ่น: ตัดแบ่งครึ่ง ตัดตรงนี้ ตรงนี้เป็นย่อนๆ แล้วก็เหลือไว้ เอาใหม่ ทำอย่างไร
61. ครู: สมมติว่าเป็นป้า เราเก็บไม่ต้องตัดเป็นแบบ ตัดไปที่ละต้น
62. บุ่น:
63. น้ำ: มันก็จะเหลือป่าไว้ให้เข้าม้า
64. ครู: จะทำเป็นต้นไม้ ทำเป็นวงกลมก็ได้เราจะได้เห็นเห็นต้นไม้จะทำอย่างไร
65. ส้ม: เราเก็บพื้นที่ละต้น ก็จะทำให้เหลือต้นไม้มอยู่

66. ແໜ່ນມ: ກົດ້າດັນໄມ້ໄປໝຶກພອດຕ່າງທີ່ໃນອນນີ້ຫລະກະ
67. ຄຽງ: ຕຳຕົດຍ່າງທີ່ ຂນິຍຈູາບອກ ຕັດຕົນເວັນຕິນ
68. ສົມ: ດະໄມ່ຕ້ອງຕັດເປັນແທນມັນຈະຄູເປັນ ໂລ່ງເກີນໄປ
69. ຄຽງ: ຕັດສລັບເວັນຕິນ ຕິນນີ້ຕັດ ມັນນີ້ໄມ້ຕັດ ແຕ່ສມພຣວ່າຍ່າງນີ້
70. ນຸ່ມ: ຕັດ 50 : 50 ຄະ
71. ຄຽງ: ປັບຫາມັນອູ້ທີ່ການວ່າຈະຕັດຍ່າງໄຮ ປັບຫາມັນອູ້ທີ່ວ່າທໍາຍ່າງໄຮແມ່ຂອງຕົວເອງ
ດີງຈະມີເງິນມາເລື່ອງກ່ອນກວ້າ ເພົ່າມະແນ່ວັດສັນປາກັນ ປັບຫາມັນອູ້ທີ່ວ່າທໍາຍ່າງໄຮແມ່ຂອງຕົວເອງ
ນັກອຸນຸກຍໍສິ່ງແວດລ້ອມມາອ້ອງບຣີຢັກໃຫ້ກົດໄມ່ຕັດ ເຮົາເຫັນດ້ວຍກັນ
ນັກສິ່ງແວດລ້ອມໄໝມຄື່ອມຕັດ ແມ່ຂອງເຮົາເປັນຍ່າງໄຮ ແຕ່ດ້າສົມຕົບບຣີຢັກ
ໄມ່ເຫັນດ້ວຍກັນນັກສິ່ງແວດລ້ອມຈະຍັງຄົງສັນປາກັນໄມ້ ມາໃຊ້ປະໂຍບັນ
ມັນກີ່ຈະມີຜົດຕ່ອະໄຮນັ້ນ
72. ນຸ່ມ: ຈຳນວນນັກ ກົອນກາຈະມີມາກກວ່າປ່າເຮືອປ່າອາຈະມີມາກກວ່ານັກ
73. ຄຽງ: ທໍາຍ່າງໄຮໃໝ່ນກະທົບກະເທືອນທັງສອງຝ່າຍນ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະໄດ້ປະໂຍບັນກັນ
ທັງສອງຝ່າຍ ເຮົາຄົນໄດ້ຄົນໜຶ່ງໄດ້ປະໂຍບັນຄົນເດືອວ
74. ຄຽງ: ແຍກແສດງຄວາມຄົດເຫັນເປັນຂ້ອາ
75. ສົມ: ອັນນີ້ກໍຈະໄດ້
76. ຄຽງ: ອັນນີ້ອ່ານວ່າໄຟ ບຣີຢັກ
77. ຄຽງ: ປັບມາຜົນກ້າວຂວານ ເບີນອອກມາຍ່າງນີ້ ແລ້ວມັນຍ່າງໄຮ
78. ນຸ່ມ: ນ່າຈະເອປະໂຍບັນກ່ອນ
79. ນຳ: ຜົດຕີ ຜົດເສີຍຄື່ອະໄຮ
80. ສົມ: ຜົດຕີເຮົາເມີເງິນໃ້ ຜົດເສີຍນັກໄມ້ມີທີ່ອູ້
81. ແໜ່ນມ: ແມ່ມີຮາຍໄດ້ມາຈຸລເຈື້ອກ່ອນກວ້າ
82. ນຸ່ມ: ທໍາປະໂຍບັນ
83. ນຳ: ຜົດກະທົບຂອງນັກໄມ່ມີເລີຍແຮວ
84. ຄຽງ: ອັນນີ້ຄື່ອປະໂຍບັນຂອງອະໄຮນັ້ນ
85. ນຸ່ມ: ດ້ານບຣີຢັກເດືອກຕັດໄມ້ເຂາຈະໄດ້ປະໂຍບັນ ໄດ້ໄມ້ໄປທໍາປະໂຍບັນ
ແລະປະໂຍບັນຂອງທຸກຄົນໃນບຣີຢັກ
86. ຄຽງ: ແລະອັນນີ້ຫລະຄື່ອະໄຮ

87. บุ่ม: ผลกระแทบที่เลือกตัดไม้
88. ครู: เมื่อตัดไม้ก็จะมีผลเสีย
89. ส้ม: ป่าไม้ลอดลง นกไม่มีที่อยู่อาศัย
90. แหนม่: ถ้าตัดแล้วก็ต้องปลูกทดแทน
91. ครู: อันนี้มันคืออะไร
92. บุ่ม: บริษัท
93. ครู: อันนี้โบงมาเปลวว่าอะไร
94. แหนม่: ถ้าตัดไม่มีบริษัทก็ได้ประโยชน์ แม่ก็มีรายได้อกหัวหวานก็...
95. ครู: อกหัวหวานเป็นอย่างไร
96. น้ำ: อกไม้มีที่อยู่
97. ครู: ตอนนี้ที่เขียนแผนที่ราธิพย์ เราเขียนเพื่อที่จะแยกประโยชน์ และผลกระทบ
98. ส้ม: ว่าจะแก้ไขที่ละหัวข้อ
99. ครู: ออ ถ้าตัดไม้แล้วไครจะได้ประโยชน์ ถ้าตัดไม้ไครจะเป็นคนเสียประโยชน์
จะทำอย่างไรถึงจะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งบริษัท และครอบครัวของตนเอง
100. ส้ม: ถ้าเราไม่ตัดไม้ก็ไม่มีรายได้ ปริมาณนกมันน้อยกว่าป่าอยู่แล้วและ
เพราะว่านกน้อยกว่าป่า
101. บุ่ม: ถ้าเราตัดบางส่วนมันก็น่าจะไม่มีปัญหาอะไร
102. น้ำ: เราจะหาอย่างไรว่านกมากกว่า / น้อยกว่าป่า
103. แหนม่, ส้ม, บุ่ม: ถ้านกน้อยกว่าป่า เรายังตัดไปบางส่วน
104. ส้ม: ตัดแต่ต้นไม้ที่นกไม่อยู่จะ
105. แหนม่: เราจะรู้ได้อย่างไรว่านกไม่อยู่
106. ส้ม: ต้นไม้ใหญ่ๆก็มีนกอยู่
107. น้ำ: ตัดเป็นบางส่วน
108. บุ่ม: เพื่ออะไร
109. แหนม่: เพื่อได้ประโยชน์ทั้งบริษัท และครอบครัว
110. ครู: บริษัทได้อย่างไร
111. บุ่ม: ทำตื้อ ทำตื้นน้อยก็ได้ เขาไม่ได้ระบุว่าทำน้อยหรือทำมาก
ถ้าทำน้อยเราจะไม่เป็นต้องตัดหมุดป่า ตัดเฉพาะที่เขาจำกัด

112. ແໜ່ນ: ถ້າງບົຮັກສ່ຳມາເຮັດຕ້ອງຕັດອຶກສີຄະ ນັກໍໄມ້ມືຖຸ່ເໜືອນເດີມ
113. ຄຽງ: ເຮັນອກວ່າ ຊ້າຫາກວ່າບົຮັກເຫັດແກນີ້ ມີຮູ້ຕັດ 30 ເປົ້ອຣເຊັ່ນຕີ່ ກໍ່ອາສີຍຸ່ໄດ້
ເພື່ອນີ້ປ່າຍຸ່ແຕ່ອັງສຸມາຮິນນອກວ່າດ້າຕັດເພີ່ມອຶກຂະ
114. ສິ້ນ: ເຮົາໄປຕັດປ່າອື່ນອຶກໄນ້ໄດ້ແຮງອະ
115. ຄຽງ: ໄດ້ຮັນອຸນຫຼາດໃຫ້ຕັດປ່າໄມ້ຄອນໜີ້ອອງປະເທດ ໄດ້ຮັນສັນປາກປ່າໄມ້ແໜ່ງເດີຍ
116. ນຸ່ມ: ທ່ານໄໝ ເຮົາໄມ້ຍົກເລີກໄປປະ ໃຫ້ນກໄດ້ມືຖຸ່ນ້ຳ ໄດ້ຜົປປະໂຍໜ້ນມາກ
ແຕ່ວ່າແລ້ວອືດໜ່ອຍ
117. ຄຽງ: ໄກຮັກເລີກ ຍົກເລີກອະໄຮ
118. ນຸ່ມ: ດັນທີ່ຕັດໄມ້ປະ ຊ້າເຫາໄປທ້າວ່າ ທ່າເທິງ ກໍ່ໃຫ້ເຫາໄປຈ້າງບົຮັກອື່ນກໍໄດ້
ເພື່ອນີ້ເຮົາທໍາກໍ່ເປັນຜົລເສີຍກັບນັກດ້ວຍ ປ່າໄມ້ກໍໄມ້ມີ
ແສດງວ່າບົຮັກກໍ່ຕັດ ແຕ່ຕັດໃນປົມາພົນທີ..
119. ຄຽງ:
120. ສິ້ນ: ທີ່ຈໍາເປັນ ທີ່ສົມຄວາ
121. ຄຽງ: ນີ້ຄືອຄວາມຄົດເຮົາ ຕັດໃນປົມາພົນທີ່ເທົ່າທີ່ຕົ້ນການຂອງບົຮັກ
122. ນຸ່ມ: ແລະແມ່ກໍມີເງິນໃໝ່
123. ແໜ່ນ:
124. ຄຽງ:
125. ນຸ່ມ:
126. ຄຽງ:
127. ແໜ່ນ:
128. ຄຽງ:
129. ສິ້ນ:
130. ຄຽງ:
132. ແໜ່ນ:
131. ນຸ່ມ:
- ເອົ້າ ນີ້ເປັນແນວຄົດອຶກຍ່າງໜຶ່ງ ເຫາໃຫ້ຄົດກາຍໃນສັກພາກຮ່ວມວ່ານີ້ແມ່ເຮັດຕ້ອງກໍ່ທ່ານ
ອຸ່ນໃນບົຮັກນີ້ ທ່ານຍ່າງໄຮຫວອດື່ງຈະດີທີ່ສຸດ ຕັດເພີ່ມນາງສ່ວນ ຊ້າຕັດໜົດໄດ້ໃໝ່
ຄົດໜົດ ເພື່ອນັນມີລູກຈະໄມ່ແຢ່ໄປໃຫ້ແຮງ ປົມາພົນທີ່ເດືອດັ່ງນັກໆມາກັ້ນໆ
ຊ້າເຮົາແລ້ວໄວ້ນັນກ້ອຍຸ່ໄດ້ ເພື່ອນັນຍັງມີຕົນໄມ້
ຊ້າເຮົາຕັດ ເຮັດຕ້ອງປຸລູກເຂົ້າມາໃໝ່

133. ครู: สรุปว่าตัดส่วนหนึ่ง เอาไว้ส่วนหนึ่ง แล้วทำอย่างไรต่อ อันนี้ตัด อันนี้เหลือไว้
134. แม่นม: เราต้องปลูกทดแทน
135. ครู: สรุปว่าเราต้องปลูกทดแทน ประเด็นที่ตัดแบบหน้ากระดาษขาดเดียว ทั้งป่าว่าอย่างไรจะ
136. ส้ม: มันทำให้ป้มดูกรวบเกินไปกะ
137. บุ่ม: ต้นไหนมีนกไม่ต้องตัดกะ
138. ครู: ต้องเลือกตัด และไม่ตัดหมวดพร้อมกัน เพราะอะไรถึงไม่ตัดหมวดพร้อมกัน
139. ส้ม: ตัดหมวดพร้อมกัน เป้มันก็ว่าง
140. แม่นม: ไม่จังก์เลือกตัดต้น ไม่ที่ไม่มีนกกะ
141. ครู: ทำให้ดีที่สุดไป
142. บุ่ม: ต้นเดียวนั้นสร้างรัง แล้วอยู่ได้ตัวเดียวหรือกะ
143. ครู: มันก็คงอยู่ด้วยกันได้
144. ส้ม: ให้ไปอยู่ด้วยกันได้ไหม เพราะมันเป็นต้นใหญ่
145. บุ่ม: ถ้าต้นมันใหญ่ มันแตกกิ่ง มันอยู่ด้วยกันได้ไหมกะ
146. ครู: ก็คงได้กะ
147. น้ำ: ถ้ามันมีป่าไม้มันก็ต้องเลือกอยู่กับเพื่อนหละ
148. แม่นม: ถ้าเราตัด อกก็อยู่ด้วยกัน
149. ส้ม: ถ้ามีนกอยู่ 5 ตัว ตัวหนึ่งมีอยู่หนึ่งรัง ถ้าเขาไม่มีที่อัญชิริงๆเขาก็ไปอยู่ด้วยกัน
150. บุ่ม: มันมีต้นไม้มี มันไม่มีที่อยู่ มันก็ไปอยู่กับเพื่อนได้ มันคงไม่ทำให้ตัวเอง...
151. ครู: อะไรทำให้มันไขว่ใจว่าในต้นไม้ 1 ต้น นี่จะมีนกอยู่หลายรัง
152. บุ่ม: กรูบอกว่ามันชอบอยู่ต้นใหญ่ไปกะ
153. ส้ม: มันได้ทุกส่วน มันก็จะได้
154. ครู: เคยเห็นนกกระจิบกระจอกไหม เวลา มันทำรัง มันทำอย่างไร
155. แม่นม: ตัวหนึ่งมันอยู่หลายรัง
156. บุ่ม: มันเอาใบไม้ไปทำรัง
157. ส้ม: สร้างบ้านให้ก
158. ครู: ไม่มีงบ
159. น้ำ: จึงเกียจจะไม่

160. ส้ม: ตัดปริมาณที่สมควร เหลือไว้ให้นอกน้ำเงินบางส่วน
161. น้ำ: อย่างน้อยนมีลูก ต้นไม้ที่ตัดมันก็แตกกิ่งใบออกมา
162. บุ่ม: ครูไม่รู้หรือจะ
163. ครู: ไม่ ครูตามเคยๆ
164. บุ่ม: อันนี้คือสุดแล้ว
165. ครู: ไหอลองพูดมาสิ ที่คือสุดของเรานี่เป็นอย่างไร
166. ส้ม: ถ้าตัดไม่หมดคนก็ไม่มีที่อยู่
167. บุ่ม: เมื่อฝนตกน้ำก็ท่วมจ่าย
168. น้ำ: เป้าไม่อุดมสมบูรณ์
169. บุ่ม: ถ้าไม่ตัดก็ขาดรายได้ ขาดไม่ทำอะไร ทำดู
170. น้ำ: ตัด ไม่ตัดหมัด ตัดบางส่วน
171. ครู: แล้วที่ตัดไป ปลูกทดแทนใหม่
172. แหน่ง: น้ำ: ส้ม: บุ่ม: ปลูกจะ
173. ส้ม: เกิดเหมือนเดิมหละจะ ถ้าตัด
174. แหน่ง: ดินก็แห้ง แตกระแหง
175. ครู: ตัดแล้ว มันแตกใบ แตกหน่อ อย่างไรในความคิดของเรา
176. บุ่ม: มันก็เหมือนหน่อไม้หละ
177. ครู: ไม่ได้ตัดแบบลดคราก ลดโคนใช้ใหม่
178. แหน่ง: เกิดได้อยู่แล้ว
179. ส้ม: ได้คือหน่อไม้หละ
180. น้ำ: ชื่นได้เหมือนกับต้นยูคลิปตั๊ส
181. ครู: บ้านโครงมีต้นยูคลิปตั๊ส บ้านอังสูมารินมีต้นยูคลิปตั๊ส
182. ส้ม: อย่างน้อยมันก็เกิดหละ
183. น้ำ: ถ้าชื่นต้นไม้ก็ลูกตัดไปหมัด ก็เกิดชื่นมาใหม่แล้วใช้ใหม่
184. ส้ม: มันชื่นอยู่กับสภาพดิน ดินดีก็เกิด ดินไม่ดีก็ไม่เกิด
185. บุ่ม: เป็นเพระต้นไม้ด้วย
186. ครู: ดังนั้นตัดแล้วไม่ต้องปลูกทดแทน เพราะว่าตัดแล้วมันจะเกิดชื่นมาเองหรือ ในความคิดเรา พอดีตัดแล้วมันจะแตกหน่อได้

187. บุ่ม: ถ้าตรงนั้นไม่มีต้นไม้น้ำก็ไม่ท่วม
188. บุ่ม: อย่างน้อยก็ต้องมีรายได้ ได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย
189. น้ำ: ปี 1 มันค่อยเกิดหน่อ
190. ส้ม: มันเกิดอยู่แต่มันต้นน้อย
191. แหนม: เราไม่ตัดป่าอื่นก็แล้วกัน
192. บุ่ม: เลือกตัดเฉพาะต้นที่ไม่มีนกหัวหวาน
193. ครู: อธิบายให้เพื่อนฟังสิ ตามที่เข้าใจ
194. บุ่ม: ถ้าเราตัดเรามีรายได้ เราได้ทำซ้ำ ทำเตียง ส่วนนกหัวหวานก็ไม่มีที่อยู่
ปริมาณกางเพิ่มขึ้น แล้วก็ไม่มีที่อยู่ ถ้าเราตัด 70 : 30 ประโยชน์แม่ก็มีรายได้
ได้ไม่ไปทำประโยชน์ด้วย ถ้าเราตัดคุณผลกระทบของคน ก็ไม่มีที่อยู่อาศัย
ป้าไม่ขาดความอุดมสมบูรณ์ ถ้ามันมีทางเลือก 70 : 30
195. ครู: 70 นี้ให้ใคร
196. บุ่ม: ให้บริษัท
196. ครู: เพื่อสนับสนุนาแล้ว ตัด 70 เปอร์เซ็นต์ แม้ถึงจะได้รายได้ สนับสนุน
คนเราจะตั้งกันได้ให้เหตุผลมาด้วยนะ มีวิธีอื่นไหม
197. ส้ม: ถ้าตัดหมุดนกก็ไม่มีที่อยู่ คิดอย่างสมพระองค์
198. บุ่ม: ถ้าตัดไม่หมุดนกก็ไม่มีที่อยู่ แต่ถ้าไม่ตัดเราก็ไม่มีรายได้
เหมือนกับชุมชนท้องที่ต้องมีฝ่ายแดง กับฝ่ายน้ำเงิน
199. ครู: ควรเป็นฝ่ายแดง ควรเป็นฝ่ายน้ำเงิน
200. บุ่ม: นกเป็นฝ่ายแดง คนเป็นฝ่ายน้ำเงิน ต้นไม้เป็นกรรมการ
เราต้องให้ความยุติธรรมทั้ง 2 ฝ่าย
201. ครู: ถ้าตัดส่วนหนึ่ง แล้วเก็บไว้ส่วนหนึ่ง ป้าไม่จะสมบูรณ์ใหม่ตามที่สมพรพูด
จำเป็นต้องปลูกทดแทนใหม่ ถ้าไม่ปลูกมันจะเกิดใหม่
202. ส้ม: เกิดกะ แต่มันเกิดน้อยกว่าเก่า
203. บุ่ม: ก็ตัดก่อนแล้วค่อยปลูกทดแทน
204. ครู: คิดว่าทางเลือกที่เพื่อสนับสนุนา มันเป็นประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่ายใหม่
จะยอมรับความคิดของเพื่อนได้ใหม่ จะแสดงความเห็นด้วย/คัดค้านจากเพื่อนใหม่

205. ແໜ່ນ: เອາຕາມສົມພຽດທະຄະ
206. ນ້ຳ: ຕັດ 60 : 40
207. ຄຽງ: ສຽບປວ່າຕົ້ນຕັດ ແຕ່ເຮົາເສນວ່າຈະຕົ້ນຕັດໃຫ້ເໝາະສົມ
ເພຣະອະໄຣໄມ່ຕັດໝາດ
208. ແໜ່ນ: ເລື່ອໄວ້ໃຫ້ນກ
209. ນຸ່ມ: ອ່າງນ້ອຍຕົ້ນຕັດ ເລີ່ວປຸກທົກແທນ
210. ຄຽງ: ຄວາມຄົດຂອງເຮົາ ຄ້າຕັດແລ້ວແມ່ກີມີຮາບໄດ້ຄືງຈະໄດ້ນ້ອຍກີ່ຕາມ
ແຕກີ່ໄດ້ອູ່ເຮົາຕັດໝາດໄໝນ
211. ສິ້ນ: ໄນ່ໝາດ
212. ຄຽງ: ແຕກີ່ມີບາງສ່ວນທີ່ນກໄດ້ອາສີຍອູ່
213. ນ້ຳ: ຕັດບາງສ່ວນ ເລື່ອກຕັດເນົພາະຕົ້ນທີ່ໄນ້ມີນກອາສີຍອູ່
214. ແໜ່ນ: ເພຣະຕັດໝາດຄົນກະສູງພັນຫຼື
215. ນຸ່ມ: ຄ້າໄມ່ຕັດບຣີຍັກຈະຈາດຮາຍໄດ້ ໄນມີໄປທຳເພອົນເຈອວ໌
216. ແໜ່ນ: ຕັດບາງສ່ວນ ຄ້າຕັດແລ້ວນກໄມ່ມີທີ່ອູ່ອາສີຍ ປໍາໄມ້ຈາດຄວາມອຸດມສົມບູຮັນ
ແຕກ້າຕັດທາງບຣີຍັກຈະຈາດຮາຍໄດ້ ໄນມີໄປທຳເພອົນເຈອວ໌
217. ນ້ຳ: ຄ້າມີຮ້ອຍເປົອຮັ້ນຕໍ່ໃຫ້ບຣີຍັກ 60 ເປົອຮັ້ນຕໍ່ໃຫ້ນກ 40 ເປົອຮັ້ນຕໍ່
218. ຄຽງ: ໃຫ້ບຣີຍັກ 60 ແປລວ່າຕັດໃໝ່ໄໝນ
219. ແໜ່ນ,ນ້ຳ,ສິ້ນ,ນຸ່ມ: ໃຊ່ກະ
220. ແໜ່ນ: ອ່ານທີ່ສຽບ ພາກເສດຖະກິດແຕ່ບາງສ່ວນ ຕັດເນົພາະທີ່ນກໄໝ່ອາສີຍອູ່
ຄ້າຕັດໝາດຄົນກີ່ໄມ່ມີທີ່ອູ່ອາສີຍແລະປໍາໄມ້ຈາດຄວາມອຸດມສົມບູຮັນ
ແຕກ້າໄມ່ຕັດທາງບຣີຍັກຈະຈາດຮາຍໄດ້ ແລະ ໄນມີໄປທຳເພອົນເຈອວ໌
ຄ້າສົມນົມມີປໍາ 100 ເປົອຮັ້ນຕໍ່ໃຫ້ທາງບຣີຍັກ 60 ເປົອຮັ້ນຕໍ່
ໃຫ້ນກ 40 ເປົອຮັ້ນຕໍ່ ແລະປຸກຕົ້ນໄມ້ທົກແທນໃຫ້ກັນນກ
221. ຄຽງ: ແບນນີ້ຕີ່ສຸດແລ້ວໃໝ່ໄໝນ
222. ແໜ່ນ,ນ້ຳ,ສິ້ນ,ນຸ່ມ: ຄະ ໄດ້ທັງ 2 ຝ່າຍ

ภาคผนวก ๓

- ตัวอย่างงานเขียนของกลุ่มเป้าหมาย
- ตัวอย่างการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย

ตัวอย่างงานเขียนของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 1

กิจกรรมการสร้างภูเขาทราย

ภูเขาภูที่ 1

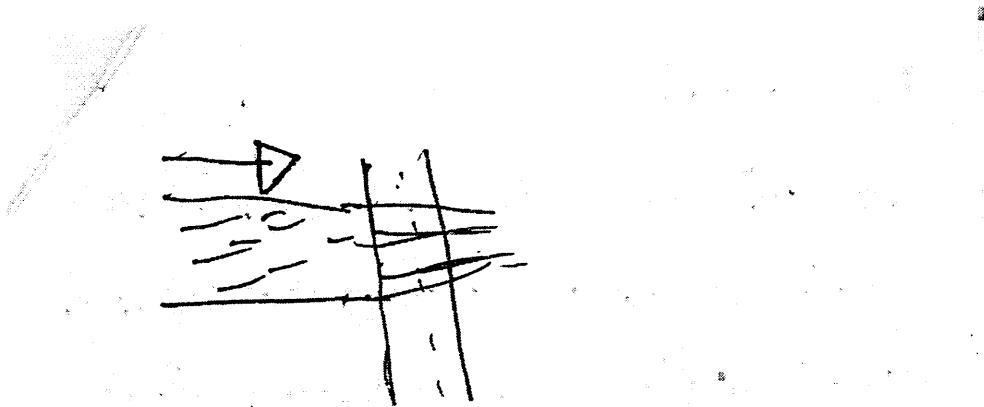

1 เห็น 3 ครั้ง ภูเขาที่ 1 งามมาก ก็คือ
ยอดน้ำ ออกซิเจน เป็นรูปหัวใจ บนยอด มีวัตถุกันไฟ
มีรากไม้ โผล่ทาง ปากเขื่อน ดู

ภูเขาภูที่ 2

1 เห็น 9 ครั้ง ภูเขาที่ 2 งามมาก ก็คือ
ยอดน้ำ ศรีราชาผึ้งน้ำ ลักษณะ แบบหินปูน สวยงาม
และ มีรากไม้ โผล่ทาง ปากเขื่อน

ប្រជបន់បិន្ទុលិន្ទិត្យរាជការកំណត់សម្រាប់

1. គិតអាមេរិកខ្លួនខ្លួន កំណត់អាមេរិក ឬគិតអាមេរិកខ្លួន
2. ស្នើសារនិងបង្កើត កំណត់និវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រភាពរាយការណ៍
រីករាយនិងនឹងឱ្យបានអាមេរិកខ្លួនដែលមានការកំណត់ចាន់ចាន់នៅក្នុងខ្លួន
3. គារស្នើសារ និង ពាក្យុលាហ័រកំណត់ដូចជា កំណត់ការ
យោងខ្លួន ឬ បានរាយការ និងបានអាមេរិកខ្លួន នាម
ពេលវិទ្យាដៃបានលាស់ស្នើសារ ឬ ឯកសារ និងបានអាមេរិកខ្លួន
ដែលបានបញ្ជាក់ថាបានបានអាមេរិកខ្លួន និងបានអាមេរិកខ្លួន
4. និត្តភីរិករាយ និងនិត្តភីរិករាយ និងបានអាមេរិកខ្លួន

៤. ការរាយទានបានៗនៃ សម្រេចិន រដ្ឋិនីតុលា
 នៅនៅ ហើយ បានរាយក្រឹងក្រាមពីការរាយទានៗនៃ សម្រេចិន
 នៅ សម្រេចិន ពេរជាបានរាយក្រឹងក្រាមពីការរាយទានៗនៃ សម្រេចិន
 នៅ សម្រេចិន នៅក្នុង សម្រេចិន នៅ សម្រេចិន នៅ សម្រេចិន នៅ សម្រេចិន
 នៅ សម្រេចិន នៅ សម្រេចិន នៅ សម្រេចិន នៅ សម្រេចិន នៅ សម្រេចិន នៅ សម្រេចិន

กิจกรรมความหลากหลายในคืน
ตัวอย่างงานเขียนของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 2

..... ពីនកចំណុច វិនិកកែវ ភី ១. កំណត់ថាគារប្រើប្រាស់
ទៅវិនិកសាលា និងរាជក្រឹម និង នីកជន ហើយ នាក់លក់
ប្រើប្រាស់ សំរាប់ សំរាប់ សំរាប់ សំរាប់ សំរាប់ សំរាប់ សំរាប់

ห้องน้ำในบ้าน
มีเรือนในบ้านหนึ่ง กับปันหม้อตัวเดียวกัน แต่การแยกตัว เวลาอยู่
กันนั้น ก็จะง่ายๆ แต่บ้านนี้เป็นบ้านเดียว ไม่ได้แบ่งห้องน้ำ
ให้แต่คนเดียว บ้านนี้จะใช้ห้องน้ำร่วมกัน ทั้งสองคน ไม่ได้แบ่งห้องน้ำ
กัน นี่คือสาเหตุที่บ้านนี้เป็นบ้านเดียว แต่ไม่ได้เป็นบ้านเดียว

นักเรียนที่ ๙

ก่อนที่จะมีการตั้งค่า

ຫຼັກໜີ່ກົດນິ້ງ
ເມື່ອນີ້ດີນມາໃຈນີ້ ຂ້າງຈະຮັບຫທກນີ້ມີນັຂົນ ສັນ ດູນບຸນ
ໄກສະຫຼັກ, ຮອມເຊົ່າລົງ ຫຼັກກາງ 1. ເມື່ອນີ້ ດັນຄາງ 1. ປິບຕິດກຳຫມາຍ
ຕົງແກ່ ຈະມີພອງຢືນດອກການ, ພອນນິກາກົວ ມີກໍາຕຽກ. ໄດ້ ຈະ
ອ່ອນ ກ່າວກ່ອງ ໃນນິກາໂກກ ທີ່ປັດທິງ ຖ້າ

ปีก่อตั้ง ๓

~~สถาบันฯ~~

เป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ
และการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ให้กับประเทศไทย 1. นร. ๑.

ห้องสมุด

ห้องสมุดของสถาบันฯ มี藏書 มากกว่า ๕๐๐๐ เล่ม
ซึ่งครอบคลุมในด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์
และเทคโนโลยี รวมถึงภาษาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ
และจีน ห้องสมุดมีบริการเช่นเดียวกับห้องสมุด
ของมหาวิทยาลัย ที่ ๑. นร. ๒. ห้องสมุดมีห้อง
สำหรับอ่านหนังสือ และห้องสำหรับทำงาน

ปีก่อตั้ง ๑. นร. ๑ ปีก่อตั้ง ๔ ปี.
สถาบันฯ มีห้องสมุด 藏書 มากกว่า ๕๐๐๐ เล่ม
ซึ่งครอบคลุมในด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์
และเทคโนโลยี รวมถึงภาษาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ
และจีน ห้องสมุดมีห้องสำหรับอ่านหนังสือ และห้อง
สำหรับทำงาน ห้องสมุดมีห้องสำหรับทำงาน
ปีก่อตั้ง ๑. นร. ๒ ปี. ปีก่อตั้ง ๒ ปี.
ปีก่อตั้ง ๓ ปี.

ตัวอย่างการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 1
กิจกรรมการสร้างภูเขาราย

- ครู: ในกิจกรรมการสร้างภูเขาราย ทำไม้เบลล์บอกต้ม ให้อาดินใส่บิกเกอร์และผสมน้ำด้วย
 เบลล์: ถ้าอาดินใส่บิกเกอร์แล้วกดให้แน่น เทออกมา ดินก็จะเป็นก้อนๆ เป็นรูปตามรูปของบิกเกอร์ค่ะ
- ครู: เพราะอะไรถึงทำแบบนี้ล่ะ
 เบลล์: ตอนเป็นเด็กเคยเล่นกับเพื่อนค่ะ สมนติว่าอาดินใส่ถวยแล้วกดให้แน่น เวลาครัวถักย่างแล้วยกถวยขึ้น ดินก็จะรวมกันเป็นรูปถวย จึงคิดว่าน่าจะทนต่อการกัดเคาะได้ดี
- ครู: แล้วที่ใส่น้ำละ
 เบลล์: ก็เพื่อให้จับตัวกันเป็นก้อนได้ดี เวลาทดสอบการกัดเคาะจะได้ไม่พังง่าย
- ครู: ต้มรู้จักคำว่าไร่เลื่อนโดยมากจากไหน ใครเป็นคนบอกหรือรู้เอง
 ต้ม: ครูสอนในห้องเรียนครับ
- ครู: แล้วการทำไร่เลื่อนโดยคืออะไรในความคิดของคุณ
 ต้ม: เวลาคนปลูกพืชที่หนึ่งแล้วก็ข้าวไปที่ปลูกที่ใหม่ ไปเรื่อยๆ
- ครู: แล้วในบทสนทนาก็ต้มพูดว่าเป็นขันบันได เป็นยังไง
 ต้ม: ก็ทำดินเป็นชั้นๆ เป็นขันบันได
- ครู: แล้วที่บอกว่าเพื่อรักษาหน้าดิน ไปรู้มาจากไหน
 ต้ม: ก็ครูบอก ครูสอนครับ
- ครู: ทำไมอาทิตถึงพุดว่าดินรายกัดเคาะง่ายล่ะ
 ติงลี่: ก็ดินรายกัดเคาะได้ง่ายกว่าดินอื่นๆ
- ครู: หมายความว่าง่าย
 ติงลี่: ก็ดินรายมันถูกกัดเคาะได้ก็กว่าดินเหนียว ดินร่วน
- ครู: เคยอ่านเจอในหนังสือหรือ
 ติงลี่: ครูแปะสอนครับ

**ตัวอย่างการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 2
กิจกรรมการสร้างภูเขาราย**

- ครู: ทำไม่นิยามว่าพระคินเป็นคินทรรษ น้ำกีเลบกัดเซาะได้ดี
 ส้ม: ก็คินทรรษมันถูกกัดเซาะได้ดีกว่าคินเหนียว คินร่วนนี่ก่ะ
- ครู: รู้ได้ยังไง
- ส้ม: ก็เคยเรียน ครูสอน
- ครู: ประโภชน์ของต้นไม้ที่ช่วยลดการกัดเซาะคืออะไรนะ
 แหม่ม: การต้นไม้มีช่วยดูดซึมน้ำนี่ก่ะ
- ครู: เคยเรียนตอนชั้นไหนหรือ
 แหม่ม: ตอนเด็กๆ ก็ได้เรียนแล้วก่ะ

ตัวอย่างการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 1

กิจกรรมความหลากหลายในคืน

- ครู: ต้ม...ที่พูดว่าคืนหนึ่งน้ำผ่านยากรู้້າจากไหນ
- ต้ม: กີ...ຄຽສອນ
- ครู: ทำໄນ້ຕົ້ນດຶງບອກວ່າคืนหนึ่งຍັບຕົວກັນເປັນກົອນ
- ต้ม: ກີເມືດຕິນເດັກ ລະເອີຍດ ກາະຕົວກັນເວລາປັ້ນຈຶ່ງປັ້ນເປັນກົອນໄດ້
- ครู: ຮູ໌ໄດ້ຢັ້ງໄວ່ວ່າคืนหนึ่งມີເມືດຕິນລະເອີຍດ
- ต้ม: ເຄຍເຮັຍນກຮັບ
- ครู: ດິນໜົນດີໄດ້ເກັບນໍ້າໄວ່ໄດ້ນາກທີ່ສຸດ
- ຕິງຕີ່: ດິນແນ້ງຍົວ ເພຣະນໍ້າໄຫລຜ່ານຍາກ ເມືດຕິນລະເອີຍດກຮັບ
- ครู: ແລ້ວດິນໜົນດີໄດ້ທີ່ຄູດເຊີມນໍ້າໄດ້ນ້ອຍທີ່ສຸດ
- ຕິງຕີ່: ດິນທຣາຍ ເພຣະນໍ້າໄຫລຜ່ານຈ່າຍກຮັບ
- ครู: ໄກຮນບອກ
- ຕິງຕີ່: ກີຄຽສອນກຮັບ

ตัวอย่างการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 2

กิจกรรมการโดย

ครู: ครูไม่เข้าใจสิ่งที่สัมผดว่า...เรายกตัวอย่างใช่มั้ยว่าnamันเป็นของเหลวอยน้ำได้
แต่ของแข็งถ้าโดยต้องมีบางส่วนที่มันน้ำ ครูไม่รู้ว่าเราต้องการจะสื่ออะไร
 เพราะสิ่งที่ครูถามอะไรที่ทำให้คิดน้ำมันโดยน้ำได้
สัม: ก็ของเหลวอยน้ำได้ ของแข็งโดยต้องมี บางส่วนจะน้ำนะค่ะ เพราะว่ามันหนัก

ตัวอย่างการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 1

กิจกรรมการลอย

- ครู: ทำไม้เบลล์จึงบอกให้ต้มปืนเป็นรูปเรือ
 เบลล์: เพราะเรื่องมันด้อยน้ำได้
 ครู: ทำไมถึงพูดว่าเอาไฟฟ้ามาใส่ล่ะ
 ต้ม: ไฟฟ้ามันเบาและมันก็ด้อยน้ำได้
 ครู: ทำไมเบลล์ถึงให้เพื่อนบ้านเป็นรูปถัวบ
 เบลล์: ก็ถัวบ..ชาม บางทีมันก็ด้อยน้ำได้ค่ะ
 ครู: ยกตัวอย่างให้ครูฟังหน่อย
 เบลล์: ก็อย่าง..ถัวบ ชาม ที่อยู่ในกำลังมังะค่ะ
 ครู: อะไรที่ทำให้เบลล์คิด หรือบอกเพื่อนบ้านเป็นรูปกรวย ทำไมละ
 เบลล์: ก็น้ำมันเข้ามาได้ ก็ต้องทำขอบสูงๆ น้ำจะได้ไม่เข้า กรวยก็สูงนะค่ะ
 ครู: แล้วรูปน้ำเต้าจะ แฉมยังบอกให้ปากมันเล็กๆ ด้วยนะ
 เบลล์: ก้มันสูงค่ะ ถึงน้ำมันเพิ่ม ก็ไม่น่าจะเข้าไปได้ และปากเล็กด้วย
 ครู: คำว่า “อนุภาค” ที่ต้มพูดถึงนี้ เป็นเอามันมาจากไหน ใครพาก
 ต้ม: จากครูรับ
 ครู: ต้มรู้จักคำว่า อนุภาค ตอน นอไหน(ชั้นไหน)
 ต้ม: ตอนเรียน ม. 1 ครับ
 ครู: แล้วต้มเข้าใจว่าอนุภาคคืออะไร
 ต้ม: ก็.... สิ่งที่รวมกันเป็นสารครับ
 ครู: ยกตัวอย่างได้มั้ย
 ต้ม: เดี๋ยวจะครับ ขอคิดก่อน....อย่างไม่...ก็มีสิ่งที่รวมกันเป็นไม่มีขึ้นมา
 ครู: แล้วอะไรล่ะ
 ต้ม: (ต้มยืน) ไม่รู้จะอธิบายยังไงครับ ก้อนกากนั้นแหล่ครับ
 ครู: ต้มบอกครูซิว่า ของแข็งอนุภาคมีการเรียงตัวกันอย่างไร ชิดกัน ห่างกันหรือยังไง
 เบลล์: ของแข็งก็เรียงตัวชิดติดกันครับ
 ครู: รู้ได้ยัง
 เบลล์: ก็เคยเรียนตอน ม. 1 ครับ